

Mục Lục

- * **Hình bìa** • Danny Nguyen
- 2 Quan điểm** • Đáp lời sông núi
- 4 Kháng Thư**
- 6 Xã luận** • Không hề có Trung quốc nào, chỉ có rõ Việt gian
- 8 Thời sự** • 10 tháng 6, ngày “Toàn quốc xuống đường “
- 13 Phiếm luận** • Tôi đã biết khóc
- 14 Chủ đề** • Hiểm họa Trung Cộng và bài học Tây Tạng
  - Hollandse Nieuw
  - Qua dầm dề mưa tuyết mới vui ngày nắng về
- 21 Góc bạn trẻ** • Hạt lúa mì rơi xuống đất
- 23 Tin Tức** • Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng • Tin Hòa lan
  - Tin Thế Giới • Tin Việt Nam
- 36 Truyện ngắn** • Ngàn ánh dương rực rỡ
  - Như truyện thần tiên
  - Tiếng khóc của Long Vương trong đêm mưa
- 46 Đố vui Sudoku**
- 47 Truyền thông xã hội dân sự**
  - Thấy gì qua biểu tình Sài Gòn 10.6
- ***Thơ** • Trần Trung Đạo • Hoài Tâm Niệm
  - Trang đài • Lê Lăng Du
- 50 Vui cười**
- 51 Lời tòa soạn**
- 54 Nhạc** • Nguyễn Quyết Thắng

Việt Nam Nguyệt San

Cơ Quan Ngôn Luận CĐVNTNCS/HL
Vietnam Magazine
Tijdschrift van Vietnamese Vluchtelingen
in Nederland
www.congdonghoalan.com
ISSN: 0929-5151

Ban Quản Trị VNNS

Van Der Hagenstraat 711-
6717DK - Ede
Nederland
Email: vietbaohoalan@yahoo.com
Telefoon: +31 (0)318640625

IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64

Chủ nhiệm & Chủ bút

Nguyễn Quang Kế

Thủ Quỹ

Lê Thanh Sơn

Kỹ thuật

Danny Nguyen

Phát hành

Nguyễn Hữu Phước

&

Với sự cộng tác của

- Bạch Mai • Đinh Ngọc Hiền • Đăng An
- Đỗ Văn Búi • Hoài Tâm Niệm
- Vành Khuyên • Lê Quang Kế
- Miên Thụy • Lăng Du
- Nguyễn Đắc Trung • Ngô Thụy Chương •
- Nguyễn Quyết Thắng • Tiểu Yến Tử • Ông
- Năm Chuột • Trúc Hà • Ty Na • Trần Quốc
- Hiền • Nguyễn Lê Hồng Hưng • Hữu
- Phước • Nguyễn Hoàng Nguyên
- Nguyễn Hiền • Võ Đức Tiến
- Thao De Wit • Ý Nga • Trang đài-nguyễn

Lập trường

Chống bạo quyền độc tài cộng sản Hà Nội • Ủng hộ mọi tổ chức quốc gia tranh đấu cho tự do dân chủ của dân tộc

Chủ trương

Bảo tồn và phát huy văn hoá Việt • Duy trì và phát triển tinh cảm tốt đẹp sẵn có giữa cộng đồng VNTNCS và nhân dân Hoà Lan • Tăng cường tinh đoàn kết trong cộng đồng người Việt TNCS tại Hoà Lan • Khuyến khích và nâng đỡ người Việt hội nhập vào cuộc sống tại Hoà Lan

Quan điểm

ĐÁP LỜI SÔNG NÚI

Trong thời khắc lịch sử của vận mệnh quốc gia và sự trường tồn của dân tộc, những người Việt Nam mang dòng máu Lạc Hồng đang có mặt khắp năm châu, đang làm tròn bổn phận và trách nhiệm công dân của mình với đất nước với các cuộc biểu tình chống csVN khắp thế giới. Bốn triệu người Việt hải ngoại chính là lực lượng đối trọng với bốn triệu đảng viên cộng sản trong nước, và họ đang chiếm thế thượng phong về quốc tế vận, áp lực csVN về chính trị, ngoại giao, kinh tế và yểm trợ tối đa đồng bào quốc nội trong cuộc đối đầu trực diện với bạo quyền csVN. Đồng bào hải ngoại thật sự ấm lòng khi biết được ở quốc nội, không chỉ những nhà đấu tranh dân chủ, giới trí thức, mà hầu như tất cả các giới: nam, phụ, lão, ấu, các thành phần xã hội như: tiểu thương, sinh viên, học sinh, công nhân, ngư dân, nông dân, các đoàn thể tôn giáo..v.v... đều đồng lòng xuống đường chống Luật Đặc khu bán nước và Luật An Ninh Mạng bịt miệng người dân của csVN.

Như Victor Hugo từng nói: “Khi chế độ độc tài là thực tế, cách mạng (sẽ) trở thành quyền lợi”. Thật đúng như vậy, chúng ta hãy nhìn các nước cộng sản còn sót lại trên thế giới từ Cuba, Bắc Hàn, Trung cộng, Việt cộng... đều duy trì chế độ độc tài, áp bức để độc quyền, trục lợi, quan chức cộng sản thì sống xa hoa như vua chúa, còn để mặc cho đại đa số dân chúng sống trong đói khổ, nghèo nàn, lạc hậu..v.v... Đây chính là thời điểm chín mùi để người dân Việt Nam tổng nổi dậy để làm một cuộc cách mạng đòi quyền sống, quyền làm người, đòi quyền làm tròn bổn phận và trách nhiệm của một công dân Việt Nam thực thụ, chống hành vi bán nước của Việt cộng và hành động xâm lăng bờ cõi, lãnh thổ Việt Nam của Trung cộng. Các cuộc biểu tình của người dân quốc nội chống Luật Đặc Khu Bán Nước cho Tàu và luật An Ninh Mạng, dù đã bị csVN đàn áp, đánh đập, bắt bớ và máu người dân đã đổ vì lòng yêu nước và lẽ phải, nhưng phải nói rằng chính csVN đã trao cơ hội và là giọt nước tràn ly để người dân đồng lòng vùng lên bẻ gãy gông cùm, xiềng xích, làm một cuộc biểu dương sức mạnh, để tự quyết định vận mạng của chính mình.

Bất cứ một nhà độc tài hay thể chế độc đảng nào cũng đều có cùng một ảo tưởng, rằng sức mạnh của họ đến từ nòng súng tức là dựa hoàn toàn vào công an, quân đội, để đàn áp dân chúng và để giữ vững chế độ. Nhưng có một điều mà người cộng sản họ biết hoặc cố tình không hiểu, là lực lượng công an hay quân đội thì cũng đều từ nhân dân mà ra. Hai lực lượng này không thể cầm súng để bắn giết người thân trong gia đình hay bạn bè của họ. Khi một chế độ không có chính nghĩa và bán nước cầu vinh như csVN hiện nay, thì việc lực lượng công an và quân đội tự rã ngũ, tan hàng trở về với vòng tay nhân dân là điều chắc chắn. Bán nước là trọng tội phản quốc, phải chịu tru di, vậy thì tất cả các ông bà trong Bộ chính trị csVN qua các thời kỳ và cả hiện nay, không ít thì nhiều đều có bằng chứng bán nước cầu vinh, thần phục giặc Tàu. Các ông bà trong Bộ chính trị và cả hệ thống cai trị của csVN, đã tự uống chén ô nhục và tự tuyên án tử cho chính mình và con cháu mình.

Chưa lúc nào mà bóng ma Bắc thuộc ngàn năm nô lệ giặc Tàu ám ảnh người dân Việt Nam như lúc này. Cũng chính nhờ vậy mà tinh thần yêu nước chống ngoại xâm của người dân Việt Nam đang dâng cao hơn bao giờ hết. Vậy toàn dân Việt Nam trong và ngoài nước hãy vững tin, mạnh dạn đứng lên Đáp Lời Sông Núi để thực thi trách nhiệm và bổn phận công dân khi đất nước đang lâm nguy.

Vinh Thắng

Protestbrief tegen de Vietnamese Communistische Partij wegens de concessie van een gedeelte van het land aan China

Beste landgenoten in en buiten Vietnam,

Onder het Vietnamese communistische regime werd een gedeelte van het land in het noorden, de Spratly en Paracel eilanden, aan China geofferd. Met de overeenstemming van het politbureau van de Communistische Partij gaat het marionettenparlement een wetsvoorstel passeren, waarin staat dat de zogenaamde “speciale economische zones” waaronder Van Don (provincie Quang Ninh), Bac Van Phong (provincie Khanh Hoa) en Phu Quoc (provincie Kien Giang) te huur zijn voor China voor 99 jaar.

Met andere woorden, dit is een concessie van een gedeelte van het land aan China. Het is een gevaar voor de veiligheid van Vietnam, omdat deze zones in de belangrijke posities aan zee van Vietnam liggen.

Om te protesteren tegen deze daden van de Vietnamese Communistische Partij verklaren wij, **de Vietnamezen in Nederland, op 10 juni 2018 voor de Ambassade van Vietnam in Den Haag dat:**

1. Wij de Communistische Partij voor de concessies van het land en de eilanden aan China veroordelen,
2. De Communistische Partij een verrader van Vietnam is, die de concessies van het land en de eilanden aan China deed voor zijn eigen belang en niet voor het volk als in zijn propagandas,
3. Wij samen met de Vietnamezen in en buiten Vietnam strijden voor het behouden van de soevereiniteit van Vietnam en voor het beëindigen van het dictatoriale communistische regime om een zelfstandig, vrij, democratisch en welvarend Vietnam op te bouwen.

De Associatie van Vietnamese Vluchtelingen in Nederland

Kháng Thư

Phản Đối Hành Vi Bán Nước Của Đảng Cộng Sản Việt Nam

Kính thưa đồng bào quốc nội và hải ngoại,

Kể từ ngày đảng cộng sản Việt Nam cầm quyền đến nay, chúng đã dâng hiến một phần lãnh thổ ở bắc Việt Nam và các quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa cho quan thầy Trung Cộng. Đến nay, bộ chính trị đảng cộng sản lại chỉ thị cho quốc hội bù nhìn của chúng thông qua dự luật “đặc khu kinh tế” biến các vùng Vân Đồn (thuộc tỉnh Quảng Ninh), Bắc Vân Phong (thuộc tỉnh Khánh Hoà) và Phú Quốc (thuộc tỉnh Kiên Giang) thành nhượng địa cho Trung Cộng dưới hình thức cho thuê 99 năm.

Những vị trí của các đảo này là những vị trí chiến lược có thể được Trung Cộng sử dụng để đe dọa trực tiếp đến an ninh Việt Nam.

Trước những hành vi bán nước của đảng Cộng Sản Việt Nam, hôm nay, ngày 10 tháng 6 năm 2018, chúng tôi, những người Việt Nam đang sinh sống tại Hoà-Lan đã đến trước sứ quán Việt Cộng tại thành phố Den Haag để:

Thứ nhất: Cự lực lên án đảng Cộng Sản Việt Nam đã và đang dâng hiến một phần lãnh thổ và lãnh hải của Việt Nam cho quan thầy Trung Cộng.

Thứ hai: Xác định việc dâng hiến đất đai của tổ tiên cho quan thầy Trung Cộng là một hành vi bán nước, phản bội dân tộc của nhà cầm quyền cộng sản, nhằm phục vụ cho lợi ích của đảng chứ không phục vụ nhân dân như chúng thường xuyên tuyên truyền.

Thứ ba: Quyết tâm cùng đồng bào trong và ngoài nước tranh đấu bảo vệ chủ quyền lãnh thổ và lãnh hải của Việt Nam và tranh đấu chấm dứt chế độ độc tài cộng sản để xây dựng một nước Việt Nam Độc Lập, Tự Do, Dân Chủ và Phú Cường.

Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hoà-Lan

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT ÂU CHÂU
Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan
Sumatraweg 350, 1335 JM Almere Buiten, tel. 036-5257067
Banknummer: NL79INGB0005030958 t.n.v. Stichting VBSN
Website: <http://www.vanhanhpagode.nl>

BẢN LÊN TIẾNG

VỀ DỰ LUẬT ĐƠN VỊ HÀNH CHÍNH – KINH TẾ ĐẶC BIỆT VÂN ĐỒN, BẮC VÂN PHONG VÀ PHÚ QUỐC

Qua báo chí truyền thông trong và ngoài nước, Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan được biết Quốc hội của Cộng sản Việt Nam đang chuẩn bị ký thông qua dự luật về "Đơn vị hành chính - kinh tế đặc biệt". Với dự luật này, Chính quyền Cộng sản Việt Nam cho phép thành lập ba đặc khu kinh tế gồm khu Vân Đồn (*tỉnh Quảng Ninh*), Bắc Vân Phong (*tỉnh Khánh Hòa*) và Phú Quốc (*tỉnh Kiên Giang*) với những đặc quyền đặc lợi như sau:

- Miễn thuế hay giảm thuế tối đa cho các cơ sở ngoại quốc hoạt động;
- Cho phép người ngoại quốc được đầu tư tại đất liền, rừng núi cũng như mặt biển, thềm lục địa thuộc lãnh hải Việt Nam;
- Cho phép các nhà đầu tư kinh doanh thiết bị, quân trang, quân dụng cho lực lượng vũ trang, vũ khí quân dụng, phương tiện chuyên dùng quân sự, v.v...;
- Cho phép cá nhân, tổ chức nước ngoài thủ đắc quyền sử dụng đất và biển dài hạn đến 99 năm với quyền chuyển nhượng dễ dàng cho cá nhân, tổ chức thuộc bất cứ quốc gia nào khác.

Nhận định:

- 1- Cộng Sản Trung quốc từ nhiều thập niên qua đã cố tình lấn chiếm lãnh hải, lãnh thổ nước ta, muốn xóa tên nước ta trên bản đồ thế giới. Dự luật 3 đặc khu kinh tế chính là hành động lót đường cho cuộc lấn chiếm Việt Nam không tiếng súng;
- 2- Đặc khu kinh tế sẽ làm cho hàng trăm triệu người Trung Cộng di dân sang Việt Nam. Với số dân đông, họ tạo yếu sách ly khai. Bài học Krim của nước Oekraïne còn ngay trước mắt;
- 3- Điều 7 của dự thảo viết: "Giải quyết tranh chấp trong hoạt động đầu tư kinh doanh trao quyền tài phán cho tòa án nước ngoài" đã chứng minh rõ ràng Việt Nam mất chủ quyền trên những vùng đặc khu kinh tế;
- 4- Tổ tiên ta đã bỏ bao xương máu để giữ gìn mảnh giang san gấm vóc cho đến ngày hôm nay. Là con dân Việt, chúng ta phải có bổn phận gìn giữ và bảo vệ đất nước trước kẻ thù xâm lược.

Lên Tiếng:

Trước sự tổn vong đất nước trong nguy cơ tiềm ẩn một cuộc xâm lăng bằng di dân và đồng hóa của Cộng Sản Trung Quốc, Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan trân trọng lên tiếng:

- 1- Cực lực lên án hành vi bán nước của chính quyền Cộng sản Việt Nam;
- 2- Phản đối dự luật Đơn vị Hành chính - Kinh tế đặc biệt Vân Đồn, Bắc Vân Phong, Phú Quốc;
- 3- Đòi hỏi chính quyền Cộng Sản Việt Nam phải trả tự do cho các vị lãnh đạo tinh thần các tôn giáo, các tù nhân lương tâm, những nhà hoạt động xã hội và các nhà tranh đấu nhân quyền;
- 4- Thiết tha kêu gọi Phật tử Việt Nam tại Hòa Lan, với tư cách là người con Phật đầy đủ Bi Trí Dũng, sát cánh cùng Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan và đồng bào trong nước, mạnh dạn cất lên tiếng nói của lương tri và công bằng trước những hiểm họa và nguy vong của đất nước;
- 5- Nguyên cầu cho đất nước Việt Nam thoát cơn nguy biến do chính quyền Cộng sản Việt Nam gây ra, dân tộc Việt Nam được an cư lạc nghiệp trong tự do dân chủ và vẹn toàn lãnh thổ.

Almere, ngày 10 tháng 6 năm 2018
T/m Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan,
Hội Trưởng,

Thượng Tọa Thích Minh Giác

Xã luận

Không Có Trung Quốc Nào, Chỉ Có Rõ Việt Gian!

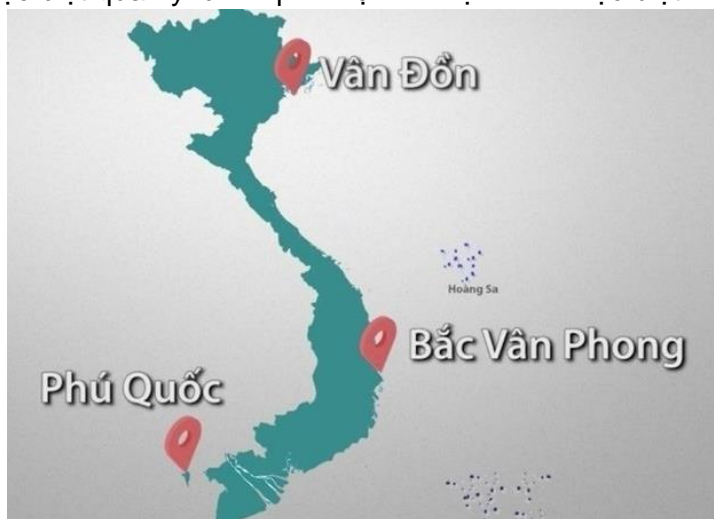
Ngày 6-6-2018 quả là một ngày buồn của Bộ trưởng Bộ Kế hoạch đầu tư Nguyễn Chí Dũng khi ông tuyên bố với báo Tuổi Trẻ về việc dự luật đang nhằm lẫn, vì không có một chữ nào nhắm đến Trung Quốc trong luật về đặc khu kinh tế Vân Đồn, Bắc Vân Phong và Phú Quốc. Thậm chí ông còn không giấu được giận dữ khi nói rằng đang có một âm mưu chia rẽ Việt Nam – Trung Quốc vào lúc này. “Trong dự thảo Luật không có một chữ nào về Trung Quốc, chỉ có những người cố tình hiểu theo hướng đó và đẩy vấn đề

lên, chia rẽ quan hệ ta với Trung Quốc”, lời của ông Dũng.

Cái cách thể hiện của ngài bộ trưởng, cũng gần với nội dung là giới phản dự luật, tuyên truyền viên cấp thấp được hướng dẫn, với ngụ ý rằng “đã đọc luật chưa mà phản đối?”. Nhưng đây là thời khắc người dân Việt Nam đang đặt ngược câu hỏi với ông Dũng rằng, thật sự ông ta có đọc và biết những gì mình làm không? Nhân dân không tầm thường như ông Dũng nghĩ. Văn bản Luật cho ba đơn vị – hành chính kinh tế đặc biệt được trình Quốc hội vào kỳ họp thứ 5-2017 đã nằm trên tay của rất nhiều người Việt Nam. Thậm chí trong buổi chiều ngày 6-6, ngồi sau một người chạy xe ôm đen sạm, tôi là người được anh ta diễn giải không dứt, sau khi mượn câu nói của Bộ trưởng Dũng để dò hỏi anh.

Và không khó để người ta nhận ra Bộ Kế hoạch Đầu tư đã ráo riết cho một chủ đích, bao gồm lấy đặc khu Thẩm Quyển làm điểm mông cho cuộc viễn du lần này. Họ đặc biệt dành cho Trung Quốc những quyền hạn tối ưu, nhưng tránh đi, chỉ gọi là “nước láng giềng có chung đường biên giới với Việt Nam tại tỉnh Quảng Ninh” (mục 4, điều 54). Thậm chí trong nhiều mục khác, người dân Việt Nam còn thấy nhiều điều mới lạ ở các đặc khu này như được quyền sản xuất các thiết bị chiến tranh trên bộ, bao gồm chất nổ để hủy diệt, phá sóng thông tin. Ở mục kinh doanh, có cả phần cho phép mua bán các cổ vật và báu vật quốc gia.

Vân Đồn vào Bắc Vân Phong là hai vị trí đặc biệt quan yếu về quân sự với Việt Nam. Đặc biệt với Bắc Vân Phong, đặc khu này là một gạch nối với Hoàng Sa, nơi quần đảo mà Trung Quốc đã cưỡng chiếm của Việt Nam vào năm 1974, và là bàn đạp để nhìn vào Khánh Hòa. Hoàng Sa giờ đây là một căn cứ quân sự khổng lồ của Bắc Kinh trên biển, nơi chịu trách nhiệm về vô số thảm nạn của ngư dân Việt Nam. Nhân danh hoạt động cho đặc khu, tàu cá và các loại tàu giả trang khác của Trung Quốc trong tương lai có thể hợp pháp tràn vào các vùng biển Việt Nam. Ngư dân Việt vốn khốn cùng, sẽ còn khốn cùng hơn nữa.

Cách nói của ông Dũng trong ngày 6-6 khi bị báo chí đặt câu hỏi, nhanh chóng cho thấy nội bộ giới lãnh đạo, các nhóm cố vấn... của chính quyền đang có những khác biệt dữ dội. Lo sợ cho dự án kinh tế này có thể bị chững lại hay yếu đi, Dũng đã không ngại khi nói rằng đang có một âm mưu chia rẽ Việt Nam và Trung Quốc. Khi bật ra câu này, chắc là ông Nguyễn Chí Dũng không thể không nghĩ đến những người đang có những ý kiến khác biệt về đặc khu, như luật sư Trương Trọng Nghĩa, ông Trần Đình Thu, kinh tế gia Lê Đăng Doanh, bà Phạm Chi Lan, ông Vũ Thanh Tự Anh... Những người đang nhắc rằng tiền không mua lại được tổ quốc, một khi đã rơi vào bẫy của quyền lực mềm, âm mưu bành trướng và di dân kinh tế từ Trung Quốc.

Người ta đang tự hỏi, trong việc nghiên cứu bảo vệ cho mối quan hệ Việt Nam – Trung Quốc đó của ông Dũng, đã có bao giờ ông ta lên tiếng cho chuyện ba lần tổ chức khoan dầu trong lãnh hải, Việt Nam đều bị Trung Quốc đe dọa đến mức phải rút về, thậm chí ngậm đắng nuốt cay dàn xếp bồi thường cho công ty Repsol của Tây Ban Nha. Những lần chở xác ngư dân, thương phế về ở biển miền Trung do tàu Trung Quốc đâm chìm, bắn giết, cướp, kể cả vì chất nổ thả trôi trên biển, có bao giờ ông Dũng lo cho mối quan hệ giữa nhân dân Việt Nam và ông rạn nứt vì sự im lặng thỏa hiệp với tội ác của Bắc Kinh?

Đã bao giờ ông Dũng tìm gặp những nông dân Việt Nam khóc đứng khóc ngồi, tuyệt vọng mưu sinh vì các chính sách nhập khẩu ưu đãi cho Trung Quốc, mở cửa cho thương lái hoành hành, biển Việt Nam thành con rối trong trò chơi của một nước giàu có và hiểm độc, Bộ Kế hoạch Đầu tư của Dũng có bao giờ một lần nghĩ đến mất mát của người dân Việt, hay chỉ giới mơ làm kế hoạch cho ngoại bang? Sẽ chẳng bao giờ tìm thấy một chữ Trung Quốc nào được tìm thấy trong luật đầu tư kinh tế, cũng như trên báo chí hay lời cửa miệng các quan chức đã thối nát tận tim gan. Vì đúng quy trình, tàu giết dân Việt sẽ là “tàu lạ”, “không rõ quốc tịch”. Người Trung Quốc thì được dịu dàng gọi là “nước ngoài” hay “ở sát đường biên giới”.

Chắc chắn là như vậy, sẽ không có chữ Trung Quốc nào được tìm thấy, nhưng ngược lại từ đó, luôn hiện rõ các bộ mặt Việt gian ô nhục!

Tuấn Khanh

*****

SUY NGÃM

Lời khuyên của bạn không phải lúc nào cũng đáng giá

Đã bao giờ bạn gặp phải một tình huống trở trêu rằng một người bạn của mình đang buồn và than thở với bạn rằng họ không biết phải xoay xử thế nào?

Bạn đưa ra lời khuyên nhưng tất cả lại chỉ như “nước đổ lá khoai”? Bạn cảm thấy thất vọng bởi sau tất cả, những nỗ lực giúp đỡ của mình lại hoá thành số không với họ.

Tuy nhiên, thực tế sẽ không ai nghe lời khuyên từ đối phương, chỉ khi họ đang thực sự cần ngay lúc đó.

Sau một ngày mệt mỏi và đầy rẫy những suy nghĩ, người ta sẽ thay đổi quyết định của mình bằng chính sự tự nhận thức cùng kinh nghiệm riêng.

Có thể họ sẽ lắng nghe bạn, nhưng phần lớn mọi người thường dựa trên cảm xúc của chính mình nhiều hơn.

Đừng vội nản lòng hay cảm thấy bị xem thường vì bạn đã làm tất cả có thể rồi, chuyện còn lại, hãy để họ tự nhận ra.

Cần suy nghĩ kỹ trước khi phản ứng

Cách phản ứng lại một vấn đề, sự kiện hay tình huống quan trọng hơn rất nhiều so với mức độ nghiêm trọng và tính chất của chúng.

Trong cuộc sống, thái độ chính là thứ có thể điều chỉnh tâm trạng của bạn.

Bạn có thể chọn cách phản ứng thông qua những suy nghĩ trong tương lai, cảm nhận và cảm xúc của bản thân ở hiện tại hay chọn cách thừa nhận tốt hơn.

Trong bất kỳ tình huống tiêu cực nào, điều này có thể khó thực hiện nhưng hãy suy nghĩ lại quyết định trước khi hành động để có thể tự rèn luyện để hiểu được những gì mà bạn có thể gây ra cho người khác và cho chính bản thân mình.

Thời sự

10 tháng Sáu, ngày 'Toàn quốc xuống đường'

Phạm Chí Dũng

VOA 12/6/2018

Vì sao cuộc biểu tình ngày 10 tháng Sáu năm 2018 phản đối 'luật bán nước' (một cách gọi của nhân dân đối với Dự Luật Đặc khu) và 'đả đảo Trung Quốc' bị chính quyền và công an bóp nghẹt tại Hà Nội, nhưng lại như thác gềm đến hàng trăm ngàn người xuống đường ở Sài Gòn?

Biểu tình tại cộng viên Hoàng Văn Thụ (Hình FB Kim Bảo Thu)

Những dấu hỏi lớn

Vì sao dòng thác ấy vẫn cuộn cuộn gềm thét dữ dội bất chấp trước đó đã không có một tổ chức xã hội dân sự độc lập hay những nhà hoạt động trong giới đấu tranh dân chủ nhân quyền trong nước đứng ra kêu gọi biểu tình, trong khi phần lớn giới này vẫn bị công an canh chặn ở nhà trước và trong ngày 10 tháng Sáu như mỗi khi có biểu tình?

Vì sao dòng thác biểu tình vẫn xuất hiện và cuộn cuộn lan ra đến phân nửa quốc gia sau khi 'đảng và nhà nước ta' đã phải khẩn cấp tìm cách 'tháo ngòi nổ' biểu tình bằng cách phát ra một bản thông báo hoãn Dự Luật Đặc khu vào lúc 3 giờ sáng?

Vì sao khác hẳn với thông lệ trước đây của các cuộc biểu tình chống Trung Quốc và kỷ niệm các sự kiện dân tộc, nhân quyền chỉ diễn ra vào buổi sáng và thậm chí chỉ kéo dài trong vòng vẹn một vài tiếng đồng hồ hoặc vài chục phút, cuộc biểu tình ngày 10 tháng Sáu lại kéo dài đến cả buổi chiều và buổi tối cùng ngày ở Sài Gòn, thậm chí còn lan sang cả ngày hôm sau, đặc biệt chuyển sang một trọng điểm mới là Công ty Pouyuen cũng ở Sài Gòn?

Vì sao khác khá nhiều với hình ảnh hết diện dạn xô vào người dân biểu tình để 'cấn xé', hành hung theo lối côn đồ và bắt bớ diện rộng người biểu tình trong nhiều cuộc biểu tình trước đây, lực lượng Công an TP.HCM lại có vẻ 'buông' cho dân Sài Gòn đi biểu tình thoải mái vào ngày 10 tháng Sáu, ít ra cũng trong nguyên buổi sáng?

Và còn nhiều dấu hỏi 'vì sao' nữa...

'Luật bán nước'

Sau khi dư âm từng bừng và dư vị quá khó tả của ngày 10 tháng Sáu tạm lắng, trong dư luận xã hội và nhất là giới đấu tranh dân chủ nhân quyền đã dấy lên những cuộc trao đổi và tranh luận về nguồn cơn nào đã thúc đẩy và kích phát sự kiện 10 tháng Sáu.

'Luật bán nước' là nguồn cơn chính yếu nhất - theo tuyệt đại đa số ý kiến.

Dù đã được âm thầm chuẩn bị trong nội bộ đảng cầm quyền từ vài năm trước, nhưng chỉ đến sát kỳ họp quốc hội tháng 5 - 6 năm 2018, 'luật bán nước' mới được công bố một cách chính thức như đặt sự đã rồi. Còn trước đó, đã không có bất kỳ một động tác nào, dù là nhỏ nhất hoặc chỉ mang tính mị dân, nhắm đến việc thông báo cho dân hoặc lấy ý kiến của dân về dự luật đặc khu. Và càng tuyệt đối không có bất kỳ ý tưởng nào của chính quyền về 'trung cần dân ý' đối với dự luật gắn liền với cơ thể chủ quyền lãnh thổ này.

Ngay sau khi 'luật bán nước' được công bố, rất nhiều người dân và trí thức đã dấy lên một làn sóng phản kháng phần nộ, so sánh Dự luật về đặc khu kinh tế với hình thức nhượng địa mà chỉ đất nước nào nghèo đói lạc hậu mới cần đến, mặt khác họ cảnh báo nó có thể bị nước láng giềng Trung Quốc lợi dụng để di dân.

Mạng xã hội lập tức biến thành một chiến trường gầm vang với vô số chỉ trích, kể cả chửi rủa nhắm vào Bộ Chính trị đảng, đặc biệt xoáy vào những nhân vật có liên quan trực tiếp đến dự luật này là Phạm Minh Chính - Ủy viên bộ chính trị, Trưởng ban Tổ chức trung ương và là bí thư tỉnh Quảng Ninh vào thời lập dự án cho đặc khu Vân Đồn tại tỉnh này; Nguyễn Thị Kim Ngân - Chủ tịch quốc hội và là nhân vật đã ủng hộ tuyệt đối 'luật bán nước', thậm chí còn áp dụng tiểu xảo chính trị với phát ngôn đầy tính áp đặt 'Bộ Chính trị đã kết luận rồi...' như một cách nói để không cho ai nói khác với đảng; và cả Nguyễn Phú Trọng - một tổng bí thư mà sau chuỗi hô hào 'lò nóng lên rồi!' thì lại tuyệt đối mất dạng trước cơn sóng phần nộ của nhân dân đòi hoãn hay hủy bỏ Dự Luật Đặc khu.

Người dân có đầy đủ lý do để phần nộ và căm phẫn.

Sau rất nhiều lần, Quốc hội Việt Nam một lần nữa chứng tỏ cái năng lực nổi bật của nó: không chỉ hòa theo các nhóm lợi ích để tăng vọt thuế và 'bóc lột dân ta đến tận xương tủy', 'cơ quan dân cử' này còn tiến xa hơn một bước bằng một kỳ họp châu đầu vào 'luật bán nước', trong khi hoàn toàn không thèm ngó ngang gì đến cảnh nạn hàng ngàn người dân ở 'Khu đô thị mới Thủ Thiêm' đã bị chính quyền TP.HCM biến thành dân oan, phải tha phương cầu thực và cả những cái chết tự treo

cổ do quá phần uất khi bị cưỡng chế đẩy đuổi khỏi mảnh đất sinh nhai duy nhất Trừ một số rất hiếm hoi dân biểu phát tiếng nói phản biện, tuyệt đại đa số còn lại trong số gần 500 đại biểu quốc hội vẫn tiếp tục thói 'ngủ ngày' trong cơn mộng du vong bản và vong dân.

'Suy giảm niềm tin' vẫn còn là cách mô tả quá tô hồng. Trong thực tế, dân đã mất sạch niềm tin vào chế độ trong rất nhiều vụ việc mà chính quyền chỉ hứa hẹn nhưng không hề làm, hoặc thậm chí làm ngược lại.

Vụ Dự Luật Đặc khu cũng tương tự. Bất chấp đề nghị của Chính phủ về hoãn dự luật này, rất nhiều người dân đã không tin, không còn tin một chút nào, và họ vẫn giữ ý định xuống đường để hy vọng bằng những bước chân rầm rập và cánh tay giương cao biểu ngữ phản đối, 'luật bán nước' sẽ bị hủy bỏ và do vậy nước sẽ không bị bán. Đợi quá lâu sẽ hết dói. Cuối cùng, bánh vẽ Luật Biểu tình đã công nhiên trở thành một thứ phế thải. Cuối cùng, người dân Việt Nam đã tự động xuống đường mà bất cần một khung luật nào cho phép. Trong cơn phần nộ và bế tắc tận cùng, trong nỗi thất vọng vượt quá giới hạn trước một chế độ đặc trưng quá tham nhũng, độc đoán và khiến phát sinh đủ thứ hậu quả xã hội trầm kha, ngày càng có thêm nhiều người dân vượt qua nỗi sợ của mình để bước ra đường, mở miệng và thét to những gì họ muốn.

Phan Rí Cửa ở tỉnh Bình Thuận là một minh chứng điển hình.

Hình chụp ngày 10.6.2018 (nhìn từ Dinh Độc Lập)

Kẻ nào khiến dân Bình Thuận phải nổi dậy?

Không có nhiều bằng chứng cho thấy người dân thành phố Phan Thiết và Phan Rí Cửa khi đi biểu tình vào ngày Mười tháng Sáu có mối quan tâm đặc biệt đến những khuất tất chính trị và nhân quyền của hai Luật Đặc khu và Luật An ninh mạng. Mà trên hết, họ đi biểu tình vì nhu cầu môi sinh và môi trường mà đã bị Nhà máy Nhiệt điện Vĩnh Tân 2 phá hủy với sự bao che trắng trợn của chính quyền tỉnh Bình Thuận.

Nhà máy Nhiệt điện Vĩnh Tân 2 do Tập đoàn Điện khí Thượng Hải (Trung Quốc) thi công từ tháng 8/2010, với 15% là vốn đối ứng của Tập đoàn Điện lực Việt Nam (EVN), còn lại là vốn tín dụng xuất khẩu ưu đãi của Ngân hàng Xuất nhập khẩu Trung Quốc và ODA của Chính phủ Trung Quốc.

Rất rõ ràng, Nhà máy Nhiệt điện Vĩnh Tân 2 có nguồn gốc từ Trung Quốc, kèm thêm những dấu hiệu không còn quá mơ hồ của một đám quan chức 'Việt gian'.

Vào tháng Tư năm 2015, hàng ngàn người dân đã đổ ra quốc lộ 1A đoạn chạy qua Bình Thuận, gây ách tắc giao thông Bắc - Nam kéo dài hàng chục km. Hành động này được xem là bất đắc dĩ để thu hút sự quan tâm của cộng đồng xã hội và buộc chính quyền Bình Thuận phải giải quyết vô số đơn thư khiếu nại tố cáo của người dân về nạn xả thải ô nhiễm của Nhà máy Nhiệt điện Vĩnh Tân 2,

trong đó có mối nghi ngờ rất lớn vào động cơ ăn chia giữa một số quan chức cao cấp của tỉnh Bình Thuận với phía Trung Quốc..., nhưng không hề được giải quyết thỏa đáng.

Song thay vì lo cho dân, đối thoại với dân và tìm cách hạn chế ô nhiễm của Nhà máy Nhiệt điện Vĩnh Tân 2, nếu không muốn nói là phải đóng cửa nhà máy này, chính quyền và công an Bình Thuận đã đàn áp thô bạo người dân, khởi tố và truy tố dẫn đến bỏ tù một số người dân vô tội.

Nỗi phẫn uất của người dân Phan Rí Cửa nói riêng và Bình Thuận nói chung đã dâng cao kể từ vụ Nhà máy Nhiệt điện Vĩnh Tân 2, mau chóng hình thành tâm lý đối đầu và đối kháng với chính quyền vào bất cứ tình huống và chạm hay xung đột nào giữa công an, quan chức chính quyền với dân.

Cuộc biểu tình ngày Mười tháng Sáu đã thêm giọt nước tràn ly, sau khi ly đã tràn ở Bình Thuận trong những năm qua. Khi một số người biểu tình bị công an bắt bớ theo thói quen thẳng tay đàn áp và đánh đập dã man người dân, đoàn người biểu tình đã lập tức phản ứng. Họ kéo đến trụ sở Ủy ban nhân và Hội đồng nhân dân tỉnh Bình Thuận để đòi người. Nhưng thay vì tiếp dân và đối thoại, những quan chức lãnh đạo tỉnh lại trốn biệt trong khi bắt lực lượng công an và cảnh sát cơ động ra dàn trận để chống lại đoàn biểu tình. Bạo động và bạo loạn đã phát sinh từ bầu không khí tức nước vỡ bờ và thù địch như thế. Không quá khó hiểu là sau khi đã phá tung được hàng rào cảnh sát cơ động, đoàn biểu tình đã chiếm lĩnh trụ sở chính quyền Bình Thuận và một số thanh thiếu niên 'quá khích' đã đập phá trụ sở, đốt xe công an... như một hành động trút giận và trả đũa vì công an bắt người biểu tình.

Hành động tháo chạy của lực lượng 'còn đảng còn mình' trước đoàn biểu tình phẫn nộ của dân cho thấy không chỉ là sự bất xứng về tương quan số đông, mà còn là xuất phát từ tâm trạng công an sợ bị người dân trả thù.

Một sự thật đơn giản mà bất kỳ ai cũng hiểu và nằm lòng là công an 'còn đảng còn mình' có thể bắt bớ hàng trăm người hoạt động nhân quyền, nhưng không thể nào tổng giam hàng chục ngàn, hàng trăm ngàn người dân - những người luôn trong tâm thế nước tràn ly, ngày càng sẵn sàng thay thế những nhà hoạt động nhân quyền đã bị chính quyền tổng giam.

Một góc hình tại Lăng Cha Cả

Ngày 'Toàn quốc xuống đường'

Ngày Mười tháng Sáu đã bắt đầu trở thành một trong những ngày lịch sử nhất trong lịch sử thời hậu chiến: lần đầu tiên kể từ ngày 'thống nhất đất nước' Ba Mười tháng Tư năm 1975, một cuộc tổng biểu tình phản đối Luật Đặc khu đã bùng nổ trên suốt chiều dài của mảnh đất 'lệ rơi hình chữ

S'. Nếu các cuộc biểu tình phản đối Hải Dương 981 vào năm 2014, phản đối chặt hạ cây xanh vào năm 2015, phản đối Luật Bảo hiểm xã hội cùng vào năm 2015, và phản đối Formosa vào năm 2016 vẫn nhắm tới đối tượng phản đối là Trung Quốc hay những chính sách của chính quyền, thì cuộc biểu tình ngày Mười tháng Sáu năm 2018 không thể khác hơn là lần đầu tiên kể từ năm 1975 đã thể hiện một hành động phản kháng trực tiếp đối với nhà cầm quyền.

Sau cuộc tổng biểu tình trên và đặc biệt là cuộc biểu tình thành công ở Sài Gòn, một số ý kiến cho rằng cuộc biểu tình này có thể được ngấm ngấm hậu thuẫn bởi một thế lực chính trị nào đó trong nội bộ đảng cầm quyền. Thế lực đó có thể liên quan gián tiếp hoặc trực tiếp đến công an và do vậy công an mới không đàn áp dã man như trước đây. Và trên hết, thế lực chính trị giấu mặt đó muốn 'mượn' người dân, hay chính xác là lợi dụng người dân, để kích động một chiến dịch biểu tình trên quy mô lớn và kéo dài như mô hình 'áo đỏ - áo vàng' ở Thái Lan, nhằm gây áp lực mặc cả vị thế chính trị trong nội bộ đảng hay tạo áp lực đủ mạnh để yêu sách một chớp bu cao cấp nào đó của đảng phải từ chức... Tóm lại, chưa có gì gọi là 'lấy dân làm gốc' mà chỉ là trò lợi dụng dân để lật nhau.

Thế nhưng, số lượng người biểu tình lên đến hàng trăm ngàn người tại Sài Gòn và diễn ra trên hơn 50% tỉnh thành ở Việt Nam chắc chắn đã vượt hoàn toàn khỏi hình dung và sự thao túng của mọi tính toán và mưu toan - nếu quả thực có bàn tay 'đạo diễn' biểu tình.

Lòng dân đã bức bối và căm phẫn đến tột độ một chế độ ăn tàn phá hại, bóc lột dân chúng thậm tệ và đẩy cả dân tộc vào cảnh tuyệt vọng. Chỉ cần có cơ hội là tung chân xuống đường.

Cuộc tổng biểu tình ngày Mười tháng Sáu năm 2018 đã chứng tỏ cái sức mạnh biển trời của nó trước con thuyền mục nát của chính quyền. Rất nhiều quan chức công an từ cao xuống thấp đang cảm nhận ngày càng rõ về hồi chuông báo tử đối với chế độ đang vang rền những tiếng quyết định, báo trước thời khắc quyết định trong không bao lâu nữa.

*****

VIẾT VỀ CHA NHÂN DỊP LỄ FATHER'S DAY

*Tôi lặng lẽ nhìn dòng thời gian trôi qua
Cuộc đời phía trước của tôi như dần dà ngừng lại
Yêu thương Cha tôi cảm nhận Thượng đế ưu ái
Cho tôi được sống bên Cha, người Cha cần mãi
nhân từ
Cha ra đi mấy năm rồi lòng tôi vẫn ưu tư
Trần trở nếu quan tâm chăm sóc Cha hơn Cha
vẫn còn khỏe mạnh
Bởi mất Cha hồn tôi như quành quạnh
Mỗi khi lo toan việc hệ trọng gia đình
Nhiều khi băn khoăn ngổ lo nghĩ một mình
Tôi ngần ngại sợ mình không tròn phận sự
Chuyện thờ phụng tổ tiên khó khăn nhiều thứ
Anh em đông không khéo dễ mất lòng
Thao thức đêm gạn đục khơi trong
Cho mọi việc trên yên dưới thuận
Mong hoàn tất không ai hờn giận
Tâm mới an hoan hỉ vui mừng
Cha qua đời muôn sự việc chung
Phải gánh vác bởi là trách nhiệm
Con cháu bà con nhiều khó kiếm
Lời không hay sẽ mất lòng nhau*

*Mẹ già có đôi lúc ốm đau
Anh em lại cùng chung lo lắng
Sơ ý là Mẹ hờn Mẹ mắng
Con cái buồn Mẹ cũng chẳng vui
Khi còn Cha cay đắng ngọt bùi
Cha nhắc nhở yên bề mọi phía
Con thương Cha anh em một dạ
Việc bề trên khó mấy cũng thành
Cha dặn dò Cha muốn em anh
Nắm chắc tay tình luôn thơm thảo
Em ngã anh nâng thường khuyên bảo
Che chở nhau nhớ mãi lời Cha
Con nguyện cầu ở nẻo thiên hà
Cha nhìn về lòng luôn yên tĩnh
Cha của con muôn đời đáng kính
Cha của con nhân ái từ tâm*

Lê lăng Du

Phiếm luận

Tôi đã biết khóc

Tiểu Yến Tử

Tiểu Yến Tử có mấy bà chị hay dễ khóc. Cứ xem phim hay xem kịch có hoàn cảnh nào thương tâm là mấy bà khóc nức nức khóc nở. Khi ấy còn bé, Tiểu Yến Tử thấy mấy bà chị khóc mà lòng cười thầm, vì thấy mấy bà chị yếu đuối và mau nước mắt quá (bây giờ nghĩ lại thì mới biết là mình lúc ấy thật vô cảm). Tiểu Yến Tử lúc còn bé, chỉ khóc khi bị mẹ đánh thôi. Cũng có lúc bật khóc tức tưởi, vì bị bọn ca bồi trong xóm ăn hiếp. Nhưng những chuyện như vậy nhất quyết không kể cho ai nghe, vì con trai mà khóc thì hèn lắm. Và chẳng giáo dục cảm xúc thời ấy ở Việt Nam không được quan tâm. Tình cảm phải dấu diếm.

Sang bên này, vẫn chứng nào tật nấy, mình cũng có lúc trêu con mình khi nó khóc, trong khi cha mẹ người Hòa Lan thì lại hay vỗ về. Không phải vì mình không thương con mình bằng họ. Mình sẵn sàng xả thân để bênh con khi cần cơ mà. Nhưng thật tình nghĩ lại thì mình cũng có nhiều cái dở trong giáo dục cảm xúc với con cái. Phải chăng vì mình bị ảnh hưởng quá nhiều lối giáo dục truyền thống ở châu Á, nhất là cho bọn con trai. Mình khi còn bé không học được cách biểu lộ cảm xúc và lại càng không biết cách vượt qua cảm xúc đúng cách. Cũng may, có người phụ nữ với bản năng làm mẹ bên cạnh, nên thường cũng giảm được tai hại của những thằng đàn ông như mình.

Thiết nghĩ, bậc cha mẹ nếu muốn giúp con có được cuộc sống tinh thần lành mạnh, cần nên khuyến khích con mình bộc lộ cảm xúc và suy nghĩ của mình. Khi cảm xúc tiêu cực được giải tỏa, những tâm tình được lắng nghe, có thể mặc dù chưa có giải pháp cho vấn đề con mình gặp phải, nhưng con cái chúng ta sẽ thấy tâm trạng của nó được nhẹ nhàng hơn, và nhờ thế tìm được cách giải quyết vấn đề dễ dàng hơn và có thể dễ thành công hơn trong cuộc sống.

Đó là chuyện gia đình, còn chuyện ngoài ngõ thì sao? Cảm xúc xã hội là điều rất ư là quan trọng, nó giúp cho mình có thể cảm thông với người khác, trong cả nỗi bất hạnh lẫn niềm vui khi đạt được điều gì, dù rất bé nhỏ, nhưng lại rất có ý nghĩa cho chính người ấy. Sự cảm thông này sẽ duy trì các mối liên hệ xã hội.

Nói như thế nghe rất mơ hồ. Như cộng đồng chúng ta, bao lâu nay vẫn loay hoay về chính trị để bảo vệ chính nghĩa của một cộng đồng tỵ nạn, nhưng hình như đang quên đi những nhu cầu thiết thực trong quan hệ gắn bó cộng đồng. Tiểu Yến Tử muốn nói đến một nhu cầu rất lớn là tình tương trợ. Tình tương trợ có thể là cung cấp cho nhau những thông tin cần thiết trong cuộc sống hàng ngày, nhưng kênh liên lạc cho những ai có nhu cầu được tương trợ và những người có ít nhiều khả năng giúp đỡ đồng hương đang cô đơn, ngặt nghèo, vì mang bệnh hay mang họa vào thân, như đang lâm vào cảnh tù tội chẳng hạn.

Thế mới gọi là lá lành đùm lá rách, cả trong nhà lẫn ngoài ngõ. Chúng ta đã thể hiện bài học lá lành đùm lá rách rậm rộ khi có bão lụt ở Việt Nam, nhưng có chẳng lại đang quên đi những thân phận nghiệt ngã ở kề cận mình?

Chủ đề

Hiểm họa Trung Cộng và bài học Tây Tạng

Trần Trung Đạo

Việt Nam chỉ hơn Tây Tạng một điểm duy nhất là còn thời gian dù rất ngắn để quyết định số phận của mình. Chọn lựa của dân tộc Việt Nam hôm nay, do đó, là chọn lựa giữa tiếp tục sống dưới chế độ độc tài CS để rồi mất nước, hay dân chủ hóa, hiện đại hóa nhanh chóng để có thể ngăn chặn được bước chân Trung Cộng. Nếu chỉ biết nhịn nhục, cúi đầu, một ngày không xa họa diệt vong sẽ tới. Đến lúc đó, đừng oán trách chi ai, đừng đổ thừa cho ai khác, ngoài oán trách, đổ thừa cho sự ươn hèn, nhu nhược của chính mình...

*

Hôm nay, ít ra một nửa của học viện Larung Gar nổi tiếng thế giới đang bị phá hủy. Dù che giấu dưới bất cứ lý do gì, thực chất của việc phá hủy cũng chỉ nhằm xóa bỏ nền văn hóa lâu đời của Tây Tạng. Chính sách đồng hóa Tây Tạng không chỉ bắt đầu mới đây mà từ năm 1950 khi Trung Cộng xua quân chiếm đóng nước này.

Giống như các chế độ CS khác, chế độ CS tại Trung Quốc nói chung và Tây Tạng nói riêng tồn tại nhờ vào hai phương tiện được thực hiện song song và có tác dụng hỗ trợ: trấn áp bằng bạo lực và tẩy não bằng tuyên truyền.

Hơn nửa thế kỷ trôi qua, dân tộc nhỏ nhoi nhưng được xem như là "mái che" của thế giới với đỉnh Mt Everest cao 8,848 mét đang chịu đựng dưới chính sách trấn áp khắc nghiệt của Trung Cộng, nhất là tại các nhà tù.

Nếu nhà tù San Quentin được xây ở Tây Tạng

Đại sư Chagdud Tulku là một bậc cao tăng của Phật Giáo Tây Tạng. Trước khi viên tịch vào năm 2002, ngài được thỉnh giảng tại nhiều trường đại học danh tiếng ở Mỹ và Châu Âu. Đại

sư rất được trọng vọng và những lớp giảng của ngài có hàng ngàn người tham dự. Tuy nhiên, ngài không quan tâm đến số đông hay danh dự dành riêng cho ngài nhưng sẵn lòng đi đến bất cứ nơi nào cần sự có mặt của mình dù nơi đó là một khu biệt giam dành cho tử tù và dù chỉ để làm lễ thọ giới cho một tù nhân. Nơi ngài đến là nhà tù San Quentin, tiểu bang California và người được ngài quy y là tử tù Jay Master đang thọ án tử hình. Nghi thức diễn ra ngay tại phòng thăm viếng của nhà tù vào năm 1989.

Như Jay Master kể lại trong blog của anh. Hôm đó, đại sư Chagdud Tulku đến nhà tù San Quentin rất sớm. Ngài ngồi im. Những ngón tay nâu đậm đầy vết nhăn đang lặng lẽ lần tràng hạt. Đôi mắt ngài như đang chiêm nghiệm những gì đang xảy ra chung quanh. Vạt áo tràng với những nút màu xám phủ dài trên sàn phòng đợi rất ồn ào với đủ hạng người đang chờ giờ thăm viếng thân nhân. Có người bực dọc lớn tiếng vì chờ đợi quá lâu.

Để làm dịu không khí, đại sư Chagdud Tulku chia sẻ với mọi người một câu chuyện cũng về nhà tù, không phải San Quentin ở Mỹ mà một "San Quentin" trên quê hương Tây Tạng của ngài. Trong nhà tù ở Tây Tạng, tù nhân bị đày đọa thảm khốc và chịu đựng hình phạt nặng nề hơn tù nhân ở Mỹ nhiều.

Đại sư Chagdud Tulku kể rằng người Trung Quốc bắt tù nhân Tây Tạng đào một hố thật sâu. Cái hố sâu đó chính là nhà tù. Những người tù Tây Tạng sống, ăn ở và phơi bày thân thể dưới cả nắng mưa như thế cho đến chết. Ngay cả sau khi chết đi, tù nhân cũng bị chôn trong lòng hố sâu đó. Ngài kể rằng ở Tây Tạng có sáu mươi ngàn tù nhân bị giam giữ trong tình cảnh đau thương đó.

Nhân loại kết án Hitler, Pol Pot. Dĩ nhiên những ác nhân kia xứng đáng với mọi lời nguyền rủa của người đời. Nhưng nếu so sánh phương pháp giết người bằng lò hơi ngạt của Hitler hay bằng cuộc xéng đánh vào đầu của Pol Pot, phương pháp của Trung Cộng còn tàn ác gấp nhiều lần. Tù nhân Tây Tạng chết lâu hơn, chết dần mòn hơn trong đói khát, nắng mưa, bệnh hoạn, lở loét, thối rữa và thân xác cuối cùng cũng bị chôn vùi dưới đáy hầm sâu.

Nhưng đó chỉ là một trong hàng trăm phương pháp đày đọa mà dân tộc Tây Tạng đã và đang chịu đựng sau "Nổi dậy Lhasa" vào tháng Ba, 1959 bị dập tắt.

Không giống như thập niên 1950 khi tội ác của Trung Cộng còn được dễ dàng che giấu, trong thời đại tin học ngày nay, những cảnh đàn áp dã man đã được tiết lộ ra ngoài bằng hình ảnh và cả phim ảnh. Thế giới bàng hoàng khi chứng kiến cảnh công an Trung Cộng đánh đập các nhà sư hay thường dân Tây Tạng không một phương tiện gì để tự vệ hay kéo lê lét họ trong máu me trên đường phố Lhasa.

Cách phản kháng tuyệt vọng nhưng phổ biến nhất của tu sĩ và nhân dân Tây Tạng là tự thiêu để gây tiếng vang trước dư luận quốc tế. Chỉ trong vòng sáu năm từ tháng 2 năm 2009 đến tháng 4 năm 2015 đã có 138 tu sĩ và thường dân Tây Tạng tự thiêu tại nhiều nơi để phản đối chính sách diệt chủng của nhà cầm quyền Trung Cộng. Riêng năm 2012 đã có 86 vụ tự thiêu. Ngọn lửa được thắp lên bằng xương thịt dường như chưa đủ sáng lượng tâm loài người và đêm đen Tây Tạng.

Quan điểm "chủ quyền lịch sử" của Trung Cộng đối với Tây Tạng

Dù là văn hóa, lịch sử hay lãnh thổ, quan điểm chung của Trung Cộng là nơi nào các triều đại Trung Hoa từng đô hộ nơi đó thuộc về Trung Hoa. Đó là lý do một học giả Trung Cộng năm 1996 đã từng tuyên bố ở Hong Kong rằng trống đồng Đông Sơn là của Trung Hoa chứ không phải của Việt Nam vì trong thời kỳ văn hóa Đông Sơn Việt Nam thuộc Trung Hoa.

Quan điểm bá quyền hoang tưởng và ngang ngược của Trung Cộng đi ngược với các nguyên tắc về chủ quyền của thế giới. Napoleon từng là vua không chỉ của Pháp mà còn của cả một phần lớn châu Âu trong đầu thế kỷ 19 nhưng ngày nay không một học giả Pháp nào cho rằng Ý, Tây Ban Nha, Thụy Sĩ v.v... phải thuộc vào nước Pháp.

Nhân Dân Nhật Báo tóm tắt quan điểm của Trung Cộng đối với vấn đề Tây Tạng trong bình luận vào tháng 4, 2008: "Trong hơn 700 năm, chính phủ trung ương Trung Hoa đã liên tục thực hiện chủ quyền của Trung Hoa tại Tây Tạng và Tây Tạng chưa bao giờ là một nước độc lập. Không một chính phủ nào trên thế giới thừa nhận Tây Tạng... Kể từ khi giải phóng hòa bình năm 1951, Tây Tạng đã tiến hành các thay đổi xã hội sâu sắc bao gồm các cải cách dân chủ, mở cửa và đạt được các tiến bộ xã hội đáng kể".

Không ai chối cãi trước 1950 Tây Tạng còn là một nước nghèo, lạc hậu về kinh tế, tuổi thọ thấp, thiếu thốn các phương tiện giao thông

nhưng đó không phải là lý do để Trung Cộng xua 40 ngàn quân xâm lược một quốc gia mà quân đội chỉ có 4 ngàn.

Lý luận của Trung Cộng là lý luận của kẻ cướp

Những lời ngụy biện của thực dân đồ Trung Cộng trong thời đại toàn cầu hóa ngày nay không khác gì cách giải thích "đến để khai hóa" mà thực dân trắng Âu châu đã dùng với các nước Á châu và Phi châu từ thế kỷ thứ 15.

Từ nhiều ngàn năm trước, Tây Tạng đã là một dân tộc có một nền văn hóa cao, thuần nhất với các giá trị độc đáo riêng tồn tại song song bên cạnh các nền văn hóa khác. Các triều đại Tây Tạng ra đời từ thế kỷ thứ nhất sau công nguyên và vào thế kỷ thứ bảy đã xây dựng nên một quốc gia hùng mạnh với lãnh thổ trải rộng qua nhiều quốc gia vùng Trung Á, kể cả một phần của Trung Hoa. Nhiều trăm năm Tây Tạng đã là một nước hoàn toàn độc lập. Dĩ nhiên, giống như hoàn cảnh các nước nhỏ khác trong vùng, khi yếu kém Tây Tạng lại phải chịu lệ thuộc vào các nước mạnh không chỉ Trung Hoa mà có khi còn bị ảnh hưởng bởi Mông Cổ hay Nepal.

Các dân tộc, dù lớn bao nhiêu, trong lịch sử ít ra cũng một lần bị ảnh hưởng bởi ngoại bang nhưng không phải vì thế mà quốc gia đó thuộc về ngoại bang. Giống như lịch sử đầy hy sinh xương máu đã diễn ra tại Việt Nam suốt hàng ngàn năm, chặng đường bị lệ thuộc vào Trung Hoa của Tây Tạng cũng được đánh dấu bằng những cuộc nổi dậy anh hùng của các thế hệ Tây Tạng. Bởi vì trong máu huyết, Tây Tạng chưa bao giờ là một phần của Trung Hoa trước đây hay Trung Cộng ngày nay.

Sự sụp đổ của nhà Thanh là cơ hội để nhân dân Tây Tạng phục hồi toàn bộ chủ quyền đất nước chứ không phải đó chỉ là lần đầu tiên dân Tây Tạng vốn đã thuộc Trung Hoa bỗng dựng đứng lên đòi độc lập.

Và từ 1913, Tây Tạng là một quốc gia có chủ quyền, độc lập, có ngôn ngữ riêng, chính phủ riêng, hệ thống tư pháp riêng, bưu điện riêng, đơn vị tiền tệ riêng, hộ chiếu quốc tế riêng. Hộ chiếu do chính phủ Tây Tạng cấp năm 1947 được các quốc gia lớn như Ấn Độ, Mỹ, Anh, Pháp, Ý, Thụy Sĩ, Iraq, Hong Kong chấp nhận và đóng dấu cho phép thông hành.

Theo công pháp quốc tế, một quốc gia sẽ không chuẩn y và đóng dấu vào chiếu khán do chính phủ của một quốc gia khác cấp nếu không thừa nhận chính phủ của quốc gia đó. Khi đóng dấu

thông hành, các cường quốc Anh, Mỹ, Ấn, Pháp, Ý trong thực tế đã thừa nhận vai trò lãnh đạo của chính phủ Tây Tạng. Việc công nhận hay chưa công nhận trong bang giao chỉ là thủ tục ngoại giao, nhất là trong giai đoạn từ 1913 đến 1950 Tây Tạng vẫn chưa được quốc tế biết nhiều và cả thế giới phải đương đầu với hai cuộc chiến tranh vô cùng khốc liệt.

Trung Cộng tự hào là nước lớn nhưng không có nghĩa được mọi quốc gia công nhận họ. Mỹ không công nhận Trung Cộng mãi tới 1972 và chậm hơn nữa cho tới tháng 10, 1990 Singapore mới công nhận Trung Cộng. Ngay cả hiện nay vẫn có đến 21 quốc gia hội viên Liên Hiệp Quốc không công nhận Trung Cộng.

Tây Tạng có đủ bốn tiêu chuẩn quốc tế để xác định một quốc gia gồm chủ quyền, chính phủ, lãnh thổ và dân số, trong lúc Trung Cộng không đưa một lý do gì, một chứng minh gì ngoài "chủ quyền lịch sử" mà họ luôn bám vào trong mọi cuộc tranh chấp lãnh thổ.

Trung Cộng viện lý do "Tây Tạng đã là một phần của Trung Quốc suốt bảy trăm năm". Bảy trăm năm thì sao? Bảy trăm năm tại Tây Tạng hay một ngàn năm tại Việt Nam cũng chỉ là thời kỳ đô hộ, cưỡng chiếm và cai trị bằng sắt máu. Thời gian đó không có giá trị gì một khi dân tộc bị trị đủ mạnh để đứng lên giành độc lập.

Chính sách xóa bỏ Tây Tạng của Trung Cộng được thực hiện bằng hai cách, (1) diệt chủng văn hóa qua việc tàn phá chùa chiền, bôi nhọ đức Đạt Lai Lạt Ma, buộc Hoa Ngữ là ngôn ngữ chính thức, học sinh phải học lịch sử từ quan điểm Trung Cộng, và (2) đồng hóa chủng tộc qua việc định cư ở ạt người Hán vào Tây Tạng, tập trung nền kinh tế Tây Tạng trong tay người Hán. Chính Mao Trạch Đông trong Tuyển Tập Mao Trạch Đông xuất bản có hiệu đính năm 1987, đã thừa nhận cho tới năm 1952 cũng "không có một người Hán nào ở Tây Tạng" nhưng hiện nay số người Hán tại Tây Tạng đông hơn chính người Tây Tạng.

Bài học cho Việt Nam

Ngoại trừ những buổi tiếp xúc đức Đạt Lai Lạt Ma một cách không chính thức của các tổng thống Mỹ hay một hai lá thư phê bình cách đối xử nặng tay của nhà cầm quyền Trung Cộng, chưa một lãnh đạo cường quốc nào có một biện pháp tích cực và hữu hiệu để ngăn chặn lưỡi dao Trung Cộng.

Đơn giản bởi vì Tây Tạng không có những mỏ dầu khí lớn như Iraq, không có những mỏ kim cương lớn như Nam Phi và cũng không giữ vị trí chiến lược như Thổ Nhĩ Kỳ. Các quốc gia Tây Phương không thể hy sinh các quyền lợi vật chất quá lớn với Trung Cộng chỉ để bảo vệ các giá trị tinh thần cho một nước nhỏ xa xôi. Cuộc đấu tranh, đầu tiên cho đến cuối cùng, vẫn là tranh đấu bằng máu xương, hy sinh và chịu đựng của dân tộc Tây Tạng.

Đối với trường hợp Việt Nam, không cần phải phân tích nhiều mà chỉ thay chữ Tây Tạng bằng chữ Việt Nam trong bài viết, sẽ thấy một viễn ảnh Việt Nam đen tối hiện ra.

Tập Cận Bình đang gấp rút xây dựng các căn cứ quân sự và dân sự trên Biển Đông nhằm mở rộng vòng đai an ninh và sự hiện diện ngoài lục địa. Nếu họ Tập thành công, Việt Nam có khả năng nằm bên trong "không gian sinh tồn" của Trung Cộng và đặt các cường quốc vào thế đã rồi như trường hợp Hitler chiếm Áo vào tháng Ba, 1938 trước sự làm ngơ của Anh và Pháp.

Việt Nam chỉ hơn Tây Tạng một điểm duy nhất là còn thời gian dù rất ngắn để quyết định số phận của mình. Chọn lựa của dân tộc Việt Nam hôm nay, do đó, là chọn lựa giữa tiếp tục sống dưới chế độ độc tài CS để rồi mất nước, hay dân chủ hóa, hiện đại hóa nhanh chóng để có thể ngăn chặn được bước chân Trung Cộng. Nếu chỉ biết nhịn nhục, cúi đầu, một ngày không xa họa diệt vong sẽ tới. Đến lúc đó, đừng oán trách chi ai, đừng đổ thừa cho ai khác, ngoài oán trách, đổ thừa cho sự ương hèn, nhu nhược của chính mình.

30.07.2016

Thơ

*Máu đã đổ ... máu dân tôi đã đổ
Hoa Tụ Do sẽ nở giữ bình minh...
Người con Việt khắp năm châu ...muôn hướng
Cùng chung tay giành lại đất nước mình...*

Sưu tầm " Hoa Cỏ Mây"

Hollandse Nieuwe Đặc Sản Hoà Lan

Nguyễn Lê Hồng Hưng

Hollandse Nieuwe là tên gọi của cá Haring đã cạo sạch vây, lóc xương, chỉ còn hai miếng thịt nạc (filet). Hollandse Nieuwe có tên khác là Maatjesharing. Maatjesharing được gọi trại ra từ tên Maagdenharing, nghĩa là Haring còn trong trắng, tức con trống chưa có tinh trùng, con mái trong bụng chưa mang trứng. Nhưng trên thị trường và về mặt qui định về thực phẩm thì có sự khác biệt nhỏ giữa Hollandse Nieuwe và Maatjesharing. Chữ Hollandse Nieuwe chỉ được phép dùng để gọi cá Haring vừa được đánh bắt ngay trong mùa được phép đánh loại cá này, bắt đầu từ tháng Sáu cho tới tháng Mười. Một phần cá đánh được sẽ được ngâm dấm hay nước muối để bán quanh năm, những cá này gọi là Maatjesharing.

Haring thuộc giòng giống cá trích có tên gốc Latinh là *Clupea harengus*, dưới ức màu bạc, lưng màu xanh dương. Cá Haring thường sống trong vùng nước lạnh từ Bắc Băng Dương xuống tới phía nam vùng vịnh Biskys và dọc theo bờ biển của vùng Groenland lên bắc Đại Tây Dương. Phía Đông bắc Đại Tây Dương là nơi sinh sống của loại cá Haring nhỏ hơn các vùng khác. Chiều dài cá Haring tối đa 56 cm. Chất dinh dưỡng mỗi 100 gram là: 932 kJ (222 kcal), 16g dầu/mỡ, 18g protein v.v... Và có nhiều chất vitamin: A1, B1, B2, B6, B12, C, D và E.

Theo tài liệu nói về lá cờ Hoà Lan treo những nơi bán cá Haring và về những lá cờ nhỏ dán vô cây tăm cắm lên những miếng cá thì ngày đầu tiên ngư phủ Hoà Lan đánh trúng cá Haring, đem về bên vào ngày thứ Bảy. Ngư dân làm lễ ăn mừng, họ treo cờ của vương quốc Hoà Lan khắp bến cá. Theo tập tục đó mà ngày nay những xe caravan bán Hollandse Nieuwe lưu động cũng treo cờ Hoà Lan mới toanh trên bốn góc mũi. Trên kệ tủ kiếng để phía trước trên xe của người bán cá thường để một đĩa Haring cắt từng miếng

nhỏ và mỗi miếng có ghim cây tăm, đầu tăm có dán một lá cờ Hoà Lan nhỏ xíu, đó là đĩa cá dành quảng cáo cho khách hàng ăn thử trước khi mua.

Món thịt cá Haring sống chấm củ hành tây băm nhuyễn gọi là Hollandse Nieuwe đã trở thành món đặc sản của vương quốc Hoà Lan. Ai tới Hoà Lan vào bất cứ tiệm bán cá nào cũng thấy hình cá Haring đã được làm sạch, cắt bỏ đầu, lóc bỏ xương, chừa lại hai miếng thịt nạc để dính liền vô đuôi cá xếp ngay ngắn trong những chiếc khay, cạnh bên đĩa củ hành băm nhuyễn, trông vào phát thèm, chỉ muốn mua ngay một hai con ăn liền tại chỗ. Người nào không ăn được cá sống cũng có thể mua panaring, loại haring đã già và lớn con, đem về nhà chiên hoặc hấp. Ngoài ra có nhiều hãng chế biến Haring trộn sốt cà tô mát và dầu, đóng trong hộp thiếc và Haring ngâm dấm đựng trong những chiếc keo bày bán trong các siêu thị.

Trong làng đánh cá ở Urk, Hoà Lan, hơn mười năm về trước, vào ngày thứ Bảy tuần lễ đầu tiên của tháng Sáu, ngư dân nơi đây có tục lệ dọn ra chợ những con Haring từ biển mới đem về còn tươi rói và một thau củ hành được xắt mịn. Họ làm sạch cá ngay chợ và bán cho người đứng ăn liền tại chỗ. Có gian hàng chủ bày trò thách với khách mua, ai ăn được 23 (hoặc nhiều hơn, tùy nơi quy định) con cá Haring thì người đó khỏi phải trả tiền, còn nếu ăn ít hơn thì phải trả số tiền cá đã ăn. Cũng có nơi vài ba người đấu với nhau, ai ăn cá Haring nhiều nhất thì thắng người ăn ít hơn, người nào ăn ít thì coi như bị thua và phải trả luôn tiền cá cho người thắng cuộc. Mùa này Haring mập, thịt cá rất nhiều mỡ, vậy mà có ông to con bụng bự ăn từ 28 tới 30 con Haring. Mấy năm sau này tập tục thi đấu ăn Haring nơi đây không còn nữa, cho nên chợ cá đầu mùa cá tuy vẫn đông, vui nhưng bớt đi vẻ rộn ràng.

Dân quý phái ở Amsterdam phần đông mua Hollandse Nieuwe đem về cắt ra từng miếng nhỏ, rắc củ hành băm lên rồi dùng nĩa ăn và những người bày tiệc cũng làm theo cách đó, nhưng ăn như vậy thì không đúng điệu ăn Hollandse Nieuwe. Muốn ăn Hollandse Nieuwe cho đúng điệu thì phải để nguyên con, dùng ngón tay trở và ngón tay cái cầm chót đuôi cá, nhúng cá vô củ hành tây băm nhuyễn trở qua trở lại cho hành dính đều vô cá, sau đó mới đưa cao miếng cá lên không và ngược mặt lên trời, há họng ra tấp từng miếng, vừa ăn những miếng Haring béo ngậy vừa nhìn được trời xanh, mây trắng và hóp được cả không gian trong mát của ngày xuân....

Qua dầm dề mưa tuyết mới vui ngày nắng về

Thao De Wit

Một năm với chưa đầy ba tháng nắng nên ai cũng trông tới hè để được có nắng ấm, được tránh những ngày đông lạnh hay ngày thu mưa gió dầm dề.

Mùa hè thật sự ở Hoà lan luôn có nắng vàng ươm như mật trong những buổi chiều tà với những đàn bò, hay cừu thông thả gặm cỏ trên những cánh đồng xanh tít tắp. Nhưng thời tiết bất kể mùa nào ở Hoà lan cũng ba hồi này ba hồi kia. Mùa hè hồi chợt nắng hồi chợt mưa, có khi nóng liên tục mấy ngày hay mấy tuần liền rồi lại mưa dầm dề sụt sùi, mặt trời không lộ dạng có khi cả tuần lễ hay mười ngày. Còn khi có nắng thì nắng chói mắt cho tới chín mười giờ đêm. Vậy mà tất nắng đi một cái là nhiệt độ sụt xuống cả chục độ rồi nghe lành lạnh liền.

Nhưng được cái là trời vẫn ấm để không cần phải khoác áo ấm dày cui. Người ta được dịp mặc áo quần đủ màu sắc, dài ngắn khác nhau mà không mấy ai để ý chuyện mập ốm của người khác. Mấy cô mấy chị khoe bàn chân với mấy ngón chân sơn màu sắc sỡ. Cái nóng khô không làm cho người rít mồ hôi như cái nóng ẩm miền nhiệt đới. Mùa hè ở đây không đỏ màu hoa phượng nhưng cũng râm râm tiếng ve những buổi trưa hè. Buổi sáng sớm hừng đông thì đầy ắp tiếng chim ríu rít trên mấy tầng cây dọc mấy con kinh ngang dọc quanh làng quanh phố.

Thích nhất là đi xe đạp vào mùa hè. Khi đạp xe thông dong trên những con đường lát nhựa màu đỏ đậm dành riêng cho xe đạp, nghe gió miên man trên khuôn mặt, lùa vô trong tóc. Dường như ai cũng mỉm cười khác xa với những khuôn mặt có vẻ quá nghiêm nghị vào những ngày mùa đông vắng ngắt khi ai cũng phải hối hả đạp xe để tránh cái lạnh cắt da càng sớm càng tốt.

Người ta không ai bịt mặt, mặc áo dài tay vì phải đợi cả năm dài mới lại được hưởng cái nắng ngọt ngào dù có gắt của mùa hạ. Họ cứ đầu trần, phơi tay, phơi chân đi phơi phơi ngoài phố. Mấy

người da trắng phơi nắng nhiều khi da đỏ hừng lên hết trơn, nhưng khen thì phải nói là họ nhìn [có nước da] nâu (bruin) chớ đừng có đại mà nói đổ cho họ mích lòng.

Đi qua khu dân cư vào những ngày nắng đẹp là y như rằng nghe mùi khen khét của than củi lẫn mùi thị nướng xen lẫn trong tiếng nhạc rộn ràng. Người lớn ngồi tán dóc trong vườn sau nhà, uống rượu vang trắng vang hồng, Còn đám con nít tha hồ chạy chân không trên cỏ, chán thì nằm lăn ra ngửa cổ nhìn tán lá xanh hay đám mây trắng mà tưởng tượng chuyện thần tiên. Con nít được nghỉ hè nên tha hồ mà trượt pa-te, hay đua nhau nháp nháp chân cho thiệt lẹ trên mấy cái xe space scooter quanh xóm. Vừa đi vừa la nhoi động.

Lúc nào nắng nóng nhiều, là cả đám con nít kéo nhau nhảy ùm ùm xuống kinh tắm. Ở đâu cũng nước nên con nít xứ này đứa nào cũng bơi giỏi như rái cá. Nhà nào không ở gần kinh thì thổi hồ bơi nhỏ nhỏ bằng mũ lên rồi đổ nước vô cho con tắm, Nó tắm đã rồi lăn ra vọc cát, xong rồi thì lội vô tắm lại. Cha mẹ tụi nó vẫn ngồi bình thần tán dóc kệ cho tụi nó muốn làm gì thì làm mà không ai phải đi ngủ trưa.

Nếu không muốn ồn ào, thích đường vắng thì lại đạp xe đi vô mấy con đường tráng xi măng băng qua đầm lầy đầy cỏ dại xen lẫn màu vàng của hoa bơ hay hoa bồ công anh. Lâu lâu gặp mấy cặp vợ chồng Hoà lan già đạp hai cái xe giống nhau đi thông dong. Mấy cánh đồng có vịt trời đậu kín đen, mập úc núc nằm ỳ ra phơi nắng hay lúc lác đi dạo không màng gì tới chuyện người xung quanh. Có đi ở đó mới thấy mấy chữ trong bài hát Đồng Xanh mô tả khung cảnh trúng phúc “vời thiên đàng, cỏ cây”.

Hai bên đường có chỗ có bông cúc dại màu trắng, có chỗ bông anh túc đỏ nở trĩu trĩu vì ở trong bóng râm ít nắng, có chỗ dâu dại đơm trái dày đặc có người ngừng lại để nhón chân bứt mấy trái trên cao nhấm nháp vị chua chua giòn ngọt. Nhiều lúc cứ ham đạp, không để ý đi qua tới luôn cái làng khác, để rồi khi trực nhớ phải quay về lúc xế chiều trong hơi lạnh mới thấy thấm mệt vì đã lỡ trốn đạp đi quá xa. Ráng chiều mùa hè thường đỏ cam, có khi hường hường chớ không tím như ráng chiều đông, xa xa nhà cửa, cối xay gió, cây cỏ lần khuất đi từ từ trong làn sương khói nhẹ.

Mùa hè cũng là mùa làm vườn. Người ít đất hay chỉ có cái ban công thì trồng hoa trong chậu dưới

đất hay treo lủng lẳng trên cao. Người nhiều đất, có tay trồng rau như người Hoà lan nói là người có mấy ngón tay xanh – groen vingers – thì mùa hè không phải tốn tiền mua rau, chưa kể lớp ăn không hết phải mang đi cho hàng xóm. Mấy thứ rau Việt Nam trồng từ năm trước như tía tô, kinh giới, rau muống vô mùa hè cũng đua nhau tươi tốt cho mấy nồi bún riêu, bún bò ăn giải nhiệt.

Trong công viên hay ngoài biển lúc nào cũng tấp nập người nằm ngòai phơi nắng cuối tuần khi trời đẹp. Mỗi người một quyển sách hay cái điện thoại thông minh với tai nghe, một cái chiếu hay cái khăn tắm, một chai kem chống nắng, một giỏ đồ ăn vặt, trái cây và nước uống là đã có thể nằm dài ở đó từ trưa cho đến tận đêm. Ở xứ ít nắng nên ai cũng tìm cách tận hưởng cho bằng được những ngày nắng đẹp bằng cách ngòai nắng để nạp cho đủ vitamin D bù cho những ngày đông xám xịt dài dằng dặc.

Người Việt nếu không là thể hệ thứ hai, ít có ai đi nằm ngoài trời phơi nắng như người Hoà lan vì sợ đen hay không cần nắng. Nếu có đi biển là họ đi để bắt hàu, bắt chēm chệp. Chỉ con nít mới ham tắm biển hay vọc nước, vọc cát. Còn người lớn ít khi tắm biển, có lẽ vì nước biển lạnh ngắt như nước đá tan ra từ tủ lạnh dù đang trong mùa hè mà không xanh ngắt và ấm như nước biển nhiệt đới ở Việt Nam. Nhúng chân xuống nước rồi thì mới ước ao làm sao được quay về đi dọc bờ biển ấm áp để nghe sóng vỗ rì rào và nước biển man mát liếm láp vô hai bàn chân.

Đi phố nhằm ngày đẹp trời thì có cái thú ngồi quán cà phê ngoài trời nhâm nhi ly bia hay ly vang trắng, rồi đọc sách. Lâu lâu ngược mắt nhìn người ta đi qua đi lại. Hay có khi ngồi luôn xuống đất ở quảng trường nhấm nháp vị ngọt nhẹ lẫn bị béo trong ly kem của cái tiệm lâu đời và ngon nhất phố mà không sợ dơ quần, nhưng phải ngó chừng mấy con bò câu dạn ăn hay mấy con hải âu háu đói nhào vô dánh ăn.

Mùa hè ở Hoà lan lúc nào cũng nhẹ nhàng vậy đó. Có được tận hưởng mấy ngày hè đơn giản mà quý giá như vậy mới thấy thương cho những người đang sống ở một nơi với mùa hè có cái nắng chang chang ẩm ướt và những cơn mưa hạ bất chợt mà phải luôn hít thở một bầu không khí ngọt ngào đầy khói bụi; hay ở những nơi có gió Lào rất mặt, đất đá khô cằn nhìn mỗi mắt không thấy một rặng cây... để rồi lòng lại cứ bồi hồi thương nhớ không nguôi.

@@@@@@@@@@@@@@@@

Đôi cánh của tự do

Đã có những lời văn thơ
 Nói về cánh chim bay vô ngại
 Qua lại đi về giữa bức tường ô nhục Bá
 Linh
 Đôi cánh của tự do
 Có thể tung bay đến một bến bờ hiện hữu
 để cảm nhận
 Tự do có hương vị biển mặn nồng khướt
 giác trong cuộc hành trình
 Hay có hương vị bánh mì buổi sáng sớm
 trên xứ lạ
 Tự do có màu xanh da trời
 Bầu trời mênh mông không biên giới chánh
 trị và biên giới tâm hồn
 Hay tự do có màu sắc óng ánh cầu vồng
 Những sắc màu dị biệt nằm thoải mái bên
 nhau
 Bài hát tự do quốc ca học ở trường thời tuổi
 nhỏ
 Hay hòa tấu khúc bùng vỡ hân hoan ngợi
 ca niềm an lạc
 Tự do có hình tượng nữ thần
 Hay hình tượng số thông hành tinh khôi
 mang quốc tịch mới
 Trong hoàn cảnh tấm lưới đen khắc nghiệt
 bao trùm phủ chụp
 Dù may mắn vỗ cánh bay thoát đến một
 phương trời
 Đôi cánh của tự do
 Vẫn còn là sự trốn chạy bóng tối
 Nhận chân ra điều bình thường nằm sẵn
 đó tự bao giờ
 Trong tận cùng nỗi sợ hãi năng lực dẻo dai
 ẩn tàng
 Tín hiệu chính mình gánh lấy trách nhiệm
 để tìm được tự do
 Nuôi nấng bảo bọc thương yêu
 Không ai khác hơn có thể làm thay
 Vỗ đôi cánh thật sự tự do

Nguyễn Hoàn Nguyễn
*(Buổi ra mắt tác phẩm Hòa ngữ- Verborgen
 Veerkracht - Sự Dẻo Dai Ẩn Tàng- của Lữ
 Thị Tường Uyên)*

Hạt lúa mì rơi xuống đất:

Tri ân Cố Luật sư, Nhà tranh đấu Đoàn Thanh Liêm

Trang Đài Glassey-Trần guyễn

Lần cuối tôi gặp Luật sư Đoàn Thanh Liêm là tại buổi ra mắt sách “Thung Lũng Tử Thần” của Nhà báo quá cố Vũ Ánh, tại phòng hội Nhật báo Người Việt, Quận Cam, California, Hoa Kỳ, chiều ngày 19 tháng 7, 2014. Bà quả phụ Ngô Yến Tuyết mời Nhà văn Phạm Xuân Đài và tôi phát biểu về quyển sách. Bài phát biểu của tôi có tựa đề “Hít Thở Bóng Tối Hy Vọng với Nhà báo Vũ Ánh.” Tại sao nói về trại tù cải tạo mà lại là ‘hy vọng’? Mà lại còn ‘hít thở bóng tối hy vọng’? Xin thưa, đó là vì:

Hy vọng không chỉ sau khi đã tìm thấy tự do, mà hy vọng ngay giữa lòng chảo tử thần. Hy vọng chính là cứu cánh duy nhất của người tù cải tạo, hay của bất cứ ai sống dưới chế độ Cộng Sản, ở nơi mà tác giả đã chân thành thổ lộ, “Sự chọn lựa giữa cái đói cào cấu và sự giữ thẳng lưng cũng như nhân cách là một chọn lựa khó khăn!” (tr. 97). Đối với một dân tộc chịu nhiều can qua như dân tộc Việt Nam, thì hy vọng trở thành căn tính để tồn tại. Nhạc sĩ Du Ca Nguyễn Đức Quang sáng tác bài hát “Hy Vọng Đã Vươn Lên” năm 1967, giữa lúc quê hương đang ngập tràn trong khói lửa chinh chiến, để thắp lên hy vọng cho thế hệ của ông. Nhà văn Phạm Phú Minh cũng viết trong “Nét Xuân Sơn” về những ngày đông “tê buốt chẳng chút tình,” khi tự nói với mình, “Miễn là đừng chết, miễn là qua được mùa đông.” Còn Nhà báo Vũ Ánh đã lập đi lập lại trong “Thung Lũng Tử Thần,” hết lần này đến lần khác, dù khi ở trong “chuồng cọp” (tr. 11) trong “khu nhà đờ” (tr. 28), hay nằm trong “những hồ sơ chết” (tr.19) dành cho “những người tù cải tạo không thể cải tạo được” (tr. 20), trong cuộc “tắm máu” ở miền Nam Việt Nam như Sir Robert Thompson đã khuyến cáo (tr. 22). Ông viết, “Trong những cuộc tranh luận trong trại giam, nhiều người vẫn tin tưởng rằng những nhà lãnh đạo cũ của VNCH đã quay trở lại Miền Nam ẩn náu trong những khu rừng rậm chiêu mộ nghĩa quân để dựng lại cơ đồ... Trong bối cảnh tuyệt vọng sau ngày thất trận và bị đẩy vào môi trường tù đầy, ở vào độ tuổi hùng hực lý tưởng của thanh niên, chúng tôi chỉ còn bám vào những hy vọng đó để mà sống” (tr. 54), “để đốt lên đốm lửa hy vọng cho tương lai phục quốc” (tr. 55). (Trích từ bài phát biểu)

Sau khi tôi phát biểu, Chú Đoàn Thanh Liêm đến và đưa danh thiếp của Chú cho tôi. Chú không cười như bao lần tôi gặp Chú trước đó, nụ cười hiền lành, bao dung, chân chất, và gần gũi. Chú không cười, vì có lẽ tôi đã khóc trong phần phát biểu, như bao nhiêu độc giả ắt đã khóc khi đọc “Thung Lũng Tử Thần,” hay những gì liên quan đến cái trò đồn mạt mang tên ‘trại cải tạo’ và bao thảm nạn khác mà quê hương và dân tộc Việt Nam phải gánh chịu trong bao thập niên qua. Nhưng có lẽ, Chú không cười, vì đề tài của cuốn sách và buổi ra mắt sách làm cho Chú nhớ lại những năm tháng tù đầy oan ức, những bất công đoạn trường, những trò lừa ngang trái từ một chính quyền độc tài, phi nhân bản, vô lương tâm. Tôi nhìn tấm danh thiếp. “Mạng Lưới Nhân Quyền Việt Nam.” Chú đang đảm trách vai trò Phó Chủ Tịch, và cũng là thành viên sáng lập. Chú dặn nhỏ: “Con email cho Chú.” Như những bậc niên trưởng khác vẫn dặn tôi khi tôi gặp họ ở những sinh hoạt tại Little Saigon hai mươi mấy năm qua.

Nhiều năm trước, có một lần, tôi ghé Toà soạn Người Việt lúc Chú đang gõ phím. Chú dừng tay, cười thật tươi, ‘bật mí’ cho tôi biết về những bộ sách nghiên cứu mà Chú đang soạn, và hứa sẽ cho tôi đọc khi ấn hành. Một công trình dang dở. Những công trình dang dở. Như nhiều bậc ở thế hệ của mình, Chú đã không kịp hoàn tất nhiều thao thức cho quê hương. Những giấc mơ còn ươm nụ. Nhưng dọc suốt cuộc đời tận hiến cho người và cho đời của Chú, có biết bao giấc mơ đã trở sinh hoa trái và tiếp tục mang lợi lạc đến cho đồng bào và tha nhân. Chú chu toàn trọng trách đối với quốc gia trong thời binh khố với những năm tháng làm việc tại Quốc Hội Việt Nam Cộng Hòa trong vai trò Chủ Sự phòng Pháp Chế, đến Bộ Quốc Phòng, rồi cùng bạn bè sáng lập Chương Trình Phát Triển Quận 8 – Kế Hoạch Xây Đời Mới, xây dựng hàng ngàn căn nhà và nhiều trường học cho cư dân nghèo, rồi chiến dịch cứu lụt miền Trung, Chương Trình Công Tác Hè 1965, vv. Chú Liêm luôn thao thức đến những người cùng khổ, và dấn thân phục vụ họ qua nhiều chương trình, như Shoeshine Boys Project, giúp xây nhà và chăm nuôi trẻ mồ côi, bụi đời. Chú cũng là Giám đốc đại diện World Council of Churches tại Việt Nam, góp phần nghiên cứu và tài trợ các chương trình văn hóa, kinh tế, giáo dục trên quê hương. Trong tư cách Luật Sư Tòa Thượng Thẩm Sài Gòn, Chú biện hộ miễn phí cho người nghèo oan ức.

Vì tình yêu quê hương và đồng bào, Chú đã không đi tản khi Sài Gòn thất thủ. Chú ở lại và

thấu được những khổ nạn của người dân dưới một chế độ tàn ác, mà chính Chủ cũng là một nạn nhân, nhất là trong 12 năm tù cải tạo. Chính những kinh nghiệm trực tiếp đó, cùng với lòng vị tha, tinh thần cương trực luôn đứng lên cho công bằng và lẽ phải, mà từ khi được cùng gia đình tỵ nạn chính trị tại Hoa Kỳ năm 1996, Chủ đã không ngừng tranh đấu cho những người tù lương tâm và cho một Việt Nam dân chủ bằng ngòi bút và đi vận động khắp nơi trên thế giới. Ngay cả trên giường bệnh.

Không ngại nghĩ. Những người như Chủ Liêm đã đi gieo những hạt giống rất tốt, để hôm nay, công cuộc tranh đấu cho dân chủ, tự do, nhân quyền cho Việt Nam tiếp tục mở ra những sinh lộ mới. Trong bài “Nhiều Tay Khiến Vỗ Nền Kêu” được viết tại California vào tháng Hai 2009, Ls Đoàn Thanh Liêm nhìn lại gần năm mươi năm tham gia sinh hoạt dân sự, và đưa ra những thí dụ cụ thể trong việc kết hợp giữa nhiều thành phần xã hội khác nhau cho những phúc lợi chung, từ những sinh hoạt thanh niên tại Việt Nam từ thập niên 1960, đến vận động quốc tế tại hải ngoại ở thế kỷ 21. Xin trích:

Tổng kết lại, thì trong quá trình liên tục hoạt động trong 6 năm 1965-1971, Chương trình Phát triển các Quận 6,7,8 đã tổ chức cho bà con ở địa phương chính trang được hàng trăm đường hầm bằng cách đặt đường cống thoát nước, hoặc trảng ximăng, lấp những khúc lầy lội; xây dựng được nhiều cây cầu bắc qua con rạch. Đặc biệt là mở được 2 trường Trung học Cộng đồng tại Quận 6 và Quận 8. Giúp các chùa và nhà thờ mở được nhiều trung tâm huấn nghệ. Công tác lớn nhất là giúp tái thiết được trên 8000 đơn vị gia cư trong 20 khu vực bị tàn phá hồi Tết Mậu Thân như đã ghi chi tiết ở trên.

Chương trình phát triển mà đạt được thành quả như thế, đó chính là do “rất nhiều bàn tay khiến vỗ nền kêu”. Trước hết là do số đông đảo quần chúng nhân dân tại hạ tầng cơ sở địa phương, hàng ngàn hàng vạn người cùng nối vòng tay lớn với nhau để mà thực hiện hàng mấy trăm dự án xây dựng cụ thể ngay trong xóm ngõ của mình.

Điều này chỉ có thể được thực hiện do sự chấp thuận cho phép và yểm trợ của chánh quyền cấp trung ương, cũng như cấp địa phương. Rồi đến sự viện trợ của USAID cũng như các tổ chức xã hội nhân đạo quốc tế nữa. Dĩ nhiên còn phải ghi ra con số hàng ngàn những thanh niên, sinh viên, học sinh cũng tình nguyện tham gia vào các công tác phát triển đó nữa.

Đây là trường hợp minh họa cho sự “hợp tác của Xã hội Dân sự với cơ quan Nhà nước” để cùng phục vụ đồng bào tại một địa phương đang gặp cảnh chiến tranh tàn phá nặng nề. Rõ ràng Xã hội Dân sự ở đây đã đóng vai trò “làm đối tác” (counterpart) cùng với Nhà nước, trong việc mưu cầu công ích cho tập thể cộng đồng địa phương. Thiết nghĩ lớp người trẻ hiện nay ở trong nước vẫn có thể xoay sở vận dụng tính sáng tạo và lòng nhiệt thành của mình, để mà cùng phát động được cái phong trào “Tuổi trẻ dấn thân nhập cuộc với đồng bào,” trong ý hướng thực hiện công trình “Nâng cao Dân trí, Chấn hưng Dân khí và Cải tiến Dân sinh,” đúng như nhà cách mạng tiền bối Phan Châu Trinh đã kêu gọi ngay từ hồi đầu thế kỷ XX đó.

Trên đây là những chuyện xưa cũ đã trên dưới 40 năm, trước năm 1975 ở Việt nam. Còn hiện nay trên đất Mỹ, thì tôi được biết có rất nhiều nhóm hoạt động thật hữu hiệu với sự hợp tác rộng rãi của nhiều tổ chức quốc tế khác nữa. Cụ thể như “Cao Trào Nhân Bản do Bác sĩ Nguyễn Quốc Quân, bào huynh của BS Nguyễn Đan Quế điều hành từ miệt thủ đô Washington DC, thì hiện đã mở rộng hoạt động chung với các phong trào tranh đấu cho Dân chủ, Tự do, Nhân quyền ở Á châu như Miến Điện, Tây Tạng, Trung Quốc v.v... Tổ chức này lại đã thu hút được nhiều người trẻ mà điển hình là Bác sĩ Nguyễn Thế Bình, cháu ngoại của Trung Tướng Linh Quang Viên, Bác sĩ Đỗ Minh Thiệu, con trai của Luật sư Đỗ Ngọc Phú v.v... Các bạn trẻ thuộc thế hệ thứ hai này mới thật sự có khả năng để đi sâu sát với dòng chính của nước Mỹ (American Mainstream) và nâng cao hiệu quả của phong trào tranh đấu cho Dân chủ và Nhân quyền của Việt Nam trong tương lai gần đây.

Cũng vậy, Mạng Lưới Nhân Quyền Việt Nam với trụ sở chính ở Nam California, thì đã mở rộng sự liên kết với nhiều tổ chức tranh đấu nhân quyền của người Việt cũng như quốc tế, điển hình như Ân xá quốc tế (Amnesty International), Human Rights Watch (Theo Dõi Nhân quyền), Reporters Sans Frontieres (Phóng viên Không Biên giới), v.v... Cũng nên ghi nhận sự kiện quan trọng khác nữa: Đó là việc Cựu Tổng Thống Tiệp khắc là Vaclav Havel từ năm 2007 đã nhận làm “Cố vấn danh dự” cho Hội Ái Hữu Cựu Tù nhân Chính trị và Tôn giáo do Thượng Tọa Thích Thiện Minh sáng lập. Đây là một thành công lớn của Hội Ái Hữu trong việc kết hợp được với các nhân vật có tầm vóc quốc tế như vị lãnh đạo “Phong trào Hiến Chương 77” đã làm nên một “Cuộc Cách Mạng Nhung” góp phần làm sụp đổ chế độ cộng

sản ở Đông Âu 20 năm trước đây. Đây là những minh họa cụ thể, rất ư lạc quan và phấn khởi của chuyện "Nhiều tay khiến võ nên kêu" trên phạm vi quốc tế, giữa thời đại "toàn cầu hóa ngày nay" vậy. Sau cùng, cũng về chuyện "Võ tay," thì vào thời những năm 60-70 đó, trong các buổi sinh hoạt tập thể thanh niên chúng tôi thường có dịp ca hát chung với nhau theo nhịp điệu rất phấn khởi say sưa, cả một số đồng đảo "vừa võ tay vừa hát," khiến tạo được một khí thế sôi nổi, rộn ràng lôi cuốn mọi người tham dự, cùng nhập vào cuộc vui chung, mà có ý nghĩa xây dựng rất lành mạnh. Cụ thể là các bài tâm ca của nhạc sĩ Phạm Duy, bài "Gia tài của Mẹ" của Trịnh Công Sơn. Và nhất là các bài hát của nhạc sĩ Du ca Nguyễn Đức Quang, thì rất được giới trẻ khắp nơi ưa chuộng và được cả tập thể nồng nhiệt ca hát.

Như vậy đó: Công tác xã hội cụ thể, thiết thực mà còn gắn liền với sinh hoạt tập thể như thế đã đánh dấu cả một thời đại say mê lý tưởng phục vụ đồng bào của giới thanh niên, sinh viên học sinh tại miền Nam Việt nam dưới chế độ cộng hòa hồi trước năm 1975 vậy. Tiếng võ tay ngân vang của hàng hàng lớp lớp những người trẻ đó, thì nay vẫn còn dư âm mãi liệt trong sâu thẳm nội tâm mỗi người chúng tôi, mà phần đông đã bước vào tuổi lục thập, thất thập cả rồi. Thật là cảm động để mà khơi lại cái kỷ niệm của "những ngày xưa đam mê miệt mài và đầy tình thân ái như thế ấy." (Hết trích)

Hôm nay, con dân Việt Nam đang sôi sục khắp nơi trên thế giới và tại quê nhà để đòi tự chủ, tự do, dân chủ, và nhân quyền. Nhiều bàn tay đang võ nên kêu để chống độc tài, độc đảng, chống lại Luật Đặc Khu, chống lại cái bình phong "An Ninh Mạng." Chú đã về nơi vĩnh hằng, hưởng nhan thánh Chúa, nhưng những hy sinh và dấn thân của Chú vẫn là những tiếng võ tiếp tục hiệp lòng hiệp lực với công cuộc chung. Cuộc đời của Chú không chỉ là những tiếng võ liên li, đều đặn, mà còn là lời mời gọi chân tình, ấm áp, thôi thúc tha nhân đứng lên cho công bằng và dân chủ. Hạt lúa mì liêm chính đã rơi xuống, để sinh trăm ngàn bông hạt mới. Bao nhiêu năm tranh đấu không ngơi nghỉ, hôm nay, Chú đã được về nhà Cha Chung để hưởng phúc muôn đời. Con xin thấp nén hương lòng, tri ân Chú và tất cả những chí sĩ đã một lòng tận tụy với quê hương dân tộc. Xin Chú hãy nghỉ yên trong Chúa Từ Ái, và xin hãy tiếp tục vận động cho quê hương và dân tộc Việt Nam ở trên Quê Thật, là Nước Trời. Vì nhắm mắt xuôi tay ở cõi này không là chấm hết. Nó chỉ là khởi đầu của một sự sống mới viên mãn.

ĐỨNG VÙNG LÊN

Lửa Phan Rí thấp sáng đêm Bình Thuận
Nung lòng Dân, cất tiếng gọi Non Sông
Ánh Mê Linh hòa hào khí Diên Hồng
Lời "Sát Thát!" ngàn năm còn vọng động!

Phải ngăn bạo quyền đi theo đường Chiêu
Thống
Không thể đứng nhìn chúng bán nước cầu
vinh
Đã hơn bốn ngàn năm hồn sông núi uy linh
là ngọn đuốc luôn soi đường, dẫn lối!

Ai nói chỉ có "thăng long" ngoài Hà Nội?
Sài Gòn hôm nay cũng vừa lộ cốt rồng!
Khi toàn Dân quyết chí giữ non sông
thì khí thế như nước tràn, như sóng vỗ!

Hà Nội, Sài Gòn nhìn đàn con xuống phố
Không phải đi dạo chơi
mà để chống bọn cầm quyền!
Tiếng hô hào như lời vọng linh thiêng
của Tử Sĩ anh linh qua bao trang hùng sử.

Đồng bào ơi! Hãy vượt cơn sóng dữ!
Cơ hội quật cường chỉ đến một lần thôi!
Ngọn lửa đấu tranh là ánh sáng cuộc đời
Đã đến lúc giương ngọn cờ quyết chiến!

Đừng chần chờ! Hãy cùng nhau vững tiến!
Hãy truyền cho nhau những ngọn lửa tim
hồng!
Cả nước vùng lên hét một tiếng: "KHÔNG!"
Không chấp nhận cho bọn hèn bán nước!

Máu đã đổ! Nhưng đừng nản lòng lui bước
Muốn cứu sơn hà phải chấp nhận hy sinh!
Giữ biên cương bằng chính mạng sống
mình
là nét đẹp ngàn đời trong trang sử Việt!

Không thể đứng nhìn quê hương tận tuyệt!
Không để dân Lạc Hồng thay giống, đổi
tên!
Đồng bào ơi! Xin hãy đứng vùng lên!
Diệt cộng phi, đập tan quân bành trướng!

Huy Văn

Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng

Đồng Bào tại Hoà-Lan Biểu Tình Phản Đối Cộng Sản Bán Nước

Den Haag 10/6/2018 (VNNS).

Vào trưa ngày 10/6/2018 đồng bào từ khắp nơi trên vương quốc Hoà-Lan đã đến trước cổng sứ quán Việt Cộng tại thành phố Den Haag để biểu tình phản đối hành vi bán nước của đảng Cộng Sản Việt Nam qua việc chúng thiết lập các đặc khu kinh tế Vân Đồn (tỉnh Quảng Ninh), Bắc Vân Phong (tỉnh Khánh Hoà) và Phú Quốc (tỉnh Kiên Giang) và cho Trung Cộng thuê 99 năm.

Cuộc biểu tình đã do Cộng Đồng Việt Nam Tự Nạn Cộng Sản tại Hoà-Lan, Gia Đình Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hoà và cơ sở đảng Việt Tân tại Hoà-Lan phối hợp tổ chức. Trong đoàn biểu tình, có sự hiện diện của mọi lứa tuổi, từ các em nhỏ, thanh niên, phụ nữ, các cụ già và đặc biệt có người ngồi trên xe lăn cũng đến tham dự cuộc biểu tình.

Cuộc biểu tình bắt đầu lúc 14g00 bằng nghi thức chào quốc kỳ và tưởng niệm các chiến sĩ hy sinh vì bảo vệ tổ quốc, các đồng bào bỏ mình trên biển cả hoặc trong các chốn rừng sâu khi vượt biên tìm Tự Do.

Tiếp theo đó cuộc biểu tình đã diễn ra thật sôi nổi dưới sự điều động của chị Thu Vân và anh Nguyễn Hữu Phước. Ngoài các lời phát biểu của đại diện các đoàn thể gồm Cộng Đồng (ông Nguyễn Quang Kế), Gia Đình Quân Cán Chính

Việt Nam Cộng Hoà (ông Trương Hải), đảng Việt Tân (ông Đinh Ngọc Hiền), Nhóm Vinh Danh Cờ Vàng (ông Trần Hữu Sơn), một số vị tham dự cũng được mời chia sẻ cảm nghĩ của họ về thảm hoạ của dân tộc Việt Nam trước hành vi bán nước của đảng cộng sản Việt Nam.

Mọi người đều cực lực lên án hành vi bán nước của đảng cộng sản Việt Nam và chia sẻ quyết tâm đoàn kết đấu tranh, cùng với đồng bào trong nước và khắp nơi trên thế giới bảo vệ quê hương, sớm chấm dứt chế độ độc tài cộng sản để xây dựng một Việt Nam Tự Do.

Xen lẫn chương trình là những bài ca rục rủa đấu tranh và những tiếng hô vang dội đả đảo cộng sản bán nước và đòi Tự Do Dân Chủ cho Việt Nam bằng Việt, Hoà và Anh Ngữ dưới sự hướng dẫn của anh Phước đã nói lên khát vọng vì Độc Lập và Tự Do của người dân Việt Nam.

Nội dung cuộc biểu tình cũng được chị Thu Vân trình bày bằng tiếng Hoà-Lan để người bản xứ có thể hiểu được tình trạng của dân tộc Việt Nam phải gánh chịu dưới sự cai trị độc tài của cộng sản.

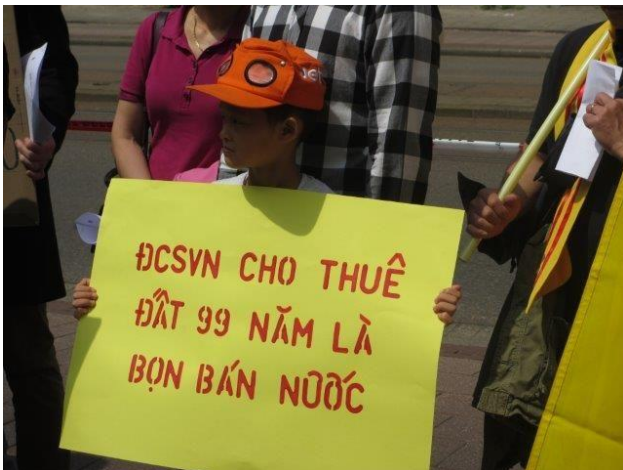
Cuộc biểu tình chấm dứt lúc 16g00. Mọi người siết chặt tay nhau và hẹn tiếp tục đấu tranh cho đến ngày cộng sản bị đào thải và người dân Việt Nam có cơ hội thực sự làm chủ đất nước của mình.

Thế Truyền tường thuật

ĐỒNG HÀNH CÙNG QUÊ HƯƠNG

Hình ảnh biểu tình ngày 10.6.2018

*** Khi chế độ độc tài là thực tế, cách mạng trở thành quyền lợi.
When dictatorship is a fact, revolution becomes a right.
Victor Hugo**

*** Những người khiến cách mạng trong hòa bình là điều không thể xảy ra, biến cách mạng trong bạo lực thành điều không thể tránh khỏi.
Those who make peaceful revolution impossible, make violent revolution inevitable.
John F. Kennedy**

Kỷ Niệm Ngày Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà 19 tháng 6

Den Bosch 16/6/2018 (VNNS). Nhằm vinh danh và tưởng nhớ đến những chiến sĩ Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà và đồng bào các giới đã chiến đấu cho Tự Do của miền Nam Việt Nam, Gia Đình Quân Cán Chính VNCH tại Hoà-Lan đã tổ chức kỷ niệm ngày quân lực VNCH 19/6 vào lúc 19g30 ngày 16/6/2018 tại hội trường Nico Schuurmanshuis ở thành phố Den Bosch. Đại diện Cộng Đồng, đoàn thể và một số đồng hương tại Hoà-Lan đã đến tham dự.

Buổi lễ bắt đầu bằng nghi thức rước quân kỳ Việt Nam và Hoà-Lan và dâng hương trước bàn thờ tổ quốc. Mọi người cùng hát Quốc ca Hoà-Lan và Việt Nam, tưởng nhớ đến công đức của tiền nhân đã có công dựng nước và các chiến sĩ đã hy sinh bảo vệ tổ quốc. Sau nghi thức chào quốc kỳ, hai vị đại diện của Cộng Đồng và Gia Đình Quân Cán Chính đã đặt vòng hoa tưởng niệm trước bàn thờ với hàng chữ “Tổ Quốc Ghi Ôn”

Tiếp theo đó, ông Trương Hải, hội trưởng Gia Đình QCC/VNCH/HL đã đại diện hội chào mừng đồng hương. Ông Lê Quang Kế, cố vấn của hội đã sơ lược về quá trình hình thành của Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà và ý nghĩa của ngày quân lực 19 tháng 6, ngày mà Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà nhận nhiệm vụ lãnh đạo quốc gia kể từ 19/6/1965 do quốc trưởng lúc đó là ông Phan Khắc Sửu trao lại để ổn định tình hình khủng hoảng chính trị.

Các ông Nguyễn Quang Kế (chủ tịch Cộng Đồng) và ông Đinh Ngọc Hiến (đại diện đảng Việt Tân) đã bày tỏ lòng tri ân đến các chiến sĩ hy sinh vì tổ quốc, cũng như sự ngưỡng mộ đến các chiến sĩ Việt Nam Cộng Hoà tiếp tục tranh đấu cho Việt Nam Tự Do. Các công tác đấu tranh tại Hoà-Lan cho nhân quyền, tự do, dân chủ ở Việt Nam và các sinh hoạt khác đều có sự đóng góp của Gia Đình Quân Cán Chính VNCH/HL.

Sau đó, mọi người đã dùng cơm thân mật với những món ăn chuẩn bị thật chu đáo và một chương trình văn nghệ do các thân hữu đóng góp. Trong dịp này anh Nguyễn Hữu Phước cũng tường trình về ngày biểu tình 10/6/2018 trước sứ quán Việt Cộng tại Hoà-Lan để yểm trợ đồng bào trong nước, phản đối hành vi bán nước của đảng Cộng Sản Việt Nam dưới danh nghĩa cho trung Cộng thuê đất 99 năm tại các khu vực Vân Đồn (tỉnh Quảng Ninh), Bắc Vân Phong (tỉnh Khánh Hoà) và Phú Quốc (tỉnh Kiên Giang), cũng như phản đối luật an ninh mạng nhằm kiểm soát chặt chẽ người dân qua các hệ thống internet, facebook, youtube. Mặc dầu cuộc biểu tình tổ chức thật nhanh chóng, nhưng đã được đồng hương nhiệt liệt tham gia hưởng ứng. Mọi người đã cùng hợp ca những bài hát đấu tranh như “Trả Lại Cho Dân”... xác quyết sự đồng lòng của hải ngoại với đồng bào trong nước trong việc bảo vệ tổ quốc và chống lại tà quyền cộng sản buôn dân bán nước.

Buổi lễ kỷ niệm ngày quân lực Việt Nam Cộng Hoà 19 tháng 6 thành công tốt đẹp, ông Trần Văn Thắng đã thay mặt Ban Tổ Chức cảm ơn người tham dự và các anh chị đã giúp trong việc ẩm thực và văn nghệ.

Thế Truyền tường thuật

¹ Ở Việt Nam đã có nhiều nơi, nông dân làm đến ba vụ lúa mỗi năm từ nhiều năm qua. Nhưng dù họ có tăng thêm một mùa canh tác, thì họ vẫn đói ròn quanh năm.

¹ Sau chữ S trong bảng chữ cái tiếng Việt, là t, u, v, x, y. Khi chữ S sụp (vì đất nước bị chia năm xẻ bảy, chỗ bán cho ngoại quốc, chỗ cho thuê dài hạn, chỗ dâng cho ngoại bang), thì mất nước (chữ V, Việt Nam) và mất khả năng suy tư (do các chữ còn lại ghép thành). Việt Nam và khả năng suy tư của cả một đất nước đã bị gạch chéo, loại bỏ, bởi những hành động vô trách nhiệm của chính quyền.

Việt Nam

Trang đài Glassey-Trầnguyễn
(Trích từ tuyển tập “Thơ Bốn Mươi”)

tám cái quặng dầu
ông A đôi lấy ba tỉ bạc
chỉ cần vẽ một con giun
thành tích cách mạng là then chốt
bốn bãi biển đẹp
ông B nhập ngoại tệ phòng thân
tem hem tình đồng chí
hủ hủ với đào tơ
chín mạch thủy long
bà C ký hợp đồng thương mại
chặn đứng mạch sống mấy triệu người
con bà mua đứt mấy biệt thự ở hải ngoại
an tâm!
hải đảo ngoài khơi
tập đoàn D đem biểu đàn anh liềm-búa
dân biểu tình, đòi toàn vẹn lãnh thổ
búa và liềm báng bỏ đầu dân
đất của dân
hợp tác xã E canh tác
ba mùa công¹, bốn mùa đói
thóc gạo có chân, chạy hết đi xuất khẩu
hoan hô!

người ta bày cuộc chơi
mọi lúc

mọi nơi
dọc dài đất nước
những cuộc chơi
của kẻ mất trí
lao vào vật vô tâm
bùng bùng cháy
thiên kỳ mới
trẻ con học quốc ngữ

âm ỉ những cuộc chơi:
A âm trọn
B bán nước
C cướp của
D dân oan

E eo xèo ruộng đất
tới S, hình cong Tổ quốc
thì mọi thứ đã Super Sup
nên trẻ con Việt Nam
mù chữ
vì đã mất tổ quốc
mất luôn sáu chữ cái
xếp mãi không đủ vẫn
hai chữ:

suy tư
đã bị gạch chéo x¹
ôi, đau đớn, Liệt Nam!

Đại lễ Phật Đản tại chùa Vạn Hạnh

Chủ nhật 3 tháng 6 năm 2018, một ngày nắng ấm trợ duyên, ngay từ sáng sớm, dòng người lũ lượt kéo về chùa lễ Phật để cùng nhau kỷ niệm ngày Phật Đản Sinh và có cơ hội quý báu chiêm ngưỡng Xá Lợi Phật.

Nơi khuôn viên chùa, người ta gặp gỡ chào đón, thăm hỏi nhau. Tấp nập và nhộn nhịp nhất là nơi các gian hàng bán với những món ăn quê hương. Từ xôi, chè, bún, gỏi cuốn, bánh mì, bánh đậu xanh đến rau quả, trái cây. Các anh chị bán gian hàng đã bỏ nhiều ngày và công sức để chuẩn bị những món ăn thuần túy dân tộc trong mục đích phục vụ đồng hương. Lại càng cao quý hơn khi số tiền bán được đều cúng dường Tam Bảo.

Trong chánh điện, Phật đài uy nghi, các cặp chân đèn, lư hương bóng lọng, những bình hoa tươi đẹp đã được trịnh trọng đặt trên các bàn thờ Phật. Hôm nay quả là ngày hội, Phật tử chùa Vạn Hạnh đã có dịp đón tiếp quý thầy từ các nước Đức, Pháp qua chứng minh, tham dự. Vui mừng hơn nữa, một phái đoàn chư tăng người Tích Lan cũng hiện diện trong buổi đại lễ quan trọng này.

Dưới sự hướng dẫn của quý Thầy, mọi người chấp tay khấn nguyện. Ánh sáng nhiệm màu tỏa rộng khắp nơi như mời gọi mọi người về chánh đạo. Trong phần đạo từ Hòa Thượng Thích Như Điển, Đệ Nhị Chủ Tịch Giáo Hội Việt Nam Thống Nhất Âu Châu tán thán công đức toàn thể Phật tử Hòa Lan đã bỏ nhiều công sức và tịnh tài để xây dựng ngôi chùa Vạn Hạnh càng ngày càng kang trang, Thầy khuyên nhủ mọi người cố gắng tu học, biết thương mình, thương người và cả muôn loài và cùng nhau giữ gìn môi sinh để góp phần xây dựng một thế giới trong lành và an lạc.

Khi khóa lễ trên chánh điện chấm dứt, mọi người theo bước các chư tăng đến chiêm bái Xá Lợi Phật được trang trọng đặt cạnh vườn Tứ Động Tâm.

Ước mơ của người Phật tử là một lần trong đời thấy tận mắt Xá Lợi Phật, thì ngày hôm nay Phật tử tại Hòa Lan đã được chiêm ngưỡng Xá Lợi Phật ngay trong chùa mình. Thật là diễm phúc!

Sau đó, bữa cơm chay thanh đạm nhưng ngon miệng cũng đã được trao gửi đến mọi người.

Song song, một chương trình văn nghệ với chủ đề đạo Pháp và dân tộc do Ban Văn Nghệ và các em thuộc Gia Đình Phật Tử trình bày đã cống hiến một chương trình văn nghệ nhẹ nhàng vui tươi.

Buổi lễ chấm dứt buổi chiều cùng ngày, mọi người thanh thản ra về nhưng chắc hẳn trong tâm tư còn văng vẳng lời thơ của thầy Thích Mãn Giác đã được Hòa Thượng Thích Như Điển nhắc lại trong buổi lễ :

*"Mái chùa che chở hồn dân tộc,
Nếp sống muôn đời của Tổ Tông."*

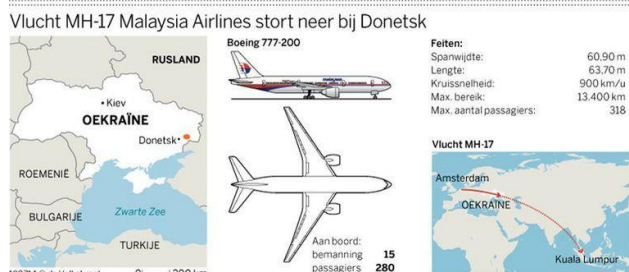
Quảng Phúc viết

TIN Hòa Lan

Phi Vụ MH 17: Hòa Lan Quy Trách Nhiệm Cho Nga

Đối với những ai sống tại Hòa Lan, tin quan trọng nhất trong thời gian vừa qua có lẽ là tin chính phủ Hòa Lan quyết định quy trách nhiệm cho Nga về việc chuyến bay MH 17 bị bắn rơi trên không phận của Oekraïne, khiến cho 196 công dân Hòa Lan, trong đó có ba người gốc Việt, bị thiệt mạng.

Như chúng ta còn nhớ, vào ngày 17 tháng Bảy năm 2014, một chiếc phi cơ của hãng hàng không Malaysia Airlines, với 283 hành khách, cất cánh tại phi trường Schiphol ở Amsterdam để bay về Kuala Lumpur, thủ đô của Malaysia. Để bay từ Bắc Âu đến Đông Nam Á, chiếc phi cơ nói trên sẽ bay qua không phận của Oekraïne, một quốc gia lúc đó đang rơi vào một cuộc nội chiến giữa người sống tại miền tây nước này và người ở phía đông quốc gia đó. Nói một cách nôm na, cuộc nội chiến nói trên bùng nổ vì người Tây Oekraïne muốn thiết lập quan hệ thân thiện với Tây Phương nói chung và Liên Minh Âu Châu nói riêng để thoát khỏi ảnh hưởng của Nga, trong khi người Đông Oekraïne, đã bị Nga hóa rất mạnh, muốn biến Oekraïne thành một nước chư hầu của Nga và do đó đã nhận được sự ủng hộ quân sự trực tiếp của Nga trong cuộc nội chiến với người Tây Oekraïne.

Trong lúc cuộc chiến giữa người Oekraïne đang diễn ra vào mùa hè năm 2014 thì chiếc phi cơ hành khách của Malaysia Airlines nói trên lại bay vào bầu trời miền đông Oekraïne và bị bắn rơi. Tất cả 298 người trên chuyến bay, hành khách lẫn phi hành đoàn, đều bị tử vong.

Sau khi sự việc xảy ra thì Hòa Lan đã cùng với chính phủ chính thức của Oekraïne, tức là chính phủ nắm quyền ở miền Tây, và Malaysia với Bỉ

và Úc, hai quốc gia cũng có công dân bị chết trong phi vụ MH17, thiết lập một Ủy Ban Điều Tra Hồn Hợp (Joint Investigation Team, viết tắt là JIT) để tìm nguyên nhân biến cố đẫm máu nói trên.

Vào cuối tháng Năm vừa qua, Ủy Ban Điều Tra Hồn Hợp hay JIT đã công bố kết quả của cuộc điều tra mà họ đã tiến hành trong mấy năm trước đó. Căn cứ trên bằng chứng thu thập được, Ủy Ban đã kết luận rằng chiếc phi cơ của Malaysia Airlines đã bị bắn rơi bởi một hỏa tiễn phòng không thuộc một đơn vị phòng không trong quân đội Nga.

Dựa vào kết luận này, chính phủ Hòa Lan và Úc đã quyết định quy trách nhiệm trong biến cố MH17 cho Nga. Điều này có thể có nghĩa là Hòa Lan và Úc sẽ kiện Nga trước Tòa Án Quốc Tế tại Den Haag. Tuy nhiên, hiện giờ thì sự việc chưa được rõ ràng cho lắm.

16/06/2018

(Ông Năm Chuột tổng hợp các sự kiện và ý kiến lấy từ báo chí, đài phát thanh, đài truyền hình và mạng lưới thông tin toàn cầu.)

Danh ngôn

Ở điểm cuối của cuộc đời, bạn sẽ không bao giờ nuối tiếc chuyện không vượt qua thêm một bài thi, chiến thắng thêm một tranh chấp, hay hoàn thành thêm một việc kinh doanh. Bạn sẽ nuối tiếc đã không sử dụng thời gian để ở bên cạnh vợ chồng, bạn bè, con cái, hay cha mẹ mình.

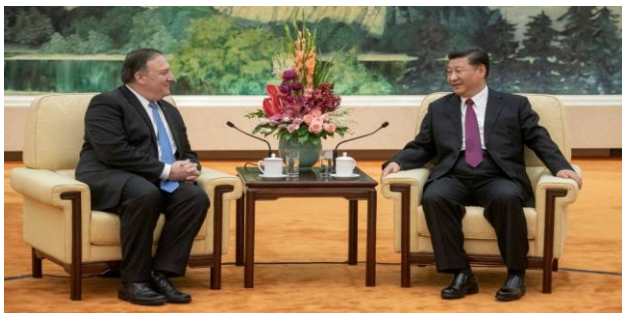
Barbara Bush

Tin Thế giới

(QHT)

RFI: Ngoại trưởng Mỹ tái khẳng định: Mỹ chống quân sự hóa Biển Đông

Trong chuyến ghé thăm Trung Quốc lần đầu tiên trên cương vị ngoại trưởng Mỹ, ông Mike Pompeo hôm 14/06/2018 đã không ngần ngại nêu bật với cả đồng nhiệm Trung Quốc Vương Nghị lẫn chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình rằng Washington hết sức quan ngại trước các hành vi quân sự hóa các tiền đồn trên Biển Đông. Thái độ cứng rắn của Hoa Kỳ được thể hiện đúng vào lúc Bắc Kinh tiếp tục cho tiến hành tập trận bắn tên lửa tại khu vực Biển Đông.

Ngoại trưởng Mỹ cũng đã công khai nêu bật quan điểm trên đây trong cuộc họp báo chung với ngoại trưởng Trung Quốc Vương Nghị tại Bắc Kinh. Theo ghi nhận của hãng tin Anh Reuters, trong một thông cáo công bố hôm qua, bộ Ngoại Giao Mỹ cho biết là tại Bắc Kinh, ngoại trưởng Mỹ đã tiếp xúc với chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình để khẳng định quyết tâm của Hoa Kỳ trong việc phi hạt nhân hóa bán đảo Triều Tiên, cũng như các mối quan ngại của Mỹ trước các hoạt động của Trung Quốc tại Biển Đông. Thông cáo của bộ Ngoại Giao Mỹ xác định :

“Ngoại trưởng Pompeo đã tái khẳng định mối quan ngại sâu sắc (của Mỹ) về các hoạt động xây dựng và quân sự hóa các tiền đồn trên Biển Đông, vì lẽ những hành động này làm gia tăng căng thẳng, khiến tranh chấp trở nên phức tạp và leo thang, đe dọa tự do thương mại và phá hoại sự ổn định của khu vực”.

Lời chỉ trích của ngoại trưởng Mỹ nhắm vào Trung Quốc được đưa ra trong bối cảnh Bắc Kinh liên tục cho tập trận trong khu vực.

DKN: Mỹ-Trung tái khởi động chiến tranh thương mại

Tổng thống Mỹ Donald Trump hôm thứ Sáu 15/6 cho biết ông đang đẩy mạnh mức thuế nhập khẩu 50 tỷ USD. Ông Trump đã đưa ra danh sách hơn 800 mặt hàng nhập khẩu chiến lược quan trọng từ Trung Quốc sẽ phải chịu mức thuế 25% bắt đầu từ ngày 6/7, bao gồm cả xe hơi. Ngay lập tức, Bộ Thương mại Trung Quốc cho biết nước này sẽ áp thuế 25% cho 659 sản phẩm của Mỹ, từ đậu nành, ô tô và hải sản. Danh sách trả thù của Trung Quốc đã tăng gấp sáu lần so với phiên bản được phát hành vào tháng 4, nhưng giá trị được giữ ở mức 50 tỷ USD, vì một số mặt hàng có giá trị cao như máy bay thương mại đã bị xóa.

Ông Trump đã từ lâu phàn nàn về thặng dư thương mại khổng lồ với Trung Quốc. Trong một phát ngôn hôm 15/6, ông nói rằng thương mại với Trung Quốc ‘hết sức bất công trong một thời gian dài’. Ông nói rằng các mức thuế suất mới này là nhằm để trừng phạt Trung Quốc đã ăn cắp quyền sở hữu trí tuệ và công nghệ của Mỹ. Và ông cũng cảnh báo rằng bất cứ biện pháp trả đũa nào của Bắc Kinh cũng sẽ khởi động một đợt áp thuế mới lên hàng hóa Trung Quốc.

RFA: Đài Loan bác tin đồn cho Hoa Kỳ thuê đảo Ba Bình, Trường Sa

Bộ Ngoại giao Đài Loan bác bỏ tin đồn đảo quốc này có kế hoạch cho thuê đảo Thái Bình, mà Việt

Nam gọi là Ba Bình, thuộc quần đảo Trường Sa ở Biển Đông.

Phát ngôn nhân Andrew Lee của Bộ Ngoại giao Đài Loan được Thông Tấn Xã CAN dẫn lời như vừa nêu và nói thêm chưa hề có nước nào kể cả Hoa Kỳ đưa ra đề nghị như thế. Người phát ngôn Bộ Ngoại giao Đài Loan cho rằng tin đồn như vậy nhằm gây nên bất ổn trong khu vực cũng như xung đột giữa hai phía qua Eo Biển Đài Loan.

Vào tháng 7 năm 2016, Tổng thống Thái Anh Văn của Đài Loan đưa ra '4 nguyên tắc' và '5 hành động' với mục tiêu biến đảo Thái Bình thành một trung tâm nghiên cứu khoa học và hỗ trợ quốc tế. Đài Loan cho rằng '4 nguyên tắc' được Tổng thống Thái Anh Văn đưa ra nhằm giải quyết một cách hòa bình các tranh chấp tại Biển Đông phù hợp với Công ước Liên Hiệp Quốc về Luật Biển năm 1982. Đài Bắc kêu gọi phải ngưng ngay tất cả những hành động xây dựng quân sự cũng như mọi hành động khác mà có thể gây thêm căng thẳng. Trong khi đó '5 hành động' được Tổng thống Thái Anh Văn đưa ra là nhằm bảo đảm quyền đánh bắt cá cho ngư dân Đài Loan; cũng như quyền được tham gia vào những cuộc thương thảo đa phương giúp thúc đẩy hợp tác khoa học, tăng cường ứng phó cứu trợ nhân đạo và tiếp tục duy trì, khuyến khích nghiên cứu về luật biển.

Đảo Thái Bình rộng 0,51 kilomet vuông, thuộc Quần đảo Trường Sa. Đảo này cách Cao Hùng của Đài Loan chừng 1600 kilomet về phía nam với 200 binh sĩ trú đóng trên đó. Trung Quốc, Philippines và Việt Nam cũng tuyên bố chủ quyền đối với đảo Thái Bình.

BBC: Sri Lanka: Viên ngọc sắp vào tay Trung Quốc

Trên khắp Đông Nam Á, tại các thành phố cảng và các trung tâm thương mại, sự ảnh hưởng của đồng tiền Trung Quốc ngày càng trở nên rõ nét.

Một khi sáng kiến "Một vành đai, một con đường" khổng lồ của Trung Quốc rót đầu tư vào các dự án, mạng lưới giao thông và thương mại cho hàng hóa nước này sẽ được nâng cao. Vị trí chiến lược của Sri Lanka trên các tuyến thương mại Đông Tây đã làm cho nó trở thành mắc xích quan trọng trong mạng lưới cảng biển - một phần trong sáng kiến "Một vành đai, một con đường" cũng như kế hoạch vươn ra toàn cầu đầy tham vọng của Trung Quốc.

Phụ trách tài chính và xây dựng của dự án ở Sri Lanka, là công ty con của một doanh nghiệp nhà nước Trung Quốc. Doanh nghiệp này đã bị Ngân hàng Thế giới niêm yết sau khi có các cáo buộc tham nhũng. Doanh nghiệp được thuê đất 99 năm, giống như cách người Anh từng dùng để chiếm hữu ở Hong Kong vậy. Sau đó, một khu tự trị mới trong thành phố sẽ được thành lập với hệ thống tài chính và tư pháp riêng, giống như các khu vực ngoài lãnh thổ mà các nước phương Tây từng có ở Thượng Hải và các cảng biển khác của Trung Quốc. Sri Lanka đã rơi vào bẫy nợ và để thoát ra khỏi cái bẫy này, họ buộc phải bán đi tài sản của mình, là một phần của đặc khu kinh tế ở phía Nam, làng chài Hambantota vốn yên bình nay đã trở thành một bến cảng container sầm uất.

RFI: Washington và Seoul thảo luận ngưng tập trận chung

Hoa Kỳ và Hàn Quốc bắt đầu tiến hành thảo luận về việc ngưng tập trận chung hay không. Số phận của chương trình này sẽ được thông báo trong thời gian sắp tới.

Yonhap trích dẫn phát biểu của một quan chức phủ tổng thống ngày 15/06/2018 khẳng định các cuộc thương lượng đã bắt đầu. Quyết định có tiếp tục duy trì tập trận chung hay không sẽ được thông báo trong những ngày sắp tới sau khi kết thúc các cuộc tham vấn chặt chẽ giữa hai nước. Cũng theo vị quan chức này, chừng nào các lực lượng Mỹ đang có mặt tại Hàn Quốc vẫn là một

phần trong mối liên minh Mỹ - Hàn, thì vấn đề này không thể là chủ đề đàm phán giữa Bắc Triều Tiên và Hoa Kỳ. Thông báo này được đưa ra trong bối cảnh, bộ Quốc Phòng Mỹ ngày 14/06 tuyên bố các cuộc tập trận lớn giữa Mỹ và Hàn Quốc kể từ giờ « tạm ngưng vô thời hạn ». Tổng thống Mỹ ngày 12/06/2018, trong buổi họp báo sau cuộc gặp thượng đỉnh lịch sử với lãnh đạo Bắc Triều Tiên Kim Jong Un đã gây bất ngờ khi thông báo ngưng các cuộc tập trận chung Mỹ - Hàn mà ông cho là « khiêu khích » và « quá tốn kém ». Tuyên bố của tổng thống Mỹ làm đồng minh Seoul bất ngờ vì đã không được báo trước. Dù vậy, Hàn Quốc cũng tỏ ra ủng hộ điều này và sau đó tuyên bố là quyết định tạm ngưng tập trận là cần thiết chừng nào cuộc đối thoại giữa hai nước vẫn tiếp tục ».

RFA: Pháp thách thức Trung Quốc ở Biển Đông

Pháp tăng cường sự hiện diện quân sự của mình ở khu vực Ấn Độ-Thái Bình Dương, gửi tàu chiến qua Biển Đông và lên kế hoạch tập trận phòng không trên vùng biển với các căn cứ quân sự được xây lắp trái phép của Trung Quốc. Cuối tháng 5, một tàu quân sự của Pháp Dixmude và một tàu khu trục đi qua quần đảo Trường Sa và tuần tra gần tiền đồn mà Trung Quốc lập nên trên các đảo nhân tạo mà nước này xây lắp. Trong một bài báo đăng trên tờ The Wall Street Journal, chỉ huy tàu Dixmude, ông Jean Porcher kể lại các tàu chiến Trung Quốc đã theo sau con tàu Pháp khi họ đi qua quần đảo Trường Sa ở Biển Đông. Ông Porcher cho biết tàu Pháp duy trì liên lạc vô tuyến với các tàu quân sự Trung Quốc có mặt trong khu vực cho đến khi tàu Dixmude rời đi. Vào tháng 8 tới đây, không quân Pháp sẽ thực hiện đợt tập trận lớn nhất tại Đông Nam Á như là một phần trong chiến lược đánh dấu sự hiện diện của Pháp trong khu vực này. Ba máy bay chiến đấu Rafale, một tàu vận tải quân đội A400M và một tàu chở dầu tiếp nhiên liệu C135 sẽ bay từ Úc đến Ấn Độ.

Các hoạt động trên biển và hàng không gần đây của Pháp được thực hiện sau chuyến thăm của Tổng thống Emmanuel Macron đến Úc hồi tháng trước. Tại đây ông nói về sự cần thiết phải bảo vệ khu vực Ấn Độ-Thái Bình Dương khỏi sự bá quyền không cần che đậy của Trung Quốc. Ông nói với Thủ tướng Úc Malcolm Turnbull rằng cần thiết phải bảo đảm tự do hàng hải và hàng không trong khu vực.

CHIA TAY CHIỀU MƯA MÙA HẠ

*Chiều nay Vũng Tàu mưa
Con mưa vội vàng đến mà không hề hẹn trước*

*Chiều nay sau những ngày xuôi ngược
Rong ruổi buồn vui anh lại chia tay em*

*Giờ phút bên nhau cứ ngắn thêm
Mưa tí tễ buồn man mác
Bóng núi Lớn trong mưa xa trầm mặc
Phố hắt hiu lướt thướt bóng xe qua*

*Có bao điều cần nói cho em trước lúc xa
Câu dặn dò cứ ngập ngừng chẳng sao nói được
Mà hình như dù anh chưa nói ra em cũng biết
Lời tình cứ menh mang trong đáy mắt trong xanh*

*Mưa từ biển khơi mưa về, mưa bốn phía
vây quanh
Mưa trong lòng em, trong lòng anh chơi vơi
chia cắt
Mưa từ ngàn xa, mưa về trong đôi mắt
Mưa từ tâm, mưa se sắt yêu thương*

*Chiều nay Vũng Tàu mưa chia xa yên ường
Người đi thương tương người ở lại
Người ở lại hoài thương người xa ngái
Ngút ngàn sông núi biệt ly đôi miền*

*Ngày mai anh nơi cao nguyên
Ngày mai em cùng biển nhớ
Bịn rịn cầm tay em nói nhỏ
Yêu em và nhớ mãi biển xanh...*

Tin Việt Nam

VOA: Nghị sĩ Mỹ đòi Việt Nam phóng thích William Nguyễn

Ba dân biểu Mỹ gồm Alan Lowenthal, Jimmy Gomez và Lou Correa, hôm 15/6 có cuộc điện đàm kéo dài một tiếng đồng hồ với Đại sứ Mỹ tại Việt Nam Daniel Kritenbrink yêu cầu can thiệp để phóng thích một công dân Mỹ bị Việt Nam truy tố sau khi tham gia biểu tình tại Sài Gòn chống dự luật đặc khu hôm 10/6.

Anh William Nguyễn, 32 tuổi, một sinh viên cao học đang theo học tại Singapore, đã bị bắt giam ở thành phố Hồ Chí Minh hôm 10/6 khi anh tham gia các cuộc biểu tình phản đối Dự luật Đặc khu Kinh tế và Dự luật về An ninh mạng của Việt Nam. Trong thông cáo phát đi sau cuộc điện đàm, ba vị dân biểu cho biết họ đã bày tỏ với Đại sứ Kritenbrink ‘những quan tâm sâu sắc’ về trường hợp của anh William Nguyễn mà còn cho biết các dân biểu và nghị sĩ Hoa Kỳ đang có sự quan tâm ‘ngày một gia tăng với trường hợp này’.

“Thông điệp chính của chúng tôi gửi đến ngài Đại Sứ Mỹ là anh William Nguyễn phải được trả tự do ngay lập tức. Sự mong đợi của chúng tôi là Đại Sứ Quán Hoa Kỳ tại Việt Nam và chính quyền Hoa Kỳ cần phải làm tất cả những gì có thể - ở tầng lớp chính quyền cao cấp nhất – để nhanh chóng bảo đảm việc trả tự do cho anh,” thông cáo viết.

BBC: Quốc Hội Việt Nam sẽ lo ‘dịch chuyển đám mây ảo’?

Mạng xã hội Việt Nam tuần này ồn ào vì một đoạn clip quay lúc Chủ nhiệm Ủy ban Quốc phòng và An ninh của Quốc hội, Thượng tướng Võ Trọng Việt, trình bày Báo cáo giải trình, tiếp thu và chỉnh lý dự thảo Luật An ninh mạng ngày 12/6.

Sau khi ông Việt kết thúc báo cáo, Quốc hội Việt Nam đã biểu quyết thông qua Luật An ninh mạng gây tranh cãi.

Đoạn clip nhanh chóng lây lan trên mạng, vì cách ông Việt phát âm tên Google và Facebook. Ngoài ra, các công dân mạng cũng chê cười đoạn trích từ báo cáo: "Hiện nay, Google và Facebook đang lưu giữ dữ liệu của cơ quan, tổ chức, cá nhân Việt Nam tại trung tâm dữ liệu đặt tại Hồng Kông và Singapore. Nếu quy định của Luật này có hiệu lực thì doanh nghiệp này phải dịch chuyển đám mây điện toán, đám mây ảo về Việt Nam để mở trung tâm dữ liệu tại Việt Nam là hoàn toàn khả thi."

Nhà văn Nguyễn Quang Lập nêu ý kiến: "Vấn đề là bài phát biểu do người khác viết cho nên tướng Việt đã rặn không ra chữ Facebook. Vì sao tướng Việt rặn không ra chữ Facebook trong khi chữ Google lại rặn được? Vì chữ google tướng Việt đã trông thấy đã nghe nói, còn chữ Facebook thì không, hoàn toàn không." "Sự cười ra nước mắt khi nghĩ tới 423 ĐBQH đã bỏ phiếu thuận cho luật ANM chắc trình IT cũng chẳng hơn gì tướng Việt."

RFI: Việt Nam : Hàng ngàn người dân Hà Tĩnh biểu tình ôn hòa chống Luật Đặc khu và An ninh mạng

Hàng ngàn người dân Hà Tĩnh, hôm Chủ nhật 17/06/2018 đã biểu tình ôn hòa chống lại dự Luật Đặc khu và Luật An ninh mạng, vài ngày sau khi

xảy ra các vụ đụng độ tại Bình Thuận, cũng ở miền trung Việt Nam.

Reuters ghi nhận những người phản kháng lo sợ ba vùng đất chiến lược Vân Đồn, Bắc Vân Phong, Phú Quốc sẽ bị lọt vào tay các nhà đầu tư của nước láng giềng khổng lồ Trung Quốc, với lịch sử một ngàn năm Bắc thuộc trước đây. Người dân cũng phản đối việc Quốc Hội vừa thông qua Luật An ninh mạng, mà họ cho rằng sẽ hạn chế tự do ngôn luận. An ninh hôm nay được siết chặt tại nhiều thành phố và tỉnh lớn của Việt Nam, với sự hiện diện cùng khắp của công an tại các địa điểm công cộng. Nhưng tại tỉnh Hà Tĩnh, hàng ngàn người đã xuống đường một cách ôn hòa chống lại dự Luật Đặc khu và Luật An ninh mạng. Ba nhân chứng cho Reuters biết như trên, với các hình ảnh « livestream » được quay trực tiếp và đăng lên Facebook. Những người biểu tình mang theo các biểu ngữ « Không cho Trung Cộng thuê đất dù chỉ một ngày », « Luật An ninh mạng giết chết tự do ».

Cuộc biểu tình ở Hà Tĩnh kéo dài khoảng hai tiếng đồng hồ trong buổi sáng hôm nay, mà không xảy ra xô xát với công an. Hồi đầu tuần, chính quyền đe dọa sẽ trừng trị « những kẻ cực đoan » đã xúi giục bạo động, quăng gạch đá và các chai xăng vào cảnh sát cơ động, phá hoại trụ sở một số cơ quan nhà nước tại tỉnh Bình Thuận.

DKN: Từ 1/7, bảo vệ dân phố có thể được trang bị áo giáp, găng tay bắt dao

Từ ngày 1/7, công an xã được trang bị thêm nhiều loại vũ khí quân dụng và bảo vệ tổ dân phố cũng có thể được cấp phát dùi cui điện, áo giáp, găng tay bắt dao. Thông tư quy định về trang bị vũ khí, vật liệu nổ quân dụng, công cụ hỗ trợ áp dụng đối với cơ quan, tổ chức, cá nhân liên quan đến việc trang bị vũ khí, vật liệu nổ quân dụng, công cụ hỗ trợ của Bộ Công an sẽ có hiệu lực từ 1/7 sắp tới đang thu hút nhiều sự quan tâm. Hai nội dung đáng chú ý trong dự thảo này là việc

trang bị vũ khí quân dụng cho công an xã và nhiều công cụ hỗ trợ cho bảo vệ tổ dân phố.

Theo Tuổi Trẻ, thông tư này có nêu, lực lượng công an xã, phường, thị trấn cũng là các đối tượng được trang bị vũ khí quân dụng, vũ khí thô sơ, công cụ hỗ trợ. Cụ thể, điểm e, khoản 1 Điều 3 và Điều 4, công an xã, phường, thị trấn được trang bị vũ khí, vật liệu nổ quân dụng, công cụ hỗ trợ thuộc các loại sau: súng ngắn, súng trường, súng tiểu liên, súng bắn đạn cao su. Công an xã, phường, thị trấn còn được trang bị hơi cay, dùi cui điện, bình xịt hơi cay, găng tay bắt dao, áo giáp, dùi cui điện, dùi cui cao su, dùi cui kim loại, khóa số tám, các loại vũ khí thô sơ.

TTO: Bán dầu thô được 23.700 tỉ, trả lãi vay hơn gấp đôi

5 tháng qua thu được 549.000 tỉ đồng, trong đó thu dầu thô đạt 23.700 tỉ. Thế nhưng, số tiền mà Chính phủ phải trả nợ là hơn 85.800 tỉ đồng, trong đó hơn 50.000 tỉ là trả lãi vay.

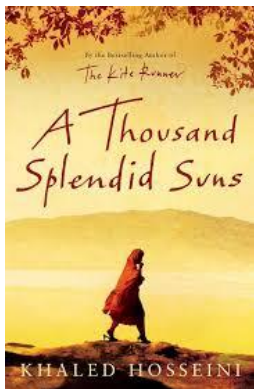
Còn về chi, 5 tháng qua, tổng số chi đạt 526.600 tỉ đồng, tăng 9,2% so với cùng kỳ năm 2017. Trong đó, chi đầu tư phát triển khoảng 94.100 tỉ đồng, chi thường xuyên là 379.000 tỉ đồng, chi trả nợ lãi 50.700 tỉ đồng. Về vay nợ, tại kỳ họp thứ 5 của Quốc hội vừa diễn ra, bộ trưởng Bộ Tài chính Đinh Tiến Dũng đã giải trình nợ công được quản lý chặt chẽ trong hai năm 2016 và 2017, giảm từ 63,6% cuối năm 2016 xuống còn 61,4% cuối năm 2017, giảm 2,2% so với GDP.

Cũng tại phiên thảo luận về tình hình ngân sách tại ý họp Quốc hội vừa rồi, đại biểu Vũ Thị Lưu Mai (Hà Nội) đề nghị Chính phủ sớm có báo cáo Quốc hội về vay ODA đang vượt trần. Như Bộ Tài chính thông tin, số vay ODA vượt là hơn 173 ngàn tỉ đồng so mức trần 300.000 tỉ đồng.

QHT (Tổng hợp)

Truyện

Ngàn ánh dương rực rỡ

Khaled Hosseini
Trúc Hà dịch

Chương 36

Laila

Buổi sáng mùa xuân năm 1994 đó, khi ánh mai dần tắt trắng bóng tối trên nền trời, Laila càng chắc là Rasheed đã biết. Là bất cứ lúc nào kể từ giờ, y cũng có thể lôi cô ra khỏi giường hỏi cô thật sự nghĩ y là con lừa không biết gì hết cả sao. Nhưng tiếng loa gọi đọc kinh đã qua, rồi mặt trời buổi sáng lên cao, rồi gà gáy, mà không có gì lạ xảy ra.

Laila nghe tiếng Rasheed trong phòng tắm, tiếng y đập cái cạo râu vô cạnh bồn nước. Rồi tiếng y dưới nhà tới lui pha trà. Tiếng chìa khóa leng keng. Bây giờ thì y đang dẫn xe đạp đi ngang qua sân. Qua vết rách màn cửa nơi phòng khách, Laila chăm chú theo dõi Rasheed đạp xe đi khuất, một người đàn ông to lớn trên chiếc xe đạp nhỏ xíu, mặt trời buổi sáng chói hắt lên từ ghi-đông chiếc xe đạp.

“Laila?”

Mariam đứng nơi ngưỡng cửa. Lướt nhìn, Laila biết Mariam cũng thức trắng đêm qua. Laila tự hỏi không biết cả đêm, Mariam có trải qua từng chập những cơn mừng rỡ hừng khởi và những cơn lo sợ đến khô miệng như mình hay không.

“Nửa tiếng nữa mình đi,” Laila nói.

Nơi ghế sau xe taxi, họ im lặng không nói gì. Aziza ngồi trong lòng Mariam, nắm chặt con búp bê, mở to đôi mắt bối rối nhìn thành phố vun vút lướt qua.

“Má!” con bé kêu lên, tay chỉ một nhóm con gái chơi nhảy dây. “Mayam! Má.”

Nhìn đâu đâu Laila cũng thấy Rasheed. Cô thấy y bước ra từ mấy tiệm hớt tóc cửa sổ đen thui,

từ những sạp tí hon bán gà gô, từ những tiệm xập xệ không cửa chất bánh xe cũ lên tới trần. Cô ngồi thụp xuống. Bên cạnh, Mariam lẩm bẩm đọc kinh. Laila muốn thấy mặt Mariam, nhưng Mariam mặc áo trùm kín đầu - cả hai đều thế - và Laila chỉ thấy được ánh mắt long lanh của Mariam xuyên qua màng lưới che mặt.

Đây là lần đầu Laila ra khỏi nhà sau nhiều tuần lễ, nếu không kể chuyến đi ngắn đến tiệm cầm đồ ngày hôm trước - nơi cô đã đẩy chiếc nhẫn cưới của mình qua quầy kính, nơi cô đã rời khỏi mà cảm thấy rộn rã trong lòng vì biết mọi việc đã dứt khoát, một đi không trở lại.

Khắp chung quanh, Laila nhìn thấy hậu quả của những trận đánh mới xảy ra mà lúc ở nhà cô chỉ nghe âm thanh. Những căn nhà không nóc chỉ còn là những đống gạch đá đổ nát lờm chờm, những tòa nhà cao bị đá đổ xuống chọc thủng, những chiếc xe hơi bị lật ngửa cháy thành than đôi khi chất chồng lên nhau, những bức tường đầy lỗ đủ kích cỡ, miếng kính tung tóe khắp nơi. Laila trông thấy một đoàn đám ma tiến về phía giáo đường Hồi, một bà già mặc đồ đen đi sau cùng bức tóc tai. Xe đi ngang qua một nghĩa trang rải rác những nấm mồ đắp bằng đá và những lá cờ tử đạo rách tả tơi phất phơ trong gió.

Laila vớ tay qua chiếc va-li nắm lấy cánh tay mềm mại của con gái mình.

Tại trạm xe buýt ở cổng thành Lahore về phía Tây thành phố Kabul, một hàng xe buýt đậu dọc theo lề đường. Những người đàn ông đầu quấn khăn đang bận rộn nâng những kiện hàng và những thùng đồ lên mui xe, và cột những chiếc va-li bằng giây thừng. Ở trong trạm xe, người ta đứng xếp hàng dài trước quầy bán vé. Đàn bà mặc áo trùm kín người đứng thành từng nhóm chuyện trò, đồ đạc của họ chất đống dưới chân. Họ bế ru em bé, mắng mấy đứa con chạy chơi xa.

Lính dân vệ thánh chiến đi tuần tra trong trạm xe buýt và ở lề đường, đây đó quát tháo ra lệnh cộc lốc. Họ mang giày bốt, đội nón bê-rê cũ dơ. Người nào cũng mang súng AK.

Laila cảm thấy như bị theo dõi. Cô không dám nhìn thẳng mặt ai nhưng có cảm tưởng hình như ở đây ai cũng biết và ai cũng không chấp nhận chuyện cô và Mariam đang làm.

“Chị thấy có ai được không?” Laila hỏi.

Mariam chuyển bé Aziza qua tay kia. “Đang tìm.”

Laila đã biết trước đây là phần nguy hiểm thứ nhất, tìm được một người đàn ông sẵn sàng đi với họ như người trong gia đình. Những tự do và những cơ hội mà người đàn bà đã được hưởng vào những năm từ 1978 đến 1992 bây giờ không còn nữa – Laila vẫn còn nhớ lời Ba nói về những năm dưới thời Cộng sản, “Lúc này là thời điểm tốt cho đàn bà ở A Phú Hãn đó, Laila”. Kể từ khi Thánh chiến quân Hồi giáo chiếm quyền vào tháng Tư năm 1992, tên nước đã được đổi thành Nhà Nước Hồi Giáo A Phú Hãn. Tòa Thượng Thẩm dưới thời Tổng thống Rabbani giờ toàn những giáo sĩ Hồi giáo cuồng tín, họ đã bỏ hết những nghị định thời Cộng sản cho quyền phụ nữ, thay vào đó họ đưa ra những luật lệ mới dựa trên Shari’a, luật nghiêm khắc của Hồi giáo bắt phụ nữ phải che kín, cấm phụ nữ đi lại nếu không có thân nhân nam đi cùng, trừng phạt tội ngoại tình bằng cách ném đá. Dù trong thực tế, việc thi hành những luật lệ này chỉ xảy ra lẻ tẻ. Tuy nhiên, họ sẽ còn thi hành gắt gao hơn nữa với mình, Laila nói với Mariam, nếu họ không bận chém giết lẫn nhau. Và giết mình.

Phần nguy hiểm thứ hai của chuyến đi này, họ sẽ gặp phải khi đến Pakistan. Với gánh nặng gần hai triệu người tỵ nạn A Phú Hãn, kể từ tháng Giêng năm đó, Pakistan đã đóng cửa biên giới không nhận dân A Phú Hãn nữa. Laila nghe nói chỉ những người có chiếu khán nhập cảnh mới được nhận. Tuy nhiên biên giới cũng có chỗ hở. Trước giờ vẫn thế - Laila biết hàng ngàn người A Phú Hãn vẫn còn vượt biên qua Pakistan, hoặc giả bằng cách hối lộ, hoặc giả bằng lý do nhân đạo – và ngoài ra lúc nào cũng có thể thuê bọn đưa người đi lậu. Mình sẽ tìm cách khi mình đến đó, Laila đã nói với Mariam như thế.

“Ông đó được không?” Mariam nói, ra hiệu bằng cằm.

“Coi bộ không đáng tin.”

“Còn ông kia?”

“Già quá, mà ông lại đi với hai ông nữa.”

Cuối cùng Laila tìm thấy anh ta ngồi ở ngoài trên băng ghế công viên, bên một người đàn bà che kín mặt và anh ta đang tung trên đùi một thằng bé đội mũ cỡ tuổi Aziza. Anh ta cao gầy, râu quai nón, mặc áo sơ mi hở cổ và áo choàng khiếm tốn màu xám mất vài nút.

“Chờ đây nhé,” Laila bảo Mariam. Cô bước đi, nghe Mariam lại lẩm bẩm đọc kinh.

Lúc Laila đến gần người đàn ông trẻ, anh ta ngẩng lên, đưa tay che ánh nắng.

“Xin lỗi, có phải ông đi Peshawar không ạ?”

“Phải,” anh ta nói, mắt nheo lại.

“Không biết ông có thể giúp chúng tôi một việc được không ạ?”

Anh ta đưa đưa bé cho người vợ, và đi cùng Laila.

“Việc gì hả cô?”

Laila được khuyến khích bởi đôi mắt dịu dàng và gương mặt hiền lành của anh ta.

Laila kể câu chuyện mà cô và Mariam đã thỏa thuận trước. Laila là góa phụ. Laila, mẹ cô và con gái cô, họ không còn ai thân thích ở Kabul. Họ muốn về Peshawar để ở chung với người bác.

“À cô muốn đi chung với gia đình chúng tôi,” người đàn ông trẻ nói.

“Tôi biết là phiền cho ông. Nhưng ông có vẻ đang hoang, và tôi – “

“Cô đừng lo. Tôi hiểu mà. Không sao đâu. Để tôi đi mua vé dùm cho cô.”

“Cám ơn ông. Thật là một nghĩa cử tốt. Chúa sẽ ghi nhớ.”

Laila lôi cái phong bì trong túi, dưới áo trùm kín của cô ra và đưa cho người đàn ông. Trong đó có một ngàn một đồng, gần phân nửa số tiền cô đã cất giấu suốt năm qua cộng thêm với tiền bán chiếc nhẫn. Anh ta rút phong bì vô túi quần.

“Chờ đây.”

Laila nhìn theo anh ta bước vô trạm xe buýt. Nửa tiếng sau, anh ta trở lại.

“Tốt hơn hết, cô để tôi giữ vé xe dùm cô,” anh ta bảo. “Một tiếng nữa xe chạy, lúc 11 giờ. Mình sẽ cùng nhau lên xe. Tôi tên là Wakil. Nếu họ có hỏi – mà họ không hỏi đâu – tôi sẽ nói cô là em họ của tôi.” Laila cho anh ta biết tên của ba người và anh ta bảo sẽ nhớ.

“Đừng đi xa,” anh ta nói.

Họ ngồi trên băng ghế kế bên Wakil và gia đình anh ta. Hôm đó là một buổi sáng nắng ấm áp, bầu trời chỉ kẻ sọc bằng vài đám mây lửng lơ trôi trên đồi xa. Mariam bắt đầu cho Aziza ăn mấy cái bánh lát mà nàng đã nhớ bỏ theo lúc vội vã xếp hành lý. Nàng đưa cho Laila một cái.

“Em chỉ muốn ới,” Laila cười. “Em nôn quá.”

“Chị cũng vậy.”

“Cám ơn chị, Mariam.”

“Tại sao?”

“Tại vì chị đã đi với mẹ con em,” Laila nói. “Nếu phải đi một mình, có lẽ em đã không dám.”

“Em sẽ không phải đi một mình.”

“Minh tới đó rồi mọi chuyện sẽ ổn cả, phải không chị?”

Mariam vói tay qua ghế nắm lấy bàn tay Laila. “Kinh Koran nói Allah là phương đông và là phương tây, vì thế nơi nào mình đến đều là do ý của Ngài”.

“Bít!” Aziza reo lên, tay chỉ về phía chiếc xe buýt.

“Mariam, bít!”

“Đi thấy rồi, Aziza cưng,” Mariam bảo. “Đúng rồi, xe bít. Chút xíu nữa mình sẽ đi xe bít. Rồi con sẽ thấy bao nhiêu thứ nữa.”

Laila mỉm cười. Cô nhìn người thợ mộc trong tiệm bên kia đường đang cưa gỗ làm mặt cửa bay tứ tung. Cô nhìn những chiếc xe hơi bỏ hóng bám đèn kính chạy ngang qua. Cô nhìn những chiếc xe buýt nổ máy đậu bên lề đường, hai bên hông xe vẽ đầy hình chim công, sư tử, mặt trời mọc, những thanh gươm sáng loáng.

Trong cái ảm áp của mặt trời buổi sáng, Laila cảm thấy chóng mặt vì sự táo bạo của mình. Một cảm giác hưng khởi lại lóe lên nên khi một con chó hoang mắt vàng khập khểnh đi qua, Laila nghiêng người tới vỗ vỗ lưng nó.

Vài phút trước 11 giờ, một người đàn ông cầm loa gọi tất cả hành khách đi Peshawar hãy bắt đầu lên xe. Cửa xe buýt xit mở sau một tiếng rít thủy lực. Một hàng dài hành khách đổ xô lại và chen chúc nhau lên xe.

Lúc Wakil bế thằng con trai của anh lên, anh ta ra dấu cho Laila.

“Tới giờ đi rồi.” Laila nói.

Wakil đi trước. Lúc đến gần xe buýt, Laila trông thấy những gương mặt xuất hiện sau kính xe, mũi và lòng bàn tay của họ áp vô kính. Chung quanh, là những tiếng la từ ghế.

Ở cửa lên xe buýt, một người lính dân vệ trẻ soát vé.

“Bít!” Aziza kêu lên.

Wakil đưa vé cho người lính, anh ta xé đôi và đưa lại. Wakil để vợ lên trước. Laila trông thấy Wakil và người lính nhìn nhau. Trên nấc thang đầu của xe buýt, Wakil cúi xuống nói gì đó vô tai người lính. Người lính gật đầu. Tim Laila ngừng đập.

“Hai người kia với đứa bé bước sang một bên,” người lính nói.

Laila giả bộ không nghe. Cô tiến tới để bước lên xe, nhưng người lính nắm lấy vai Laila và mạnh tay kéo cô ra khỏi hàng người. “Bà này nữa,” anh ta kêu Mariam. “Nhanh lên! mấy người làm trở ngại người khác.”

“Chuyện gì vậy ông?” Laila thốt lên, môi tê cứng. “Chúng tôi có vé mà. Bộ ông anh họ của tôi không đưa cho ông sao?”

Người lính dân vệ đưa ngón tay làm dấu sịt và nói nhỏ với một người lính gác khác. Người lính gác thứ nhì, người béo tròn có vết sẹo dài xuống má phải, gật đầu.

“Đi theo tôi,” người này bảo Laila.

“Chúng tôi phải lên xe buýt này,” Laila la lên, cô biết giọng mình đang run. “Chúng tôi có vé mà. Tại sao các ông làm như vậy?”

“Cô sẽ không lên chiếc xe buýt này. Chấp nhận đi là hơn. Cô sẽ ngoan ngoãn theo tôi. Trừ khi cô muốn con bé con cô nhìn thấy cô bị lôi đi.”

Họ bị dẫn đến một chiếc xe tải, trên đường Laila quay đầu lại và nhìn thấy thằng con trai của Wakil ở phía cuối xe buýt. Thằng bé cũng nhìn thấy Laila, nó vui vẻ vẫy tay.

Tại bốt cảnh sát ở ngã tư Torabaz Khan, hai người bị bắt ngồi riêng ở hai đầu một hành lang dài và đông nghẹt. Giữa hai người có một cái bàn làm việc, một người đàn ông ngồi đó hút hết điều thuốc này qua điều thuốc khác, lâu lâu gõ lọc cọc lên máy đánh chữ. Ba giờ đồng hồ trôi qua như thế.

Azazi lững chững đi từ Laila qua Mariam, rồi ngược lại. Con bé chơi với cái kẹp giấy người đàn ông ngồi ở bàn đã cho nó. Nó đã ăn hết bánh. Cuối cùng, nó ngủ thiếp đi trong lòng Mariam.

(chương 36 còn tiếp)

Lời hay

* Gia đình là một cái tên, một ngôn từ mạnh mẽ; mạnh hơn lời của những pháp sư hay tiếng đáp của các linh hồn; đó là lời nguyện cầu hùng mạnh nhất.

* Nếu bạn có một nơi để về, đó gọi là nhà. Nếu bạn có một người để yêu thương, đó gọi là gia đình. Nếu bạn có cả hai thì đó là một phúc lành.

TIẾNG KHÓC CỦA LONG VƯƠNG TRONG ĐÊM MƯA

5. Vỡ Đê

Hai chàng công tử Rồng với hiện thân hai thanh niên khỏe mạnh, tánh tình lại mềm mỏng ít nói, sống chan hòa thân thiện, hay giúp đỡ mọi người, đã lấy được cảm tình của toàn bộ dân làng. Cả nhà Marie và Helène ai cũng mặc nhiên xem hai chàng như người nhà, chỉ là chưa chính thức ra mắt hai họ thôi. Tình yêu của cặp đôi uyên ương ngày càng sâu đậm, tưởng chừng như không có sức mạnh nào chia cắt được.

Trời bắt đầu vào Xuân, cả làng như được hồi sinh sau những ngày đông giá. Lễ hội mừng Xuân mới (Carnaval) mở ra tưng bừng kéo dài hơn cả tuần lễ, rượu bia và bánh trái được bày ra ê hề. Nam nữ cùng nắm tay nhau xoay vòng, chân nhịp bước theo những vũ điệu dân dã, hòa trộn cùng tiếng vỗ tay cười đùa hoan lạc bên tiếng phong cầm rộn rã. Ai cũng ăn mặc thật đẹp, nhất là chị em phụ nữ duyên dáng với bộ váy màu đen hoặc xanh thẫm truyền thống có tua ren, khăn choàng trắng tinh thêu hoa văn sắc sảo buộc quanh trước bụng, đầu đội mũ voan trắng có hai cánh chuồn nhỏ che chắn bên tai, dưới chân đôi hài gỗ kê hoa Uất Kim Hương, trông thật diễm lệ như các nàng Tiên trong chuyện cổ tích.

Mọi người ăn uống, ca hát, nhảy múa từ lúc mặt trời mọc đến xế chiều mới chịu chia tay về nhà. Anh em nhà Rồng chưa bao giờ được hưởng những ngày vui chơi hào hứng như vậy nên đã hân hoan tham gia hết mình. Ước gì những ngày lễ hội sắc màu sẽ kéo dài mãi mãi...

Sau tiệc mừng Xuân mọi người lại kéo nhau ra đồng. Người nào việc nấy, kẻ xới đất trồng củ tươi phân, người khai lạch nước trồng khoai, cải bắp, măng tây... Có nơi lên liếp trồng ngô, lúa mạch, bắp cải con... Công việc khá vất vả nhưng ai ai cũng vui, mặt mày rạng rỡ. Dưới kênh, vịt trời, sâm cầm, thiên nga... cũng muốn góp mặt cùng thiên nhiên ấm áp, nên hè nhau rộn ràng tha rác lót ổ cho những ngày ấp con sắp tới.

Mọc lên từ những thét gào hàng triệu năm dung nham

Từ những duyên sinh vô lượng kiếp

Những sứ mạng bình minh

Tôi gọi những ngàn năm quay quặt bóng hình

Có những con sâu đo mình trong ngăn trí nhớ

Đục ruồng niềm tin mờ mờ

Cỏ mọc trên đất

Không thể nào là cỏ dại !

Và em cũng vậy

Khi em đứng bên đời vẫy một bàn tay

Hay chắn lối

Đều từ vô lượng duyên sinh...

(Cỏ và Lối Mòn - thơ Nguyễn Bửu)

Marie trong một ngày mưa dầm đã thỏ thẻ cùng người yêu: -“Cám ơn chàng đã chia sẻ nỗi nhọc nhằn cùng chúng em qua đời sống của người nông dân chân lấm tay bùn. Có chàng bên cạnh cực mấy em cũng thấy vui. Hy vọng năm nay được mùa, mưa gió thuận hòa để người làng được sống những ngày sung túc ấm no“. -“Sao nàng lại nói vậy? Có điều gì làm nàng lo sợ chẳng?”. Marie ngập ngừng: -“Năm nay trời hạn hán kéo dài, chỉ sợ mưa lũ đến sớm sẽ dữ tợn hơn, nhờ vỡ đê thì tội lắm! Em chỉ lo xa vậy thôi!”.

Nỗi lo sợ của Marie đã mau chóng biến thành sự thật. Một ngày đầu Thu, tiếng trống hô đê dồn dập đã vang lên từ chạng vạng làm mọi người bàng hoàng. Ai nấy tranh thủ ăn uống qua loa, rồi vác mai vác cuốc lũ lượt chạy nhanh ra bờ đê. Nơi hiện trường, dưới sự điều động của Trưởng làng, già trẻ trai gái hì hục xắn đất thành từng ảng to, rồi chuyền tay nhau gia cố vào thân đê. Trong lòng đê nước bắt đầu dâng cao. Từ thượng nguồn, nước cuộn cuộn chảy về ngày càng ồ ạt thêm. Trên trời mây đen mang mưa gió sầm sập trút xuống. Người người hò hét, nhào nhào bảo nhau đắp vội đất cát, sỏi đá vào thân đê, bắt đầu từ chân dần lên đến đỉnh đê, những mong đê đủ sức giữ được cuồng lưu trong lòng.

-“ Nhanh tay lên các con ơi, nước lớn quá, đê mà vỡ thì mùa này mình đói mất!”. Một cụ bà mắt mũi kèm nhèm, tay chống gậy miệng móm mém động viên con cháu hộ đê. Ai mệt quá thì thay nhau ngồi nghỉ, hết mệt lại sẵn tay lao vào việc, suốt đêm không chợp mắt. Ấy vậy mà cũng không giữ nổi. Sáng ra một đoạn đê bên tả ngạn nứt toét ra, nước trào lên lóng lánh làm ngập úng hết đồng ruộng của các thôn bên kia sông. -“Thôi hỏng rồi!”. Mọi người thần thờ mắt rướm lệ nghĩ đến những ngày đói ăn thiếu mặc sẽ phải trải qua, lòng đầy đau xót.

Anh em Long Thần nghe tin, vội đặng vãn xé mây quan sát. Cả một vùng thảo nguyên bát ngát đã bị chìm sâu trong biển nước. Nước mênh mông tràn lan khắp nơi. Nhà cửa, vật dụng... đổ nát, nằm chõng chơ vương vãi đầu làng cuối xóm. Bò ngựa, dê cừu, gà vịt không kịp di tản, chết nằm trướng phình trên mặt nước.

Trong lòng buồn bực hai anh em bàn nhau: -“Chắc do lũ Sơn tinh, Hà Bá ở thượng nguồn và đám Thần Mưa, Thần Gió địa phương làm cản đây mà”. Dù biết không thuộc địa phận cai quản và trách nhiệm của mình, nhưng bất lực đứng nhìn thì còn gì là sĩ diện của Long Thần. Phải hỏi cho ra lẽ! -”Thưa các Ngài, tất cả quá trình mưa

lũ ngập lụt đều diễn ra theo đúng quy trình và trật tự nhân quả của thiên nhiên. Không có sức mạnh nào của thánh thần có thể can thiệp được". Bọn Sơn Tinh và Thủy Tinh bản địa ôn tồn giải thích. Anh em Long Thần biết mình đuối lý. Nước được tích lũy từ những rặng núi cao nằm sâu trong đất liền, theo mạch ngầm từ thượng nguồn đổ xuống đồng bằng ở hạ lưu. Nước theo giòng chảy lại được tiếp sức bởi các phụ lưu ngày càng nhiều hơn, ồ ạt đổ về vùng đất thấp. Nước tràn đi từ vùng cao về nơi vùng trũng là lẽ tự nhiên. Định luật này đúng với mọi lúc mọi nơi trên trái đất. Lỗi đầu phải của Sơn Tinh và Thủy Tinh bản địa. Biết vậy nhưng hai chàng người trời không khỏi đau lòng cảm thấy mình vô dụng, chẳng giúp ích được gì cho loài người trần thế mà hai chàng ngày càng thương mến, quý trọng.

Thấy người yêu cứ mãi thần thờ về những mất mát trong cơn bão lũ vừa qua, Marie an ủi: "Mọi sự rồi sẽ qua hết thôi. Chúng em và dân làng cứ vài năm lại gặp cảnh này một lần". "Bây giờ mình phải làm gì đây?". "Đợi nước rút đi bớt, chúng em sẽ mang thức ăn, nước uống qua làng bên ấy cứu giúp. Còn phải đưa đón những người mất nhà về ở tạm bên mình. Rồi mang cây lá dụng cụ, xây dựng lại nơi ăn chốn ở cho bà con. Nhiều việc lắm nhưng không sao, còn người còn của. Chúng em vẫn bảo nhau: "Lá lành đùm lá rách, tối lửa tắt đèn có nhau. Nhờ vậy khó khăn nào dân làng chúng em cũng vượt qua được". Thế còn phần đê bị vỡ phải vá vấp lại. Rồi chờ đến mùa nước lớn nào đó, đê bị vỡ ra, lại phải chịu cảnh đói rét. Điệp khúc này cứ thế lặp đi lặp lại, năm này qua năm khác, đời trước qua đời sau vĩnh viễn như vậy à?". Rồng Em bức xúc.

"Đây đã là nơi quê hương bản quán của mình. Không ở nơi này thì biết ở đâu? Vỡ đê chỉ là sự cố bất cập do tai trời ách nước. Các "lão nông tri điền" trong làng, những người thông thạo sông nước như trong lòng bàn tay đã quyết rồi. Chúng em sẽ đắp đê thành nhiều tuyến. Có tuyến ngoài tuyến trong, cách nhau bằng những kênh đào. Nhà cửa đồng ruộng nằm khuất sâu, sau tuyến đê trong cùng. Khi một tuyến đê bị vỡ nước tràn vào lòng kênh của tuyến trong, giòng chảy sẽ bị thay đổi, sức nước cũng yếu đi, khả năng đê trong tiếp tục bị vỡ được giảm xuống. Sẽ đến lúc dân làng không còn lo vỡ đê nữa. Phần khác các già làng còn cho ý kiến phá vỡ một số đoạn đê ở thượng nguồn, để nước tự do tràn ra ngoài tạo nên những cánh đồng sinh thái nhằm giảm sức mạnh cuồng lưu và có thêm lợi ích kinh tế. Chưa hết dân làng còn mong muốn trong tương lai sẽ đắp đê bao biển, tạo thành hồ nước ngọt bên

trong, có cửa thông ra biển để điều hòa thủy triều lên xuống theo từng cơn nước... Với những dự kiến dè dặt non lép biển như thế, bọn em nhất quyết bám đất, cùng nhau xẻ chia một tương lai chung cho mình và cho cả con cái đời đời sau này. Chúng em tự bảo nhau: "Thượng Đế đã tạo nên mặt đất này, nhưng chính người Hòa Lan sẽ xây dựng nên đất nước Hòa Lan". Marie ngẩn cao đầu nhìn vào mắt Rồng Em cất tiếng hỏi giọng chắc nịch: "Chàng thấy em nói thế có được không?".

Rồng Em cúi đầu nhìn xuống dẫu nỗi xúc động đang dâng trào lên đời mắt tự nghĩ: "Với những con người như thế này không có sự khắc nghiệt nào của thiên nhiên có thể quật ngã được họ. Dù có bị ngã xuống đi nữa, rồi thì họ cũng sẽ đứng lên. Hào khí dựng nước và giữ nước của họ thật đáng ngưỡng mộ!".

Nguyễn Thị Vành Khuyên +
Mùa Hè 2018 - trên vùng đất thấp Hòa Lan
(còn tiếp...)

M U A T H Á N G S Á U

*Tháng sáu ta lại về thăm trường cũ
Mưa bay bay qua ngõ phố ngày xưa
Hồn đắm chìm về thuở nào của phố
Bên triền xanh hoa cỏ ngủ trong mưa*

*Xưa hai đứa núp bóng cây phượng vĩ
Xác hoa bay đậu trên nhánh tay gầy
Em thương quá sao hoa mau tàn thế!
Tuổi xuân thì sẽ sớm mất đâu hay*

*Lời thương hứa thủa xưa còn đâu nữa
Em yêu ơi! Giờ em ở phương nào?
Nếu có nắng anh xin em chút nắng
Hòa vào mưa cho hồn bớt xanh xao*

*Anh nhìn mưa, mưa rơi nghiêng lát phát
Ngửa bàn tay hứng từng giọt buồn rơi
Thương kỷ niệm nhớ về em quay quắt
Biết làm sao khi cách biệt phương trời*

*Có khi nào lúc này em cũng nghĩ
Về nơi anh ở đất nước bên này
Tháng sáu quay về nhật hoa phượng vĩ
Như đợi nhau nhìn trời cũ mưa bay*

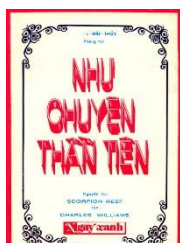
*Có khi nào em vô tình trở lại
Như hẹn hò thủa ấy đợi chờ nhau
Hai đứa mình cầm tay nhau giữ mãi
Buông tay ra sợ chẳng có ngày sau...*

Lê Lăng Du

Như Chuyện Thần Tiên

Nguyên tác : The Scorpion Reef

Hoàng Hải Thủy

Tôi phóng tác Như Chuyện Thần Tiên đăng trên Nhật Báo Sóng Thần năm 1972. Năm ấy Kim Dung đã viết xong truyện Lộc Đỉnh Ký và ngừng viết. Nhật báo Sài Gòn mất nguồn câu khách tiểu thuyết võ hiệp Kim Dung. Một trong số những người đọc Như Chuyện Thần Tiên là Tú Kếu Trần Đức Uyển. Gặp tôi, anh nói:

– Hết truyện Kim Dung rồi. Nay đọc Như Chuyện Thần Tiên của mày vậy.

Một bạn đọc trẻ hơn tôi khoảng 10 tuổi, những năm 1972, 1973, anh khoảng 30 tuổi, nói với tôi:

– Tình tiết trong đoạn Diễm Lan bị chìm xuống biển, Hoàng Chương một mình trở lên du thuyền, vào cabin, người thấy toàn mùi Diễm Lan. Rất đúng. Năm vợ em nó giận em, nó bỏ em, em lên Pleiku tìm nó. Em vào phòng nó. Lúc đó không có nó trong phòng, em người thấy toàn mùi nó.

Tôi phóng tác Như Chuyện Thần Tiên, tác giả Mỹ Charles Williams, nhưng theo bản dịch tiếng Pháp. Tôi quên tên tiếng Pháp của truyện. Khi truyện được xuất bản, tôi biết tên truyện tiếng Mỹ nên tôi để “Nguyên bản Scorpion Reef.” Thiếu chữ “The.” Truyện in từng ngày trên nhật báo, năm ấy Sài Gòn chưa có computer, nhà xuất bản phải cho sắp chữ lại nên truyện có nhiều lỗi. Mới đây tôi ngạc nhiên khi đọc thấy trong Như Chuyện Thần Tiên có chuyện “Khổng Minh sang Đông Ngô đấu lý với Lữ Bố.”

Tôi mở quyển Như Chuyện Thần Tiên, bản in Tháng 9 năm 1973 tôi hiện có ra xem: trang 210 có đoạn nhân vật ác tên là Khôi nói về Khổng Minh:

Như Chuyện Thần Tiên. Trích:

“Như Gia Cát Khổng Minh, sư phụ tôi, khi sang Đông Ngô dụ cho Đông Ngô đánh Tào Tháo, là một nhà biện sĩ chứ không còn là mưu sĩ. Nếu không chịu nổi những lời chất cây gậy cành, làm sao sư phụ tôi thuyết phục được Tôn Quyền, đánh đổ được lập luận chủ bại của bọn Lữ Bố.”

Trong mấy dòng trên có hai lỗi “Chết cây gậy cành,” thành ra “Chất cây gậy cành,” và Tử Bố – Trương Chiêu – thành “Lữ Bố.” Không “Lữ Bố” mà là “Lữ Bố.”

Bốn mươi năm xưa có quá nhiều những lỗi như thế trong các tiểu thuyết phóng tác của tôi. Tôi xin quý vị độc giả tha lỗi.

Như Chuyện Thần Tiên là một trong hai tiểu thuyết tôi phóng tác có nhiều người đọc. Trước Như Chuyện Thần Tiên là truyện Kiều Giang, nguyên bản Jane Eyre của Nữ sĩ Charlotte Bronte.

Tôi cảm ơn bạn Phương Lê, và bạn Bắc Thần, đã đưa Như Chuyện Thần Tiên lên màn hình này.

Đọc lại truyện mình viết 40 năm xưa.. Cảm khái cách gì.

HOÀNG HẢI THỦY

Rừng Phong. Xứ Tinh Nhân, Kỳ Hoa
Đất Trích

.Ngày 28 Tháng Tư 2010.

Quang cảnh hiện ra trước mắt những người thủy thủ từ chiếc xuồng máy lên du thuyền tuy không có gì lạ lùng nhưng vẫn làm họ rùng mình, sợ hãi. Không khí và cảnh vật trong chiếc du thuyền đang trôi bèo bồng trên mặt biển xanh này có bao trùm một vẻ gì quái đản, rùng rợn. Ông Phó Trưởng tàu và hai người thủy thủ sững sờ nhìn nhau. Họ như không cả tin tưởng ở mắt nhìn của họ.

Du thuyền không có người. Không có lấy một người. Cảnh trong lòng thuyền vẫn bình yên, không có qua một dấu vết nào của sự xáo trộn nào động đã qua. Cũng không thấy có dấu vết gì trong du thuyền chứng tỏ ở đây trong những ngày qua đã có một chứng bệnh kinh khủng làm chết hết những người sống trên du thuyền. Không có người sống mà cũng không thấy có xác chết trong du thuyền.

Và mặt biển thật lặng. Từ nhiều ngày nay, biển vẫn lặng, vẫn đẹp như hôm nay. Những mảnh buồm trắng của chiếc du thuyền quý phái ôm gió chiều đưa thuyền lướt êm trên mặt nước xanh, bánh lái của du thuyền được gài hướng theo mũi thuyền đi về hướng Nam về quần đảo Phi Luật Tân. Tuy trên du thuyền lúc này không thấy có qua một người nào mà mọi vật trên du thuyền vẫn trật tự, sạch sẽ gần như hoàn toàn. Du thuyền được bỏ hoang giống hết như trường hợp chiếc tàu tên là Marie Céleste từ bao lâu nay vẫn được gọi là “con tàu ma” và làm cho những người liên can đến hàng hải thắc mắc. Tàu

Marie-Céleste được tìm thấy trôi dạt trên mặt biển mà trên tàu không có qua một người nào.

Sau phút ngạc nhiên, ông Phó Trưởng Tàu ra hiệu cho hai thủy thủ theo ông đi tìm trong du thuyền. Lòng du thuyền thật xinh thật ra cũng chẳng có nhiều chỗ để những người lên tàu phải tìm kiếm lâu la. Họ chỉ cần nhìn qua là biết ngay trên thuyền không có người ẩn nấp. Phòng máy của du thuyền sạch và ngăn nắp, gọn gàng như trước đó vài tiếng đồng hồ có tay người dọn dẹp.

Phòng ngủ của du thuyền ở dưới cũng sạch như li như lai. Hai giường ngủ được trải nệm trắng đàng hoàng. Tủ lạnh đựng lương thực của thuyền còn đầy ních thực phẩm. Bồn nước ngọt của thuyền cũng vậy. Những người bí mật nào đó từng sống trên du thuyền này mới chỉ dùng hết hai phần mười số lương thực và nước ngọt dự trữ của họ. Trong tủ áo, những người lên du thuyền tìm thấy vài chiếc quần jeans, vài cái áo mưa để sẵn để dùng tới trong những ngày biển động và trời mưa. Trên một tay ghế có vắt một chiếc soutien-gorge, loại áo tắm biển gọi là bikini của đàn bà. Trong bầu không khí đặc biệt của chiếc du thuyền bằng gỗ có máy và có cả buồm gồm mùi verninồng nồng và mùi nước biển, mùi ét-xăng, những kẻ lên thuyền còn ngửi thấy phảng phất một thứ mùi quyến rũ, dị kỳ nữa. Đó là mùi của đàn bà, làm bằng mùi da thịt, mùi tóc đàn bà trẻ, nồng nhựa sống và nước hoa.

Bàn ăn của chiếc du thuyền không người này không bày sẵn những đĩa thức ăn như trên chiếc Marie-Céleste khi được người khác tìm thấy, nhưng cũng thấy có hai ly cà phê bằng nhựa. Một ly còn gần đầy cà phê.

Ông Phó Thuyền Trưởng Tàu, một thủy thủ già gần nửa đời trôi dạt trên các đại dương tuy từng chứng kiến nhiều tai nạn kỳ lạ trên biển, nhưng cũng chưa từng bao giờ tưởng tượng có ngày mình lại gặp một chiếc du thuyền lênh đênh giữa biển mà không có người lái. Tất phải có người đưa chiếc du thuyền này từ một hải cảng nào đó tới đây chứ ? Du thuyền, cũng như tàu buôn, không thể một mình tự đi ra khơi. Chỉ có điều cần tìm, cần biết là những người trên thuyền này đã... ra sao, còn sống hay đã chết mà thôi. Cũng có thể là có một chiếc tàu nào khác đã tới bắt hết những người trên du thuyền này đi.

Ông Phó thuyền trưởng tàu bước tới dàn bếp gaz mới tinh ở cuối phòng. Trên bếp còn đặt siêu nước pha cà phê. Ông đặt tay lên siêu nước và thấy còn nóng. Điều đó cho ông biết chắc chưa

đầy một tiếng đồng hồ trước đây thuyền này còn có người.

Rời dàn bếp ông đi qua chiếc bàn nhỏ, nơi còn trải mấy tấm bản đồ và có một quyển sách dày bì cứng. Nghĩ rằng đây là quyển Nhật Trình của du thuyền, ông mở ra đọc vài trang đầu rồi lật nhanh đến trang cuối. Nét chữ viết bằng mực đen trên những trang Nhật Trình của du thuyền là nét chữ đàn ông, bay bướm, lả lướt nhưng cũng quắc thước, cương nghị. Người thủy thủ già chú ý đọc những dòng chữ cuối cùng của trang Nhật Trình và ngẩn ngơ lác đầu. Trong gần bốn mươi năm trong nghề, chưa bao giờ ông được đọc một trang Nhật Trình kỳ lạ đến như thế...

... những vùng sâu thẳm màu xanh thẳm, những ánh bạc huyền diệu sáng lên, tắt đi như mời gọi. Tiếng gọi thiêng liêng từ đáy đại dương làm tôi rung động từng tế bào... Say... Say...

Trước khi gặp quyển sách lại, ông Phó Trưởng Tàu nhặt một vật nhỏ dài bằng hai đầu ngón tay. Vật ấy nằm giữa hay trang giấy: một sợi tóc đàn bà, dài mượt, đen nhánh. Ông nhìn ngây ngất và tưởng tượng đến người đàn bà nào đó đã sống trên du thuyền này.

– Ông sắp... Ông coi này...

Tiếng một thủy thủ vang lên sau lưng làm ông Phó Trưởng tàu quay lại. Người thủy thủ đưa ra trước mặt ông một cái sắc da anh vừa tìm thấy ở dưới một chiếc giường. Sắc đựng đầy giấy bạc đô-la xanh, những tờ giấy 20, 50, và 100.

– Trong này có tới 100.000 đơn là ít... Nét mừng rõ hiện rõ trên mặt người thủy thủ:

– Tìm được số tiền đô la này, mình sẽ có tiền thưởng cũng lớn lắm, xếp ơi.

Theo luật hàng hải quốc tế, ai tìm được những chiếc tàu bị đắm hay những đồ vật giá trị trôi dạt trên biển đều phải nộp cho những toà án hàng hải nhưng sau đó đều được hưởng tiền thưởng tùy theo trị giá những thứ tìm lại được.

Ông phó tàu lác đầu:

– Bộ chú mày muốn lấy tiền thưởng ngay lập tức hay sao đây ? Còn đợi đưa ra toà án hàng hải nữa chứ ? Còn lâu lắm mới được cầm tiền thưởng. Đừng vội vàng... Và lại, ở đây cũng đâu có quán rượu, có gái mà chú mày cần tiền ?

Ông cầm lấy cái sắc đầy tiền trong hai bàn tay đưa lên của người thủy thủ và đóng khoá lại. Một tay ông cầm cái sắc, tay kia ông cầm quyển sổ Nhật Trình và ra hiệu cho hai thủy thủ trở lên boong.

Ông chỉ tay lên cột buồm:

– Các chú có biết cái này là cái chi không ? Đó là cái buồm. Ngày xưa, khi chưa có máy móc người ta vẫn dùng cái buồm này để đi biển và

người ta vẫn vượt những đại dương băng băng. Hai chú ở lại đây trở tài hạ buồm xuống và quần nó lại. Còn tôi vì không muốn đứng đây sét nét mấy chú tôi trở về tàu trước. Tôi sẽ nộp ngay ông thuyền trưởng cặp bạc này, các chú yên trí là tiền thưởng của các chú, nếu có ngày các chú được hưởng sẽ không bị ai lấy trộm mất nửa đồng. Tôi sẽ bảo ném dây và các chú ràng du thuyền này vào với tàu mình.

Cách đó vài trăm thước, trên mặt biển lặng sóng, ông thuyền trưởng chiếc tàu chở hàng tuy là tàu Việt Nam nhưng mang cờ hiệu tàu Panama, đứng trong ánh nắng chiều vàng nhìn người phụ tá của ông đi một mình trở lại trên chiếc xuống máy nhỏ. Ông cũng nhìn thấy hai người thủy thủ ở lại trên du thuyền đang hạ buồm của du thuyền xuống. Biết trước những việc phải làm ông cho mệnh lệnh dây ràng sang cho du thuyền.

Khởi hành từ Đà Nẵng chở cá khô và mắm sang Mã Lai, họ trông thấy chiếc du thuyền này trước đó nửa tiếng đồng hồ và đã tránh sang bên phải hai độ để tàu khỏi chạm vào du thuyền. Ông Phó thuyền trưởng chiếu ống nhòm nhìn sang du thuyền và nhận thấy trên boong du thuyền, cả trong phòng máy của du thuyền, không có qua một bóng người nào. Ông cũng nhận ra thấy tai lái của du thuyền được gài cứng để du thuyền chỉ một hướng theo gió đi thẳng về Nam. Nhưng tình trạng này cũng không làm ai ngạc nhiên. Ở những vùng duyên hải, họ thường gặp những du thuyền loại này. Chủ nhân, hoặc ít nhất những người trên loại du thuyền này toàn là những ông bà nhà giàu chán sống đầy đủ trên bãi đất nên đua nhau lênh đèn trên mặt biển chơi. Có khi trên du thuyền chỉ có mỗi một người. Vào những ngày biển êm và trời đẹp như hôm nay, và vào giờ này chủ nhân của du thuyền có thể đang bận rộn nấu ăn bữa chiều trong căn bếp nhỏ dưới lòng du thuyền. Nhưng khi tàu hú còi gọi ba lần mà vẫn không thấy ai hiện trên boong du thuyền, ông Phó đã báo động với ông Chánh. Chiếc tàu hàng sau khi làm một đường vòng kính bán nguyệt, đã chặn đường gió của du thuyền, làm cho cánh buồm đang căng gió của du thuyền chùng xuống mà vẫn không thấy bóng người trên du thuyền. Hai ông Chánh, Phó tàu hàng bỗng cảm thấy lo âu, sợ sợ như sắp phải chứng kiến một tai nạn. Họ cho máy chạy giật lùi để giữ cho tàu ngang với du thuyền, sau đó một chiếc xuống được thả xuống biển, do ông Phó tàu lên xuống cùng với hai thủy thủ để sang du thuyền xem có chuyện gì lạ xảy ra bên đó.

Tình Nữ, Đà Nẵng Việt Nam. Đó là hàng chữ đọc thấy trên nền trắng mát của thân du thuyền. Tình Nữ ? Tên thuyền thơ mộng dữ. Ông Chánh

đứng nhìn sang du thuyền và sự tò mò của ông càng tăng khi ống thấy người phụ tá của ông một mình trở lại tàu. Người nào đó trên du thuyền mang tên Tình Nữ kia chắc là đau nặng nằm liệt dưới ca bin ? Ông cũng thắc mắc không hiểu trong trường hợp nào một chiếc du thuyền mỏng manh như thế này, loại du thuyền được chế tạo với mục đích đưa người ta đi chơi ở ven biển, lại đi xa bên của nó là Đà Nẵng đến tận đây ?

Ông Phó bước lên khoang, tay xé rách cái sắc da và quyển sổ. Ông Chánh hỏi trước:

– Ở bên ấy họ đau hay là chết mất cả rồi ?
– Biến mất. Không có qua một người nào bên đó cả.

Ông Phó trả lời bằng vẻ mặt và giọng nói của kẻ vừa nhìn thấy ma mà vẫn còn nghi ngờ :
– Họ tan biến đi trong không khí. Vụ này y hệt vụ tàu ma Marie Céleste vậy. Thật lạ lùng.

Ông nói tiếp bằng một giọng chen lẫn xúc động
– Theo nhận xét của tôi, họ phải là hai người trên du thuyền, một người đàn ông và một người đàn bà. Lạ nhất là trước đây một tiếng đồng hồ, còn có ít nhất là một người trên thuyền.

– Chờ ràng dây xong, mình trở sang đó xem xét kỹ một lần nữa. Ông có thấy gì lạ trong sổ Nhật Trình của họ không ?

– Toàn ghi những chuyện lảm cẩm gần như không dính líu gì tới cuộc hải hành...

Ông Phó tàu đưa cuốn Nhật Trình cho ông Chánh và mở cái sắc :

– Ông coi cái này hấp dẫn hơn này... Toàn đồ la xanh. Nếu những người nào đó trên du thuyền có gặp trở ngại, chắc chắn không phải là vì họ thiếu tiền...

Ông Chánh nhìn những sấp giấy bạc màu xanh nằm trong lòng sắc với vẻ khả nghi của người nhìn những tờ bạc giả. Ông cầm vài tờ lên xem kỹ hơn, nhưng không, đó là giấy bạc thật. Toàn là đồ la thật của Hoa Kỳ. Đôi lông mày rậm của ông nhíu lại. Như vậy là nghĩa lý gì ? Ông cầm cuốn sổ Nhật Trình đi vào phòng làm việc của ông. Ông Phó xé rách túi bạc vào theo.

Ông Chánh ngồi vào bàn, đặt quyển sổ bìa cứng lên bàn và lật tìm những trang cuối. Những dòng chữ bay bướm nhảy múa dưới mắt ông :

– Tình yêu... tình yêu... tình yêu như cái chết...

Người Trưởng tàu càng thắc mắc và khó hiểu hơn. Câu cuối cùng của tập Nhật Trình này giống như câu cuối của một quyển tiểu thuyết tình nào đó ông đã đọc ngày xưa. Ông còn nhớ

mang máng đó là chuyện của hai người trẻ tuổi yêu nhau tha thiết nhưng định mệnh tàn nhẫn làm cho một người chết vì tai nạn, người yêu còn sống tự ý đi vào cái chết với niềm tin chắc rằng sau khi chết, ở trong cái chết, họ sẽ gặp lại nhau...

Ông lật ngược và đọc nhanh những trang cuối của tập Nhật Trình. Xong, ông từ từ gấp cuốn sổ lại và đi trở ra đứng trên khung cửa sổ nhìn về phía chiếc du thuyền.

Vài phút yên lặng trôi qua, ông Chánh từ từ nói:
– Khi nào các thủy thủ trở về tàu, ông lại ra lệnh cho tàu mình tiếp tục đi, ông Phó...

Ông Phó ngạc nhiên:

– Mình không quay trở lại sao ông ?

– Quay trở lại làm chi ? Đem du thuyền trở về Đà Nẵng ư? Hay quay lại để tìm xem có xác người nổi quanh đây không ư ? Vô ích. Chúng ta cứ đi. Chúng ta đem tàu này sang Manila cũng được...

– Nhưng thưa ông... chắc chắn phải có người ở quanh đây. Khi tôi lên du thuyền, ám nước dùng để pha cà phê của họ vẫn còn nóng, cà phê còn trong ly. Du thuyền chỉ chạy có 2 hải lý 1 giờ. Tôi chắc chắn họ chưa bỏ thuyền được lâu. Nếu chúng ta quay trở lại, thế nào cũng tìm thấy họ.

Ông Chánh lắc đầu:

– Không. Chúng ta sẽ không tìm thấy gì đâu.

Ông tin tôi đi.

Mặt trời đỏ ối xuống trên biển làm cả mặt biển có màu vàng. Tuy không quay trở lại hẳn đất liền nhưng con tàu chở hàng cũng chạy vòng trở lại và đánh một vòng tròn năm cây số quanh chỗ họ bắt được du thuyền Tình Nữ. Họ đặt một thủy thủ canh chừng trên cao với ống nhòm cực mạnh. Thủy thủ này có nhiệm vụ chiếu ống nhòm nhìn quanh và báo động khi thấy một vật gì lạ có thể nghi là người trôi trên biển. Họ là những thủy thủ nhà nghề và họ biết biển cả đòi hỏi những gì ở họ. Nhưng công lao tìm kiếm của họ đều vô ích. Họ không tìm thấy gì hết, không nhìn thấy gì ngoài những vùng nước bạc mênh mông như sa mạc, màu nước mỗi lúc một thẫm dần cùng với mặt rời lặn xuống...

Khi đêm xuống hẳn, họ ngừng cuộc tìm kiếm để tiếp tục cuộc đi, ông Chánh mở chiếc cặp da trước mặt hai viên sĩ quan của tàu và cùng đếm số tiền Mỹ Kim tìm thấy trên du thuyền. Số tiền lên tới 98,000 Mỹ kim. Tiền được bỏ vào sắc và đặt trong két sắt của tàu, khoá kín.

Khi ông Chánh làm xong bản báo cáo trường hợp tìm thấy chiếc du thuyền mang tên Tình Nữ bên trên không có người và ghi vụ này trong sổ Nhật Trình của tàu, kim đồng hồ chỉ mười một giờ đêm. Ông Chánh trở vào giường ngủ với quyển Nhật Trình kỳ lạ của chiếc du thuyền Tình

Nữ. Ông nằm đọc quyển Nhật Trình này để suy nghĩ, để cố tìm ra những sự gì bí mật, rùng rợn hay huyền diệu đã xảy ra trên du thuyền.

Ngọn đèn đọc sách ở đầu chiếc giường nhỏ thủy thủ được bật lên. Ông Chánh mở quyển sổ và thấy một sợi tóc nằm ngang trang giấy. Ông nhẹ hai ngón tay cầm sợi tóc lên soi vào ánh đèn. Sợi tóc đàn bà, dài và đen nhánh mịn và mượt. Ngay cả giờ đây, khi rời xa da thịt, sợi tóc như vẫn còn sống. Đúng như lời ông Phó nói : trên du thuyền phải có hai người, một người đàn ông, và một người đàn bà. Sợi tóc này cho ông Chánh biết rằng ít nhất người đàn bà trên du thuyền đó phải là một người đàn bà đẹp, quyến rũ, đa tình nữa. Ông chợt nhớ đến cái tên Tình Nữ của du thuyền. Đem một người đàn bà đa tình như người đàn bà có sợi tóc này trong lòng chiếc du thuyền nào cũng phải được đặt tên là Tình Nữ. Nếu ông còn trẻ, nếu ông lênh đênh một mình với một người đàn bà đẹp, đa tình trên chiếc du thuyền đó, ông cũng phải đặt tên thuyền là Tình Nữ.

Ông Chánh cảm thấy hơi hồi tiếc. Hồi này, ông đã ở lại trên chiếc tàu chứ không chịu cùng sang du thuyền với ông Phó để kiểm soát lại thật kỹ du thuyền lần thứ hai. Nếu ông qua đó, có thể ông sẽ tìm thấy những dấu vết gì đó mà ông Phó của ông không tìm thấy. Ông vẫn tin ở sự sáng suốt của người phụ tá của ông nhưng trong một vụ lý kỳ như vụ mất tích có màu sắc tình ái huyền bí này, người đi tìm dấu vết không chỉ cứ sáng suốt là đủ. Mà còn cần nhiều tưởng tượng nữa. Phải là người biết yêu thương, từng yêu đương, từng sung sướng, và đau đớn vì tình yêu mới nhìn thấy tình yêu ở nơi có tình yêu, hoặc ở nơi từng có tình yêu mà nay đã vắng những người từng yêu nhau ở đó.

Ông Chánh tự tin rằng nếu ông lên du thuyền, lên ngay lúc mới tìm thấy du thuyền kia sáng mai thì muộn mất rồi, những dấu vết trên đó có thể đã bị những thủy thủ lên đó trước ông làm mất ; ông có thể đoán biết được một số những sự việc đã xảy ra đưa đến sự mất tích của tất cả mọi người trên thuyền. Chắc chắn đã có một tấn thảm kịch xảy ra trên đó, và thảm kịch chắc chắn cũng mới xảy ra chỉ trong vòng vài tiếng đồng hồ trước khi tàu ông gặp du thuyền. Và cũng đúng như lời ông Phó nói : chắc chắn trước đó một giờ đồng hồ còn phải có t nhất là một người trên du thuyền, bằng cách không thể chối cãi được là ám nước pha cà phê trên bếp còn nóng, cà phê còn trong ly.

Và giờ này, trong lòng chiếc du thuyền trống, tràn đầy bóng tối, không một người, đang được kéo theo con tàu này trên biển kia, biết đâu lại chẳng nhẹ nhàng di chuyển những bóng ma ?

Biết đâu linh hồn của kẻ chết chẳng còn vương vấn nơi đó... ?

Người thủy thủ già cố gắng gạt những hình ảnh tưởng tượng ra khỏi óc để chú ý vào việc đọc tập Nhật Trình Tình Nữ...

Chương 1

Ngày... tháng... năm...

Trời nóng bức và người khó chịu, dù là ở trên biển. Các, bạn tôi và cũng là người cộng tác với tôi đã về Saigon. Các về để tìm liên lạc với những người Mỹ thể thao thích săn bắn dưới nước với mục đích đưa họ ra Nha Trang và Đà Nẵng này để chúng tôi có việc làm. Nghề của tôi và Các là nghề thợ lặn và lối thể thao săn bắn dưới nước là một kiểu chơi của những người ngoại quốc giàu tiền, người Á Đông chưa mấy ai biết chơi trò này. Nên khách của hai chúng tôi toàn là người ngoại quốc, đa số là người Mỹ.

Nếu nước ta thanh bình, không cần nhiều, chỉ cần an ninh tối thiểu của người du khách được bảo đảm thôi, chắc chắn sẽ có nhiều du khách ngoại quốc tới thăm viếng nước ta. Nước ta có biển, có rừng, có núi, có đủ các thứ thú dữ và cá lạ. Nhưng tiếc thay, chiến sự dai dẳng mãi làm cho người ngoại quốc có lý do để ngán sợ không tới chơi Việt Nam. Trước đây mấy năm, trong thời miền Nam còn tương đối thanh bình, Các và tôi mở ra văn phòng hướng dẫn săn bắn dưới biển này và có đông khách, chúng tôi sống được ung dung với cái nghề mà chúng tôi thích. Nhưng từ đầu năm nay, thời vàng son của hai chúng tôi qua đi, du khách tới thật vắng. Do đó hôm nay mới có việc Các phải về Saigon tìm mối thân chủ hoặc là tìm công việc khác. Các nghe nói có một hãng Nhật Bản đang định tìm những chiếc tàu Nhật bị phi cơ đồng minh đánh đắm ở biển Việt Nam trong thời thế chiến thứ hai vừa qua để vớt lên, Các nghĩ rằng chúng tôi có thể làm công cho hãng này. Trong vùng duyên hải này, chúng tôi biết khá nhiều nơi có tàu Nhật Bản.

Bây giờ là 10 giờ sáng và tôi ngồi trên một chiếc xuống kiểm soát lại dàn máy lặn của tôi. Người thợ lặn phải duyệt lặn mỗi ngày và lúc nào cũng phải tin chắc ở sự hữu hiệu ở dàn máy lặn của mình, chỉ một sơ thất nhỏ là tính mạng mất luôn. Xuống tôi đậu gần một cầu tàu vắng và tôi nghe tiếng xe hơi chạy vào cầu tàu.

Một chiếc xe Falcon tuyệt đẹp dừng lại giữa cầu xi măng. Nhưng khi người thiếu phụ từ trong xe hơi bước ra, tôi thấy chiếc Falcon không còn đẹp

nữa. Người thiếu phụ này mới thật đẹp, thật lộng lẫy và quyến rũ. Chiếc Falcon mờ nhạt đi bên cạnh nàng.

Nàng bận đầm để lộ cánh tay trần và cặp đùi dài, thon. Nhìn xa, tôi đoán biết là bộ ngực nàng phải nở và cặp đùi nàng phải rắn chắc lắm. Tôi cũng nghĩ tuy nàng là thiếu phụ nhưng chưa có con, dáng đi của nàng mềm mại nhưng vẫn chưa phải là cái mềm của những người đàn bà từng sinh nở.

Ra khỏi xe, đứng trên nền xi măng bắt đầu có hơi nóng nàng nhìn về phía tôi. Rồi nàng gỡ cặp kiềng đen ra khỏi mắt và đi về phía tôi. Tôi có cảm giác như cả một khối mật ong ngọt thơm đến gần tôi khi nàng đi tới

– Chào ông — Nàng gật đầu và nói: — Tôi xin lỗi. Ông có phải là ông Hoàng Chương ?

Tôi đứng dậy:

– Dạ, phải.

Tôi thắc mắc không hiểu sao nàng lại biết tên tôi và nàng gặp tôi có việc gì. Nếu nàng định mượn tôi dẫn nàng làm những cuộc lặn dưới biển xanh này để bắn cá thì tuyệt vời quá. Nghề của tôi ít nhất cũng có cái thú hơn nhiều nghề khác, nhất là hơn nghề thầy thuốc, là tôi chỉ gặp toàn những thân chủ khỏe mạnh, vui sống, yêu đời.

Sự xuất hiện của người thiếu phụ đẹp và có vẻ giàu tiền, lịch sự và sang này làm cho góc biển đang nắng nóng như dội mát hẳn đi.

Người thiếu phụ đứng trên cầu tàu cao nhìn tôi như để đánh giá con người của tôi. Rõ ràng là nàng có ý muốn nhờ tôi làm một việc gì đó nhưng còn e ngại, do dự một điều gì đó.

Tôi thấy rõ mặc dầu đây là lần thứ nhất tôi được gặp nàng, rằng người đàn bà này không phải là loại đàn bà thích thú nhìn ngắm đàn ông lạ ở trần. Lúc ấy tôi chỉ mặc một chiếc quần tắm, vì tôi đang sửa soạn nhảy xuống biển. Tuy vậy, trước mắt người đàn bà sang đẹp này, sự sơ sài về y phục của tôi cũng làm tôi khó chịu, nếu tôi còn bận chiếc quần jean thì cũng được đi.

Tôi hỏi lại nàng;

– Bà cần gì tôi ?

Như người đang suy nghĩ đến một chuyện khác, nàng tỏ ra sững sốt vì câu hỏi của tôi.

– À, tôi muốn hỏi ông một chuyện...

(Còn tiếp kỳ báo sau)

Giải trí có giải thưởng SUDOKU

Luật chơi: Có tất cả 9 hàng, 9 cột và 9 khung. Số từ 1 đến 9 chỉ được xuất hiện một lần ở mỗi hàng, mỗi cột và mỗi khung

Giải thưởng: giải đáp đúng sẽ được tặng nửa năm (4 số) báo VNNS. Giải trúng quý độc giả cũng có thể gởi tặng người thân. Đáp số xin gởi về địa chỉ tòa soạn trước ngày 08-7-2018.

			6				9	
		4	2		7		6	
	2		5					7
1			8			3		
2		5		3		9		6
		3			5			2
5					8		3	
	3		7		2	5		
	1				9			

Mẫu giới thiệu VNNS đến gia đình bè bạn

- tên người giới thiệu.....
- số độc giả:.....
- địa chỉ:.....
- giới thiệu độc giả mới tên:.....
- địa chỉ:.....

Để duy trì và phát triển tờ báo, độc giả trúng thưởng sẽ được gởi tặng 1 người bạn của mình nửa năm báo.

ĐỌC VÀ ỦNG HỘ BÁO VIỆT NAM NGUYỆT SAN

€;30

Địa chỉ liên lạc
 Tòa Soạn báo Việt Nam Nguyệt San
 Van Der Hagenstraat 711- 6717DK –Ede
 E-Mail: vietbaohoalan@yahoo.com
 Tel: +31 (0)318-640625

IBAN:NL 16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN

“Tòa soạn đón nhận mọi ý kiến đóng góp xây dựng của quý độc giả”

Truyền Thông Xã Hội Dân Sự

Lts. Trong số này VNNS xin hân hạnh giới thiệu đến quý độc giả bài nhận định của facebooker Bạch Cúc về buổi xuống đường chưa từng có tại Việt Nam kể từ khi CSVN cưỡng chiếm miền Nam vào ngày 30-04-1975. Kính mời quý vị theo dõi sau đây:

* * *

THẤY GÌ QUA BIỂU TÌNH SÀI GÒN 10.6 VÀ PHAN RÍ 11.6

Thấy rằng:

Lòng dân đã oán ghét đến tận cùng và cũng cương quyết tới tận cùng. Rõ ràng, biểu tình là do dân chủ động và tự phát, không có sự kích động, không có sự lôi kéo, không có tổ chức nào đủ quy mô hay cá nhân "Lãnh tụ" nào đủ uy tín để hiệu triệu hàng chục ngàn đồng bào từ khắp mọi nơi đổ về Sài Gòn, chưa kể hàng chục cuộc biểu tình lớn - nhỏ đã và đang diễn ra khắp mọi tỉnh thành, chắc chắn sẽ tới một ngày biểu tình nổ ra khắp toàn đất nước nếu Quốc Hội vẫn ngang nhiên bấm nút 1 hoặc cả 2 dự luật!

Tôi nhớ lời mấy cô, mấy bác trong chợ nói với tôi: "Lần này nhất định phải lên Sài Gòn biểu tình, bỏ một buổi chợ không sao cả. Tui bán ngày được có hơn trăm bạc nhưng tui sẽ lấy tiền góp của tui để đi, tui tui thuê xe 50 chỗ rồi cô, giờ giấc khởi hành đã định. Ai cũng nghèo nhưng không thể ngồi yên nhìn bọn chúng bán nước, đời mình xem như thua rồi nhưng còn đời con mình, đời cháu chất mình, phải đi thôi, không thể chịu đựng được hơn được nữa!"

Nước mắt tôi chảy tràn trên má, thương thay những bà má, bà mẹ dân quê chân chất, tay lấm chân bùn, những người mẹ ấy không cần ai xúi bả, không nhận của ai 1 xu, họ chỉ có ít tiền gom góp với duy nhất một tấm lòng với non sông và thế hệ mai sau để túm tụm khăn gói lên Sài Gòn. Họ đã khiến chúng ta, những người cho rằng mình học cao hiểu rộng, hiểu biết chính trị xã hội, tiền bạc dư thừa phải cúi đầu hổ thẹn!

Rồi tôi nhớ tới đám trẻ "choai choai" đầu húi cua ngổ ngáo. Trong mắt tôi những đứa trẻ ấy chỉ biết ham chơi hơn là lo việc nước, ấy vậy mà, chúng nói với tôi: "Tụi em gom tiền và chuẩn bị hết rồi chị, tụi em sẽ đi xe máy, ngủ một đêm ở nhà bạn, sẽ đi theo nhóm không để lạc nhau. Nếu có bị đánh

hay đàn áp thì còn nhào vô mà cứu nhau". Tôi hỏi tụi em không sợ bị bắt ư? Cả đám lắc đầu rồi nói: "Bỉ giờ không đi, tới lúc mất nước thì chỉ còn nước tự tử chứ sống chỉ cho nhục chị!" ...

Sài Gòn 10.6: chưa bao giờ người ta thấy lòng dân kiên định với khí thế hiên ngang ngợp trời như vậy. Họ ùn ùn kéo nhau đi, các ngã đường chỉ thấy người là người, thanh niên, phụ nữ, người già, trẻ em cầm băng rôn biểu ngữ với khí thế vang dội. Đám đông anh dũng bất chấp hàng ngàn công an, cảnh sát cơ động, bất chấp hàng rào kẽm gai bủa giăng khắp chốn, đám đông cứ đi, vừa đi vừa hô vang khẩu hiệu:

- "Đả đảo Trung Quốc; Đả đảo bọn bán nước; Đả đảo Quốc Hội phê chuẩn Luật Đặc Khu "bán đất" cho Tàu Cộng"
- " Đả đảo Luật An Ninh Mạng, Luật Bịt Miệng dân"

Sài Gòn - biểu tượng của "Tự do", của "Lòng ái quốc" nóng dần lên khi những bài hát cấm "Trả lại cho dân", "Việt Nam tôi đâu" vang lên khắp nơi... Có những người dân vừa hát vừa khóc. Họ xúc động, họ chịu đựng quá lâu rồi, bao dồn nén nay chỉ chờ dịp bùng nổ. Và thời khắc này, ngày 10.6: đây là lúc lòng dân đồng loạt tuyên bố: DÂN ĐÃ SẴN SÀNG! Việc còn lại là việc của Nhà nước, quyết định quay lưng lại với nhân dân hay đồng thuận với nhân dân? TỒN TẠI HAY KHÔNG TỒN TẠI?!! Không ai lường trước được hậu quả sẽ thế nào nếu Quốc Hội vẫn bủ nhìn, bịt tai, bịt mắt thông qua Luật An Ninh Mạng và Luật Đặc Khu!

Lòng dân đã quyết, đừng đùa với dân nữa! Lửa đã lan khắp nơi rồi nhưng... sẽ là không bao giờ là muộn để quay đầu lại:

VỀ VỚI NHÂN DÂN!

Nhà hàng Deli Tasty

**Cần 2 nhân viên giúp việc nhà bếp
và 2 nhân viên phục vụ khách (chạy bàn).**

Mọi chi tiết xin liên qua địa chỉ:

Deli Tasty
Meent 40
3011 JL Rotterdam
Email: naambestelling@live.nl
M: 010-4111116

Vliet Service

Reparatie van koelcel, vriescel, koelapparatuur, airco, softijsmachine, ventilatie, Keuken afzuigventilatie, verwarming ketels, geyser, boiler, friteuse, opwarming- apparatuur, magnetron, oven, vaat wasmachine, gasapparatuur, koffie-espresso, luchtbehandelingkast, zak filters, koolstof filters.

Verkoop van horeca-apparatuur.

Contact dhr Vliet Nguyen
Tel. 030-2688630
Mob. 06-44464380

Bronzen beeld als kunstwerken

Lia Krol maakt voor U exclusieve bronzen beelden. In opdracht kunnen portretten, borstbeelden, gedenkbeelden, tuinbeelden of elk ander beeld vervaardigd worden.

De interactie tussen kunstenaar en opdrachtgever maakt de kunstwerken van Lia tot bijzondere bronzen beelden. Het prachtige monument voor Vietnamese bootvluchtelingen in Nederland is mede door deze interactieve kracht tot stand gekomen.

U kunt Lia bellen met telefoonnummer **0344-572577** of haar kunstwerken zien op www.bronzenbeeld.nl

Cười chút chơi

Sợ vợ

Một anh xưa nay rất là sợ vợ. Vợ la hét thế nào, anh ta cũng ngậm miệng, không dám cãi một lời. Một hôm anh ta đi đánh bạc, mãi tối mới về. Thối cơm ăn xong, chị vợ ngồi chờ chồng mỗi mắt. Chị ta tức lắm. Khi anh chồng vừa mới bước vào nhà, chị ta đã chạy ra túm ngực lôi vào nhà, găm rít.

Anh ta vừa gỡ tay vợ túm ngực, vừa kêu xin:

- Bỏ tôi ra! Tôi xin bu nó!

Chị vợ được thể càng làm già, túm luôn tóc ấn đầu anh ta xuống. Anh ta liền vung tay gạt ngã chị vợ, tát cho luôn chị vợ mấy cái, rồi trốn mất, quát:

- Người ta đã sợ thì để cho người ta sợ chứ!

Đắp chăn

Một anh đi làm thuê cho một ông nhà giàu, ông chủ hẹn sau mười năm sẽ trả tiền công cho về mà làm ăn. Đến kỳ hạn, lão nhà giàu muốn quít, bèn đưa ra một cái chăn vừa ngắn vừa hẹp, bảo:

- Anh phải làm sao đắp cái chăn này cho vừa người tôi thì tôi trả tiền công cho, bằng không thì một là anh về, hai là ở thêm mười năm nữa, sau đó tôi trả công cả hai mươi năm cho anh luôn thể.

Nói xong, lão nhà giàu nằm thẳng cẳng ra giữa giường. Người lão rất dài, mà cái chăn thì rất ngắn, nên anh kia cố đắp mãi không xong, đắp được đằng đầu lại hụt mất đằng chân. Chợt nghĩ ra một mẹo, anh ta cầm chăn đắp từ trên đầu lão đắp xuống quá đầu gối, rồi lấy gậy vọt tọt tấp vào hai ống chân lão. Lão đau quá co rụt ngay chân lại. Thế là cái chăn đắp lên người lão vừa khéo.

Luật sư hào tâm

Ngày nọ, một luật sư đang lái xe đi trên đường thì bắt gặp một người đàn ông đang ăn cỏ. Rất ngạc nhiên, luật sư dừng lại và hỏi chuyện.

- Này, tại sao anh lại ăn cỏ thế?

- Vì tôi quá nghèo khổ và không kiếm nổi thứ gì để ăn. - Người đàn ông trả lời.

- Thật tội nghiệp, thôi anh hãy đến nhà tôi đi.

- Nhưng tôi còn một vợ và ba đứa con ở nhà.

- Thế thì về nhà kêu tất cả họ cùng đi.

Sau khi tất cả đã lên xe, người đàn ông nói:

- Ông là luật sư tốt bụng nhất mà tôi từng thấy!

- Rồi anh và vợ con sẽ thích ngay thôi. - Luật sư trả lời.

- Ở sân sau nhà tôi, cỏ mọc ngập đầu rồi!

Bị trắng trợn

Trong khi chờ đợi phà cập bến, có hai anh chàng ngồi tán gẫu với nhau thì từ xa bỗng có tiếng rao lanh lảnh của cậu bé bán báo:

- Báo đây! Báo đây! Tin giật gân đây... trong ngày hôm nay, năm mươi người bị lường gạt trắng trợn đây.

Tò mò với tin tức chú bé vừa rao, một anh gọi với theo:

- Ê! Cho một tờ đi chú bé!

Chú bé bán báo chạy nhanh đến tận nơi trao báo cho anh chàng nọ:

- Dạ đây! Thưa ông ba ngàn đồng!

Nhận được tờ báo, anh chàng háo hức mở ra xem ngay, và ngạc nhiên nói:

- Đâu? Tin giật gân đâu?

Nhưng cậu bé đã len đi nơi khác, chỉ còn nghe tiếng rao lanh lảnh:

- Báo đây! Báo đây! Tin khủng khiếp đây... năm mươi một người bị bị trắng trợn trong một ngày đây...

Bác sĩ cũng bó tay

Trong phòng bệnh, bác sĩ nói:

- Với biểu hiện như thế này, có thể nói chắc chắn là anh đã bị nhiễm độc rất nặng.

- Trời ơi! Nguy hiểm quá! Vậy thưa bác sĩ, tôi bị nhiễm chất độc gì ạ?

- Điều này chúng tôi chỉ có thể trả lời sau khi đã khám nghiệm tử thi.

- !!!

Lao động trí óc

Người thương gia lê thân xác về nhà chỉ kịp sửa lại chiếc ghế đệm là nằm vật xuống, bà vợ liền mang đến cho ông ta một ly nước cam và một lời dịu ngọt:

- Ôi, trông mình có vẻ mệt đấy! - Bà ta nói - Hôm nay hẳn mình đã làm việc cực nhọc lắm rồi. Vì lẽ gì mà mình lại rã rời đến như thế?

- Khủng khiếp quá đi thôi! - Người chồng bảo - Chiếc máy tính điện tử bị hỏng, và tất cả bọn anh phải tự làm việc bằng trí óc của mình!

nhân à ?

- Không, ông xin từ chức.

Tác phẩm "độc"

Một nhà văn kiêm nhà báo đang làm việc ở một tờ báo thì nhận được bản thảo của một tác giả không quen biết. Cuối bản thảo, tác giả viết: "Tôi cam đoan là truyện ngắn này chưa đăng ở đâu cả". Nhà văn đọc bản thảo xong rồi ghi tiếp vào sau dòng trên:

"Tôi cũng cam đoan rằng, nó sẽ không bao giờ được đăng ở đâu cả"

Lời Tò soạn

Kính thưa quý vị !

Tòa soạn xin thông báo đến quý cộng tác viên và độc giả báo VNNS, hàng năm tòa soạn sẽ ngưng phát hành báo trong 2 tháng (tháng 7 & tháng 8) Kính chúc quý vị có những ngày nghỉ phép hè bên gia đình, người thân thật vui và hạnh phúc.

Số báo VNNS 299 với chủ đề “ **Mẹ Việt Nam ơi** “ sẽ tiếp tục phát hành vào tháng 9.2018
 Bài viết kính mong quý cộng tác viên gửi về tòa soạn theo địa chỉ Nguyễn Quang Kế - E-mail : vietbaoholan@yahoo.com trước ngày 08.9.2018 .

Tòa soạn VNNS xin chân thành cảm ơn sự ủng hộ và đồng hành cùng VNNS, kính chúc quý vị cùng gia quyến mọi sự an lành.

Tòa soạn Việt Nam Nguyệt San

Danh Sách độc giả đóng tiền báo từ ngày 08/05/2018 đến ngày 13/06/2018

Số T/T	Ngày trả tiền	Tên	Số độc giả	Số tiền	Ghi chú
1	08/05/2018	Lê Quang Kế	280	60	2 năm
2	11/05/2018	Thanh phong Le	745	30	
3	15/05/2018	NH Dinh(Nguyen TV)	705	30	
4		N.H.Dinh	101	30	
5	21/05/2018	T.T.Tran	436	30	Ngưng báo
6	22/05/2018	T.Vo	192	30	
7		T.N.Luu	16	30	
8		TKL Hoang Dang (HP)	662	30	
9	24/05/2018	H.B Nguyen	443	30	
10		Toko Kim Lan		600	Quảng cáo
11		Ngo Quan	* ?	30	
12	28/05/2018	Ly Thi Hoang	223	30	
13		T.M Luong	877	30	
14		T.X.T. Tran	622	30	
15	29/05/2018	T.T.Bui Tran	755	30	Ngưng báo
16	01/06/2018	K.N.Duong	394	30	
17	04/06/2018	D.M. Nguyen	817	30	
18	05/06/2018	V.D.Tran	772	30	
19	10/06/2018	Truong Duc Hanh	411	30	
20	13/06/2018	Hoai Thu Trương	493	60	2 năm
21		Dinh Thi Mien	873	30	

Ghi chú : * Độc giả **Ngô Quang** xin lạc về tòa soạn để hiệu đính thời hạn gia hạn báo.

Quý độc giả khi trả tiền báo xin vui lòng ghi kèm số độc giả của mình để tòa soạn xác định đúng tên độc giả trả tiền báo và dễ dàng cho việc cập nhật danh sách gia hạn báo

VNNS Xin chân thành cảm ơn

Mơ Ước Ngày Về

♩ = 65

Thơ: Thích Quảng Độ

Phổ Nhạc: Nguyễn Quyết Thắng

Kể về

The musical score is written in 2/4 time with a tempo of 65. It consists of ten staves of music, each with Vietnamese lyrics underneath. The lyrics describe a peaceful scene of returning home, with mentions of spring, flowers, birds, and a joyful atmosphere. The score ends with a double bar line and repeat dots.

Ngày trở về đường tôi đi thênh thang rộng mở Ánh nắng chan
hòa mùa xuân tươi sáng và đầy vườn hoa nở chim
ca Gió thổi vi vu nghìn khúc nhạc hòa Qua những hàng cây
sum suê trải dài bóng mát Thoảng trong không gian một mùi thơm ngát
Của hương trời lá thắm cỏ non Khắp nẻo đường tôi đi những tà
áo xinh tươi vờn theo ngọn gió Dưới nắng vàng cảnh liêu thướt tha
Tiếng cười vang lên từ khắp mọi nhà lẫn tiếng trẻ thơ
ê a tập hát Mọi người nhìn nhau qua ánh mắt tình
người Tru mến thiết tha Sau hàng phượng vĩ
Dưới mái trường xưa Thầy trò hoan ca ngày mở hội

♩ = 45 *Lời cuốn*

Thời hết rồi những ngày dài tăm tối Sống đọa
 đầy tủi nhục làm than Đã vĩnh viễn chôn
 vùi trong dĩ vãng Đất nước hôm nay muôn màu rực
 sáng Đời tự do hoa nở thắm tươi
 Hạnh phúc trên môi hé nở nụ cười
 Như chào đón một mùa xuân bất tận . Thôi hết
 rồi những tháng năm thù hận Tình thương yêu mở
 lối tương lai Người với người tay trong tay cùng mơ
 ước xây dựng ngày mai trong thanh bình hạnh phúc
 Mạnh, dứt khoát
 Cùng điểm tô non sông gấm vóc Sáng đẹp muôn
 đời Tổ Quốc Việt Nam.

♩ = 100

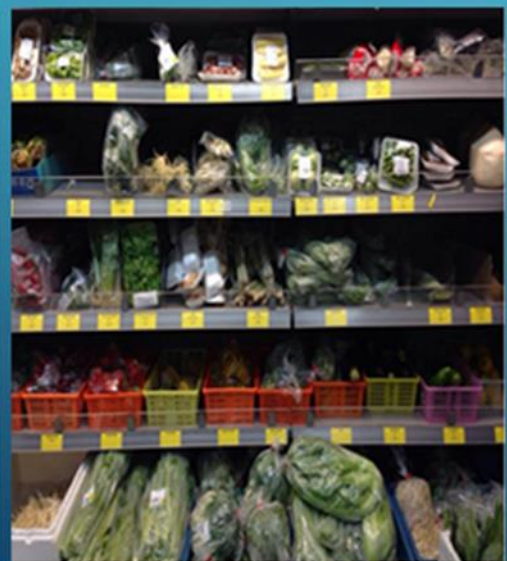
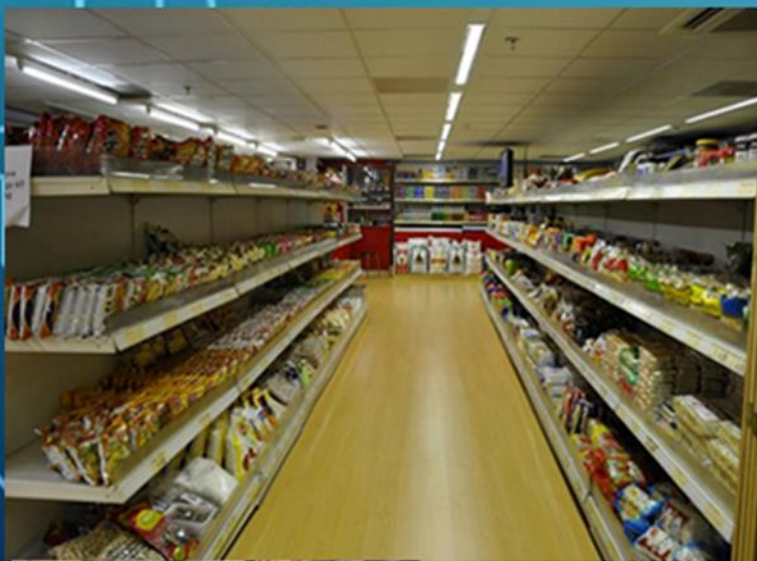
Vietnamese Toko Kim Lan

Bán các thực phẩm Châu Á tươi, khô và đông lạnh bảo đảm chất lượng cao, giá phải chăng, cửa hàng kang trang và đầy đủ các mặt hàng thực phẩm Việt Nam phục vụ quý khách.

Toko Kim Lan tọa lạc tại Nieuwstraat 50

74II LM Deventer.

Telefoon: 0570 644 289

**Vui lòng khách đến, vừa lòng khách đi.
Xin kính mời !**